

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM

(2)

GENÇ VE KIYMETLİ ELMAS

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ (27)

Ön söz:

BİSMİLLÂHİRRAHMâNİRRAHîM:

Bu hikâye çok evvelleri okumuş olduğum bir kitaptan hatırımda kalmış olan bir bölümdür. Bir mail-e cevap yazdığım zaman aklıma gelmiş ve hatırımda kaldığı kadarıyla aşağıdaki şekliyle yazmıştım. İlgi gördüğünden, başka kimselere de gönderdim. Gelen cevapları bir arada toplayarak bu kitabın oluşması sağlanmış oldu.

Daha sonra ki, araştırmalarımda bu hikâyenin (Sultan, Gazneli Mahmut)a ait olduğunu ve onun sarayında geçtiğini tespit etmiş oldum. Bu hikâyenin devamı uzundur, ben bu kadarı ile yetindim dileyenler arştırıp tamamını bulabilirler. Ancak bunun pekte önemi yoktur. Mühim olan hikâye de yaşanan halleri inceleyerek azamî derecede faydalanarak istifade etme yoluna gitmektir.

Bu hikâye ve içinde geçen hâdise ve mânâlar her hangi bir (Mahmud-Abdullah) "övülen-Allah'ın kulu" tarafından yaşanmış olabilir, varsayım olarak bizler de, herhangi bir (övülen-Abdullah) olarak bu tecrübeden yararlanabiliriz. Gayemiz kimseyi imtihan etmek değildir. Ancak bu âlemde şer-î mânâ da, mümkün olan her şeyden yararlanmak her birerlerimizin hakk-ı dır. Diye de düşünebiliriz.

Hikâye ye gelen cevapların hepsi ayrı, ayrı güzel cevaplar oldu, bende onları bir arada toplayıp cevap gönderenler ve ilgisini çekecek olan kimseler için kitap haline getirmeye çakıştım, cevaplayanlara ve ilgisini çekenlere göndereceğim. Cenâb-ı Hakk her birerlerimizi bu tür yaşanmış tecrübelerden faydalandırsın. Ayrıca hikâye yoluyla aldığımız cevaplar bizleri oldukça memnun etti, bu vâdîde epey yol aldığımızı anlamış olduk. Arkadaş dost ve evlâtlarımıza bu vesile ile teşekkür eder başarılarının devamını niyaz ederiz. Sağ olsunlar var olsunlar. Gelen cevapları bir düzen içinde sıralayarak sizlerin istifadelerinize sunmaya çalışacağım. Bu arada internetten kaydettiğim (Gazneli Mahmud) un özet hayat hikâyesini de ilâve etmeyi uygun buldum.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan dır. (Terzi Baba)

Gazneli Mahmut

Gazneli Devleti'nin en büyük hükümdarı ve de Hindistan Fatihi Gazneli Mahmut, 2 Kasım 971'de doğdu. Gazneli Devletinin kurucusu Sebük Tegin'in oğlu olan Mahmut, genç yaştan itibaren devlet idaresinde görev aldı.

997'de Gazne tahtına geçen Mahmud, Buhara, Horasan, Herat, Belh, Büst ve Kabil'i Samanilerden aldı. Daha sonra, bugünkü Afganistan ve Belucistan ile Harezm'e kadar tüm Maveraünnehir'i ele geçirdi. Ardından Rey, İsfehan, Save, Kazvin, Zencan ve Ebher'i alarak, İran topraklarının büyük bölümüne hakim oldu. Eylül 1000'de ilk Hindistan seferine çıkan Sultan Mahmut, 1027'ye kadar Hindistan'a 17 büyük sefer yaptı. Bu seferler sırasında Hindistan'da birçok cami yaptıran ve İslamiyeti öğretmek üzere alimler yerleştiren Mahmut, İslam Dininin Hindistan'da yayılıp, kabulgörmesinis ağladı.

Cihangirliği yanında, âlim bir kişiliği de olan Mahmud sarayında âlim ve şairlere sohbet ve tartışmalar da yaptırırdı. Firdevsi'nin meşhur Şehname'si de dahil devrinin pekçok kitabı Gazneli Mahmud'a takdim edildi. 33 yıl hükümdarlık yapan Sultan Mahmut, 1030'da Gazne'de vefat etti ve burada defnedildi.

Türk dünyasının yetiştirdiği en büyük hükümdarlardan biri olan Sultan Mahmut İslam dünyasında yayılma istidadı gösteren sapık Bâtınilik akımlarına karşı da mücadele etti. İmar faaliyetlerine büyük önem veren Sultan Mahmut, Gazne'nin yanısıra Belh ve Nişabur gibi önemli şehirleri mamur hale getirdi.

Meslek: türk dünyası

(BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM)

Selâmün aleyküm sevgili arkadaşlarımız, dostlarımız, muhiplerimiz ve evlâtlarımız.

(Bir hikâye bir çok yorum) isimli istişare-tefekkür değerlendirmesi olan çalışmalarımızın birincisi, **(köle ve incir)** dosyası hamdolsun neticeye erdi. İlgilenen ve fikir yürüterek cevap gönderen her kese teşekkür ederiz.

Şimdi bu çalışmanın ikincisine geçelim yine sizlere küçük bir hikâye anlatıp değerlendirilmesini isteyeceğim. Değerlendirmek isteyenlerden vakit buldukça düşünerek makul bir süre içinde cevaplarını bekliyorum. Daha evvelce de belirttiğimiz gibi bu bir imtihan değil sadece düşünce yeteneğimizi geliştirme yolunda bir değerlendirmedir. Ne tür cevap olursa olsun hepsi makbulumuzdur. Gayemiz birer şahsi kimlik oluşturup ben **"neyim-kimim"** sorularına cevap bulmağa çalışmaktır. Şimdi gelelim ikinci hikâyemize.

Bu hikâyenin şöhretli bir sultan devrinde geçtiği söylenir ama, biz kimler tarafından yaşandığı hususuna değil sadece hikâyede geçen oluşumlara bakacağız ve özetle anlatmaya çalışacağız.

Bir zamanlar memleketin birinde şöhretli zengin Adil ve akıllı bir hükümdar yaşarmış. Çevresinde hep doğru insanlar olsun istermiş ancak ihtiyatı elden bırakmaz onlara da pek güvenemezmiş kendine bir can dostu ararmış. Adamları vasıtasıyla böyle güvenebileceği ve akıllı kimseleri araştırılmasını istermiş. Günün birinde böyle doğru sağlam karakter yapılı bir genci bulmuşlar ve saraya getirmişler. Padişah o genci görünce kanı ısınmış ve sarayda kalmasına izin vermiş. Zaman içinde o gence sarayda küçük görevler vermeğe başlamışlar ve genç kendisine verilen görevleri lâyıkı ile başarıyor imiş kısa sürede sultanın yakın teveccühünü kazanan bu genç hakkında saray erkânı, aleyhine dedikodulara başlamış. Bu hale oldukça üzülen Sultan, vezirlerine ertesi gün bir divan toplantısı hazırlanmasını ve görevli herkesin orada hazır bulunmasını istemiş.

Nihayet divan erkânı herkes orada hazır imiş bu vesile ile de o gençte en arka sıralarda bir yerde imiş, divan hazır olunca Sultana haber vermişler, Sultan da salona gelmiş ve hazinedarına, hazinedeki en büyük elması getirmesini söylemiş hazinedar gidip elması getirmiş Sultan birde çekiç istemiş onu da getirmişler, Sultan elmas ile çekici yan yana bir masanın üstüne koydurduktan sonra, en büyük vezirini ortaya masanın önüne çağırıp çekiç ile masa üstünde duran elması kırmasını istemiş.

Bu teklif ile baş vezir **(aman efendim bu elmasa yazık olur, onu satıp fakır fıkarayı kurtaralım daha iyi olur)** demiş. Bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağ olasın diyerek kendisini bir kaftan ile ödüllendirmiş.

Daha sonra Sultan ikinci vezire de aynı şeyi yapmasını söylemiş. O vezirde aman efendim onu kırmayalım **(yapılacak çok yollarımız var onları yapsak'ta halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın)** demiş.

Sultan ona da bir kaftan hediye ederek ödüllendirmiş. Daha sonra Sultan ordu kumandanına aynı teklifi yapmış. O da **(efendim ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var kıracağımıza satıp orduyu güçlendirelim düşmanlarımızda çok kuvvetli)** demiş.

Bunun üzerine ordu kumandanına da bir kaftan verip o nu da böylece mükâfatlandırdıktan sonra, sırasıyla bütün saray erkânı na aynı teklifi yapmış ve hepsi ile benzer konuşmaları olmuş.

Nihayet sıra en sonlarda olan o gence gelmiş ve Sultan tarafından yine elmasın kırılması ondan da istenmiş idi, acaba o genç ne yaptı,?………………….

İşte şimdi bura da sorumuz başlıyor. Acabâ o genç te aynı onlar gibimi davrandı, yoksa onların tam tersimi! Yâni elması kırdımı? Eğer kırdı derseniz makul geçerli sebebi ne idi. Eğer kırmadı derseniz makul geçerli sebebi ne idi! Gerekçesi ile yazmanızı bekliyoruz. Ve başarılar diliyoruz.

NOT= Selâmün aleyküm. Her kese hayırlı günler. Bir müddet evvel gönderdiğim ikinci hikâyenin soru bölümünde küçük bir eksiklik olmuş orasını ilâve ediyorum bu şekliyle cevaplamaya çalışılırsa daha iyi olacağını düşünüyorum. Şimdi aşağıdaki soruyu buraya alıp ilâvesi ile birlikte tekrar gönderiyorum. Bazı cevaplar geldi fakat çok kısa idiler bunların biraz daha izahlı ve gerekçeli olmaları daha düşündürücü ve faydalı olacaktır diye düşünüyorum. Cenâb-ı Hakk düşünce ve tefekkür kolaylığı versin. Şimdi sorunun tamamını aşağıya tekrar yazıyorum.

İşte şimdi bura da sorumuz başlıyor. Acabâ o genç te aynı onlar gibimi davrandı, yoksa onların tam tersimi! Yâni elması kırdımı? Eğer kırdı derseniz makul geçerli sebebi ne idi. Eğer kırmadı derseniz makul geçerli sebebi ne idi! Gerekçesi ile yazmanızı bekliyoruz. Ve başarılar diliyoruz.

Sorunun ilâvesi şöyledir. (1) (Eğer genç elması kırdı ise, "bu kırma fiili" gence mi, aittir, yoksa Sultana mı aittir?) (2) Elması genç kırmadı ise kırmayanların düşünceleri de kendilerine mi aittir yoksa Sultana mı aittir?) Bu hikâyeyi ilâveleri ve gerekçeleri ile birlikte tekrar gözden geçirip öylece cevaplamanızı rica ediyorum. Tekrar başarılar dilerim her kese selâmlar, hoşça kalın.

Bu hikâyeyi daha evvel duymuş olanlar başkalarına söylemesinler, ancak gene onlarda yeniden tefekkür ederek her kes gibi hikâye de geçen ana fikride özetle yazsınlar. Cenâb-ı Haktan her kes için akıl fikir zekâ muhabbet gönül genişliği niyaz ederim. Her kese sonsuz selâmlar. (Necdet Ardıç-Terzi Baba)

Gelen değerli cevaplar sırasıyla dosya ya kaydedilmiş, bir bütün halinde sunulmaya çalışılmıştır. Cenâb-ı Hakk okuyanları faydalandırsın.

NOT= Dosya genele açılacağından, herhangi bir olumsuzluk olmaması için, kişi isimlerinin sadece baş harflerini vermekle yetineceğim. Okuyabilenleri Cenâb-ı Hakk faydalandırsın, İnşeallah.

RE: (Köle ve incir sepeti) (değmez dosyası) (yeni bir soru)

Kimden: **ih.... Sa.....ce...** (iscebi@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 23 Şubat 2010 Salı 17:27:21
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
1 ek
Nusret Tu...doc (38,0 KB)

Burada aktarılan hikaye Gazneli Mahmud ile Ayaz arasında geçmiştir. Ayaz elmesı hiç düşünmeden paramparça eder. Çünkü Ayaz için Sultan Mahmud'un rızası ve isteği elmastan daha değerlidir. Yani sevilenin emrine imtisal, kişinin o konuda düşünmesini engeller. Yani sevgili bir şeyi istemişse düşünmeden onu yapmak gerekir.

Eğer rahmetli şeyhim Sultan Muhammed Raşit Hazretleri benden bunu isteseydi düşünmeden kırardım, diye düşünüyorum. Ama doğrusunu Allah bilir.

(Bu arada daha önce size söylediğim gibi (Nusret Tura) Hz. Ve sizin, biyografinizi hazırlayıp bahsettiğim Ders Kitabı içine koydum. Ancak takdir edersiniz ki bu bir ders kitabıdır. Bu yüzden fazla teferruata giremedim. Ekte o sayfaları gönderiyorum. Dua ediniz.)

Saygılarımla.

Dr. İh….. Sa…. Çe…

Nusret Tura

1917 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiştir. 18 yaşında annesinin onun hakkında gördüğü güzel bir rüya üzerine babası tarafından İstanbul Kasımpaşa'daki Uşşakî dergâhı postnişini Mustafa Safî Efendiye derviş olarak teslim eder. Böylece Nusret Efendinin dervişlik hayatı başlar. Gençliğinde denizci olarak iş hayatına atılan Nusret Efendi 25 yaşında

evlenir. Nusret Efendi şeyhi Mustafa Safî Efendinin vefatından sonra onun yerine postnişin olan Hazmî Efendi'ye intisap etmiştir. Tarikattaki seyru sülûkunu tamamlayan Nusret Efendi şeyhi Hazmi Tura Efendinin 1960 senesinde vefat etmesi üzerine Uşşâkî tarikatı şeyhi olarak irşada başlamıştır. 1979 yılına kadar irşad görevini sürdüren Nusret Tura Efendi, hilâfet görevini Necdet Efendi'ye devrederek Hakk'ın rahmetine ulaşmıştır.

ESERLERİ

Divan, Vecizeler, Tasavvufta Aşk ve Gönül, Esmaü'l-Hüsna, Rah-ı Aşk, Mektuplar ve Diğer Yazılar, Yayınlanmamış bazı Şiirler.

(Şiirlerinden bir örnek sunalım.)

Erler Demine

Erler demine destur alalım.
Pervaneye bak ibret alalım.
Aşkın ateşine gel bir yanalım,
Dost dost diyerek arşa varalım.

Dost, dost, dost, dost.
Devrane uyup seyran edelim.
Eyvah, vah, vah, vah demeden
Allah diyelim.
Lâilâhe illâllah, Lâilâhe illâllah.
Lâilâhe illâllah, Hûû.

Günler geceler durmaz geçiyor.
Sermayen olan ömrün bitiyor.
Bülbüllere bak feryad ediyor.
Ey gonca açıl mevsim bitiyor.

Dost, dost, dost, dost.
Devrane uyup seyran edelim.

Eyvah, vah, vah, vah demeden
Allah diyelim.
Lâilâhe illâllah, Lâilâhe illâllah.
Lâilâhe illâllah, Hûû.

Âşıksan eğer gel birleşelim.
Şeyhin izine yüzler sürelim.
Ta fecre kadar zikreyleyelim.
Feryad edelim, efgan edelim.

Dost, dost, dost, dost.

Devrane uyup seyran edelim.
Eyvah, vah, vah, vah demeden
Allah diyelim.
Lâilâhe illâllah, Lâilâhe illâllah.
Lâilâhe illâllah, Hûû.

Ey yolcu biraz gel dinle beni.
Kervan yürüyor sen kalma geri.
Nusret denilen derya gezeri
Hatmetti bugün seyru seferi.

Dost, dost, dost, dost.
Devrane uyup seyran edelim.
Eyvah, vah, vah, vah demeden
Allah diyelim.
Lâilâhe illâllah, Lâilâhe illâllah.
Lâilâhe illâllah, Hûû.

Terzi Baba

Asıl adı Necdet Ardıç'tır. Tekirdağlı orta halli bir ailenin çocuğu olarak 15 Aralık 1938 yılında dünyaya gelir. İlkokulu bitirdikten sonra babası tarafından meslek öğrenmesi için bir terzinin yanına çırak olarak verilir. Çocukluk yıllarından itibaren güzel ahlak, ibadet ve taat üzere yetişen Necdet Efendi, mesleğini ilerletmek amacıyla 1953 yılında İstanbul'a gider. Orada halasının yanında kalır. Eniştesi Nusret Tura Efendi onu tasavvuf yoluna girmesi için şeyhi Hazmi Tura Efendi'ye gönderir. Böylece tasavvuf yaşantısı başlar. Terzi Baba, Hazmi Efendi'nin vefatından sonra postnişin olan Nusret Tura Efendiye intisap eder. Bu arada mesleğinde iyice uzman olmuş ve Tekirdağ'da bayan terzisi olarak çok önemli bir yer edinmiştir. Bu esnada çocukluk yaşlarında almaya başladığı Arapça ve tefsir derslerine de devam ediyordu. Şeyhi Nusret Tura Efendinin 1979 yılında vefat etmesi üzerine Uşşaki Tarikatının şeyhi olarak irşad görevini devralmıştır. Necdet Efendi ahlak sahibi, fazıl, âlim ve arif bir zat olarak Türkiye'de ve Avrupa'da bulunan dervişlerini irşad etmeğe devam etmektedir. Dervişleri ile birlikte Mesnevi okumakta, İnsan-ı kâmil sohbetleri yapmaktadır. Aynı zamanda radyo yayını yoluyla da yurt içi ve yurt dışında bulunan dervişlerine sohbetlerini ulaştırmaktadır.

ESERLERİ

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü,(Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler:

6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi:
15. 6 Peygamber (1) Hz. Âdem Safiyyullah: (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek:
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i:
20. Terzi Baba Umre (2009):
21. 6 Peygamber (2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Peygamber (3)-Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'daTesbîh ve zikr:
29. Karınca, Meml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. İstişare Dosyası.
33. Terzi Baba Umre dosyası. (2010)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

41- 12- Terzi Baba-(1)
42- Terzi Baba-(2)
---İnternet dosyaları-
43-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-
44-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-
45-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-
46-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-
47-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-
48-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-
49-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-
50-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-
51-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-
52-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-
53-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-
54-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-
55-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-
56-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-16-

57-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-17-
58-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-18-
59-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-

Terzi Baba'nın da şiirlerinden bir örnek sunalım.

Çözdüm Sırrını

Düşünürdüm bir zamanlar âlemi
Tefekkür ederdim çok çok halimi
Arardım bu varlık içre yârimi
Çözdüm **âlem'**in sırrını çözdüm.

Lâ faile illallah dedi hocam
Benim de bu oldu bir zaman hecem,
Aydınlandı sonra karanlık gecem,
Çözdüm **fiiller'**in sırrını çözdüm.

Esmalar oldu ikinci durağım,
Sağlam bastı burada da ayağım,
Nurlar ile doldu bütün varlığım,
Çözdüm **esmâlar'**ın sırrını çözdüm.

Sıra geldi sıfatlar dergâhına,
Bakmadım hiçbir şeyin ah vahına
Hep vasıflar Hakk'ındır anlayana.
Çözdüm **sıfatlar'**ın sırrını çözdüm.

Zat-ı Hak'tır âlemde bâki olan,
Bu sırlarla tüm içi dışı dolan,
Hak deryasına dik tepe dalan,
Çözdüm zat-ı **Hakk**'ın sırrını çözdüm.

İnsân'a baktım bir güzel libas,
Yok üstüne âlemde haslardan has,
Kevserden içer, içirir de tas tas.
Çözdüm **insân'**ın sırrını çözdüm.

Âdem ile dünyaya geldim baştan,
Kim korkar ki sonu olmayan yaştan,
İndi rûhum göklerden, yüce Arş'tan
Çözdüm **Âdem**'in (a.s.) sırrını çözdüm.

Yolum düştü İbrahim'e (a.s.) hulleli,
Dostumla dost olunca dedim: Belî,
Buraya ulaşan olurmuş velî,
Çözdüm **İbrahim**'in (a.s.) sırrını çözdüm.

Mûsâ (a.s.) ile Tûr-u Sînâ'da bir gün,
Kelimullah lafzını aldık o gün,
Bu işler oldu sanırım hemen dün,
Çözdüm **Mûsâ**'nın (a.s.) sırrını çözdüm.

İsâ (a.s.) ile denildi Rûhullah,
İçim dışım boyandı sıbgatullah,
Nerde bulurum böyle ehlullah,
Çözdüm **İsâ**'nın (a.s.) sırrını çözdüm.

Muhammedî oldum yolun sonunda,
Kaybettim kendimi onun yolunda,
Kamus'u aşk koltuğumun altında,
Çözdüm **Muhammed**'in (a.s.) sırrını çözdüm.

Evvel, âhir, zâhir, bâtın hep O'dur,
Anladım ki, işin gerçeği budur,
Nereye baksam gözüm O'nu bulur,
Çözdüm **varlığın** sırrını çözdüm.

Ben, ben sanırdım kendimi evvelce,
Yoğruldum hamur oldum güzelce,
Yeni bir kimliğim oldu pişince.
Çözdüm **Necdet**'in sırrını çözdüm.

RE: (Köle ve incir sepeti) (değmez dosyası) (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Şubat 2010 Pazar 20:30:02
Kime: Pa…. Ca……. (ca……….pa….@hotmail.com)

Hayırlı akşamlar Mu……çığım yazını aldım güzel olmuş, sağolasın ancak küçük bir ilâvesini daha yaptım sende ister ilâve yapar istersen bu kadarı ile yetinirsin, bu yazdığında yeterli olur. Sorduğun soruya gelince telefonla da görüştüğümüz gibi işimin çokluğundan ve yaşımın epey ileri olmasından artık yeni elâman alamıyoruz kusura bakmasınlar. İnşeallah sende iyisindir. İşlerin kolay gelsin hoşça kal.

From: ca……..pa….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (Köle ve incir sepeti) (değmez dosyası) (yeni bir soru)
Date: Tue, 23 Feb 2010 22:13:08 +0200
Hayırlı Akşamlar Muhterem efendim,

Aleykümselâm...

Bu tefekküre lâyık olmadığı halde fakir evlâdınızıda dahil ettiğiniz için teşekkür ederim....

Sorunun cevabına gelince genç elması kırdı. Nedenine gelince emre itaat etmesi gayet doğal dostunun, efendisinin her istediğin her dediğini yerine getiren bu genç bu isteğide yerine getirecektir. Sûltan ona öl derse ölücektir.

Bu hikâye mesnevi tarzına benzemektedir. Tasavvufta remizlerle oluşumlar hakikatlar anlatılmaktadır. Herkes seviyesine göre bir şeyler almaktadır.

Benzer oluşumlara bakacak olursak Resûlüllah efendimizin ramazan günü sahabeye karpuz yemesini teklif ettiğinde sahabe buna itiraz ederek şartlanmaları gereği oruçlu oldukları için karpuzu yememişlerdir. Hz. Ali ise tereddütsüz karpuzu yemiştir. Niye yediği sorulunca sen söyledin oruç tuttuk sen söyledin yedik demişlerdir.

Merkez efendi ve diğer müridlerde mürşidleri tarfından imtihana tabi tutulduğunda müridler kendi nefsâni anlayışlarına göre bir şeyler düzeltmeye kalktılar. Merkez efendi ise sûltanının her şeyi yerli yerince yaptığını bir şeye karışmıyacağını bildirdi.

Mürid Mürşid ilişkisinde de bu gözlenmelidir. Eğer nefsani benlik bir kenara bırakılmazsa vezirler gibi davranırız. Nefsâniyeti bir kenara bırakıp teslimiyetle yaklaşırsak olaya genç gibi bakarız.

Olaya değişik mertebelerden bakacak olursak. Vezirler nefsaniyetin, fiilerin, esmânın ve sıfatların çeşitli boyutlarını temsil etmektedirler. Her biri kendi mertebesinden olaya yaklaşarak kendince doğru bir yaklaşım ortaya koymuşlardır. Allah ismi her isme câmî'dir. Zat ismidir. Fakat esmâ-i ilâhîyye'nin değişik isimilerinden birbirine farklı gibi görünen oluşumlar zuhura gelebilir. Fakat Sûltanca istenen asıl yaklaşım bu değildir. Kendisine ayna olmuş genç, Sûltandan gelen tecelliyi zuhura çıkarmıştır… Ve saray ahalisine Sultan da, bu gence emrine muti, kendisine ayna olduğu için teveccüh gördüğünü açıklamıştır.

Selâm ve Muhabbetlerimle

Not: Bir hanım kardeşimiz var foruma üye sohbetlerinizi takip ediyor. İstanbulda sohbet olup olmadığını ve sizinle tanışmak istediğini söylüyor. Bu konuda ne yapmamızı buyurursunuz....

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **mu..... ca.........** (ca………pa…@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Şubat 2010 Pazar 23:10:55
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Aleykümselâm Efendim.

Öncelikle ellerinizden özellikle avuç içlerinden muhabbetle öperim. Tâlip almak istemiyeşinizi gayet iyi anlıyorum. Bildiğiniz gibi fakirinde efendisi 90 yaşında ve bunun sıkıntısını çekmekte edebende kâmil bir mürşidi olduğu için yoluna devam etmekte.... Yolumuz üstadlarından Esad Erbili Efendininin Mektubat-ı Esadisinde Zikir telkini aldığı şeyhinden başka Sohbet Şeyhinin olmasında bir beis olmadığını bildirmekte, bildiğiniz gibi sohbetlerinizi kayıttan da olsa takip etmeye çalışıyorum. Fakir evlâdınızın bu konuda bir yanlışı varsa lütfen bildiriniz....

Cevab konusunda teveccühte bulunmuşsunuz. Burada bir doğruluk payı varsa sizden gelen yansımalardır. Yanlışlarda nefsimize aittir... İnşeallah hakikat-i ilâhî'nin tezahürü nasip olur... Seyri gelinen noktada tamamlamak hakikat-i ilâhiye ye nasip olur. (İnnâ Lillâhi ve İnnâ ileyhi raciûn.)

Sorunun cevabını yazdıktan sonra bu sohbetlerin idrakinin hazmının zor olduğunu düşünürken farklı bir mânevi hâl oldu. Sanki fehim ve idrak açılımı oldu. Daha önce böyle bir hâl ilk yavrumuzun vefatında olmuştu zâhiri mânâ da dünya yı farklı bir gözle görmeye başlamıştım....

Devamı niteliğindeki sorulara verilen cevap.

Sorunun devamı olan **(1)**'inci kısımda soruya fiille başlanmış . Bu Tevhidi ef'âl-i çağrıştırıyor.... Fiiller Cenâb-ı Hakk'a ait olduğuna göre burada da remzedilen Sultan'a ait olacaktır. Sultan'ın iradasiyle işlemiştir. Kalem'le yazan, ney'le neyzen, gibi Kalemi yazdıran bir el ve buna bağlı yazdıran vardır. Neyi çalan ve neyden üfleyen neyzen'dir... Sanki böyle denirse bir eksiklik olur gibi gözüküyor. 2. soru zıt gibi gözüksede bir bağlantı arzediyor. Burada ki, Tevhîd-i Ef'âl Tevhîd-i Zat'a Bağlı .. 2. 2. Sorudaki Tevhîd-i Esmâ mertebesinden davranılması da Tevhîd-i Zât'a bağlı, olaya Hakk mertebesinden bakınca sende haklısın, sende haklıya çıkıyor..

(2)'inci kısıma gelince düşünceler, duyguları çağrıştırıyor. Buda Esmâ-i ilâhiyye yi, Esmâ-i ilâhiyye, yaşanan dünyada iç içe geçtiği için tezahürleri farklı birbirine zıt gibi görünse de Esmâ ve sıfatlar hakikat-i ilâhiyye ye bağlıdır. Bu babda elmas-ı bu genç ve vezirler kırdı ise bu Tevhîd-i Esmâsı'nın kendisine yüklemiş olduğu isim üzerine kırar. Diğerlerine gelince nefs-i benliklerinden hareket ettikleri için amelleri nefslerine dayanır. Genç Amel-i Sâlih, Vezirler ise amel-i gayr-i sâlih işlemektedirler.

Sonuçta ortaya bir eylem getirilse de getirilmese de bütün bu olanlar Sûltan'ın iradesine bağlıdır.... Ondan başka bir varlık olmadığına

göre işleyende o, işletende o, bize ne hacet kıranda o kırdırmıyanda o....

Vesselam,

Bâkî muhabbetlerimle..

(Konu yok)

Kimden: **Vo...... KI......** (vo......19746@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 24 Şubat 2010 Çarşamba 17:28:13
Kime: 'Necdet Ardıç' (terzibaba13@hotmail.com)

Efendim ellerinizden öperim o gencin elması kırması gerekir çünkü emir edepten üstündür. Padişah teslimiyeti görmek istiyor. Zaten can dostu araması da bu yönden. Eğer öyle olmasaydı, yanındakilere güvenmiş olsaydı, bir can dostu aramasına gerek yoktu. Birde padişahın yanında özüne, sözüne, güvenilir birisi olsaydı, saray erkânı orada gıybet etmezler ve sıkıntı oluşturmazlardı. Pâdişah bunları bildiğinden böyle bir uygulamayla herkesin hangi bağlılık durumunda olduğunu da gözler önüne sermiş oluyor.

Saygı ve Sevgilerimle Ellerinizden Öper, Hayırlı Uzun ve Sağlıklı bir ömür geçirmenizi Cenâb-ı Hakk'tan niyaz ederim.

Vo….. Kı…..

---

iyi geceler

Kimden: Ay**....** (ba…._3.._b@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 24 Şubat 2010 Çarşamba 20:33:20
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selâmün aleyküm babacığım,

Nihayet sıra en sonlarda olan o gence gelmiş ve Sultan tarafından yine elmasın kırılması ondan da istenmiş idi, acaba o genç ne yaptı,………………….

O genç bana göre Sultan'ın emrini yaptı yâni kırdı... çünkü kendi iradesini aklını fikrini bırakıp, Sultan'ın iradesi ile emrini yerine getirdi..

RE: (Köle ve incir sepeti) (değmez dosyası) (yeni bir soru)

Kimden: **me..... fa.... Bu....** (fa....bu....@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 24 Şubat 2010 Çarşamba 20:47:41
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Aleykum selâm ve Hayırlı akşamlar babacım;

Göndermiş olduğunuz hikâyeyi daha önce Mesnevî-i Şerif'te (5. defter 4035. beyitte başlamakta) okumuştum.

Hikâye de Sûutan kendine ait dünyalığın kırılması emrini veriyor fakat karşısındaki veziri elmasın değerine kapılıp emre itaat etmek yerine, hükme karşı çıkıp değiştirmeye çalışıyor. Bunun karşılığında da mevkii ve ödül alıyor.

bu olaya şahit olan diğer vezir yada beyler de ilk veziri taklid ederek bu sayede hem Sûltanın gözüne girdiklerini hem de mevkii ve dünyalıklara sahip olacaklarına hükmediyorlar. O yüzden de hepsi birbirlerini taklid ederek emre itaat etmek yerine elması kurtardıklarını düşünüyorlar.

Ama gencin eline elmas verilip, kır emrini alınca hiç tereddüt etmeden emre teslimiyet gösterir ve taşı paramparça eder.

Hikâye de Sultan elmasın ne yapılacağı konusunda fikir danışmıyor, yada bir bilgi alışverişinde bulunmuyor. Sizin de bizlere hep söylediğiniz gibi âmir emir, hükmünde "kır" diyor. Bu emrin karşısında durmak yerine emri gerçekleştirmek gerekmektedir.

Bunu yapabilen genç, Sultan'a teslim olmuş itaatkar ve taklidden kurtulmuş biri. Burada remiz olarak Sultan Allah, ve genç de kul, olarak alınabilir yada Sultan Ârif, ve gençte derviş, olarak düşünülebilir.

Hatalarımız ve kusurlarımızdan ötürü affınıza sığınıyorum
Annemin ve sizlerin ellerinizden öpüyorum
Oğlunuz Fa......

Kimden: **Bu........ Tu.....** (istanbluess@yahoo.com)
Gönderme tarihi: 27 Şubat 2010 Cumartesi 06:16:03
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selâmün Aleykum efendi babacigim hikâye ile ilgili aciz düşüncemi belitmeden once ellerinizden öpüyorum.
Hikâye ile ilgili ilk ve tek aklıma gelen aciz fikrim ''O genc Sâltana olan candan bağlılığından fazla sorgulamadan çekiç ile elmasi kırar ''diye dusunuyorum.
Rabbim bizleri evlâtlariniz olmaktan ayirmasin.

Bu………… Tu……

Kimden: **Bu……. Tu….** (istanbluess@yahoo.com)
Gönderme tarihi: 28 Şubat 2010 Pazar 07:24:35
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selâmün aleyküm Efendi Babacığım,
Benim eşiminde yorumu şöyle oldu:
" Bence genc herkesten daha farkli bir cevap vermiştir. Padişahım dediyse kırarım demiştir, bence sorgulamak istememiştir.... "

(Konu yok)

Kimden: **ni……. ma……** (ni……..ma…..@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Şubat 2010 Pazar 20:07:39
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
1 ek
Bu hikâye...doc (42,0 KB)

Hayırlı akşamlar Terzibabacığım ve Nüket anneciğim, inşallah iyisinizdir. Sağlığınıza duacıyım. Soruyu cevaplamaya çalıştım. Bunun da kitap olabileceğini düşündükçe seviniyorum. kimbilir neler çıkacaktır himmetinizle. Ellerinizden hürmetle öpüyorum. sizleri çok seven kızınız.

Esselâmü aleyküm,

Canım Efendi babacığım, vermiş olduğunuz ödevi bir öncekine nazaran acele etmeden düşünmeye başladım. Her an aklıma düşürülenleri not ettim ve yazıya geçirildi biiznillah.

Bismillahirrahmanirrahim.

((Bir zamanlar memleketin birinde şöhretli zengin Adil ve akıllı bir hükümdar yaşarmış. Çevresinde hep doğru insanlar olsun istermiş ancak ihtiyatı elden bırakmaz onlara da pek güvenemezmiş kendine bir can dostu ararmış.))

"Oğlum, sebeb-i vücudum senmişsin. Ben seni yetiştirebilmek için bu aleme gönderilmişim."Terzi baba kitabı, sayfa 29 Bu ifadeler Nusret Tura babamızın, Terzi babam hakkında söylediği sözleridir. Anlaşıldığı üzere çocuklarımız nasıl genetik mirasımızı alıyorlarsa, ariflerin de mânevi mirasını bırakacak can dostlarına ihtiyaçları vardır.

((Adamları vasıtasıyla böyle güvenebileceği ve akıllı kimseleri araştırılmasını istermiş. Günün birinde böyle doğru sağlam karakter yapılı bir genci bulmuşlar ve saraya getirmişler. Padişah o genci görünce

kanı ısınmış ve sarayda kalmasına izin vermiş. Zaman içinde o gence sarayda küçük görevler vermeğe başlamışlar))

Kevser ırmağının akacağı mahal, onu alacak şekilde temizlenmelidir. Seyr-i sülûkta olduğu gibi, mertebeler yavaş yavaş ve sindirerek geçilmelidir ki, sonradan hazımsızlık yapmasın.

((ve genç kendisine verilen görevleri lâyıkı ile başarıyor imiş kısa sürede Sultan'ın yakın teveccühünü kazanan bu genç hakkında saray erkânı aleyhine dedikodulara başlamış. Bu hale oldukça üzülen Sultan, vezirlerine ertesi gün bir divan toplantısı hazırlanmasını ve görevli herkesin orada hazır bulunmasını istemiş.))

Sultan, onda gördüğünü herkesin görmesini sağlamalıdır. Ve Sultanın yapacağı deneme dünyada değer verdiklerimizle ilgili olmalıdır. Bir bakıma "mal ve evlatlarımızla denenmek "Âyetinin gereği" olmalıdır, bu.

((Nihayet divan erkânı herkes orada hazır imiş bu vesile ile de o gençte en arka sıralarda bir yerde imiş))

C.Hakkın kendisi için seçtiği kullar gök kubbelerinin altında ve kimsenin bilmediği yerlerdedir.

((divan hazır olunca Sultan'a haber vermişler, Sultan da salona gelmiş ve hazinedarına, hazinedeki en büyük elması getirmesini söylemiş hazinedar gidip elması getirmiş Sultan birde çekiç istemiş onu da getirmişler, Sûltan elmas ile çekici yan yana bir masanın üstüne koydurduktan sonra, en büyük vezirini ortaya masanın önüne çağırıp çekiç ile masa üstünde duran elması kırmasını istemiş. Bu teklif ile baş vezir (aman efendim bu elmasa yazık olur, onu satıp fakır fıkarayı kurtaralım daha iyi olur) demiş. Bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağ olasın diyerek kendisini bir kaftan ile ödüllendirmiş.))

Bu, aklın, akıl erdiremediği "hızır ve Mûsâ (a.s.) arasında geçen olaylar cinsinden bir olaydır. Aklın ilk görüntüsüdür. Bu yüzden aklın bu görünüşlerini göz ardı etmeden, güzel bir uğurlayışla göndermelidir.

((Daha sonra Sûltan ikinci vezire de aynı şeyi yapmasını söylemiş. O vezirde aman efendim onu kırmayalım yapılacak çok yollarımız var onları yapsak'ta halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın demiş. Sultan ona da bir kaftan hediye ederek ödüllendirmiş.))

Dünya hayatında yapacağımız her akılcı ve iyi davranışımızın karşılığında nefis cennetleri ödülü vardır. Hayırlı ameller cinsindendir. Ancak ötesi aklın hayretini getirir. O da irfan cennetidir. Amelle değil irfaniyetle kazanılır.

((Daha sonra Sultan ordu kumandanına aynı teklifi yapmış. O da efendim ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var kıracağımıza satıp orduyu güçlendirelim düşmanlarımızda çok kuvvetli demiş. Bunun üzerine ordu kumandanına da bir kaftan verip onu da böylece

mükâfatlandırdıktan sonra, sırasıyla bütün saray erkânı na aynı teklifi yapmış ve hepsi ile benzer konuşmaları olmuş.))

Aklımız hep buna benzer akılcı çözümlerle gelir. Oysa C.Hakk'a giden yollarda aklın bırakılacağı işler, yerler vardır. Peygamberimizin sidretü'l münteha'da yanma korkusuyla geride bıraktığı Cebrâil (a.s.) gibi…

((Nihayet sıra en sonlarda olan o gence gelmiş ve Sultan tarafından yine elmasın kırılması ondan da istenmiş idi, acaba o genç ne yaptı,………………….))

Buraya sonucu yazmadan önce hikâyeyi tekrar toparlamak gerekirse; Sultanlar ne buyurursa, yapılmalıdır. C.Hakk'ın vechine yönelmiş sâlik'in sınanması gerektir, celâlle. Kimbilir kaç elmas hadisesi geçmiştir başımızdan farkında olmadan. Ya da elmasımız dahlimiz olmadan kırılmıştır da, içimizden atamamışızdır. Elmasın kırılma olayı; şey'iyyet'ten geçmedir. Ef'al'de yerine getirilmesi gerekendir.

Sûltan'dan gelen emri, Hakk emri, olarak ele alırsak, Esmâ mertebesinin de hakkı verilmiş olur. Emrin düşünülmeden ve tereddüd edilmeden yapılması ise fenâ fillâh mertebesinin yeridir.

Ne zaman ki, Sultan Mahmud denilince, Ayaz akla geliyorsa vahdettir artık. Yine de Sultan Mahmud, Sultan'dır. Ayaz ise Sultan'la Ayaz olmaktadır.

İşte şimdi bura da sorumuz başlıyor. Acabâ o genç te aynı onlar gibimi davrandı, yoksa onların tam tersimi! Yâni elması kırdımı? Eğer kırdı derseniz makul geçerli sebebi ne idi. Eğer kırmadı derseniz makul geçerli sebebi ne idi gerekçesi ile yazmanızı bekliyoruz. Ve başarılar diliyoruz. **Sorunun ilâvesi şöyledir. (1) (Eğer genç elması kırdı ise, "bu kırma fiili" gence mi, aittir, yoksa Sâltana mı aittir?) (2) Elması genç kırmadı ise kırmayanların düşünceleri de kendilerine mi aittir yoksa sultana mı aittir?)** Bu hikâyeyi ilâveleri ve gerekçeleri ile birlikte tekrar gözden geçirip öylece cevaplamanızı rica ediyorum. Tekrar başarılar dilerim her kese selâmlar, hoşça kalın.

Genç elması kırmıştır. Olaya afaktan baktığımda;kırma fiili "oku Allah attı sen atmadın" Âyet-i mucibince. Olaya enfüsten bakınca; sadece Sultan vardır. onun dışındakiler vahdette kesrettirler. Bir'in çoklu görünüşleridir. Hakikatim hakk'tır.

Saygı ve sevgilerimle ellerinizden öperim babacığım. Ha…… kızın

Hi…… ablamın cevabı:

Ni…… cim ben bunu daha geçenlerde okumuştum,o genç kırıyor tabiki zaten hikâyenin gelişine göre de öyle bitmesi beklenir. Yani hükümdarın hatırını kıracağına kalkmış elması kırmış. Yani hükümdarın hatırı

herşeyden çokçok önemlidir o genç için. Bu bağlamda biz de bizi yaratan ve türlü türlü nimetlerle donatan yüce Rabbimiz için acaba hangi elmaslarımızı gözümüzü kırpmadan harcayabiliriz.. Bu elmas ta ailemiz, evlâtlarımız, makamımız şan ve şöhretimiz, evimiz, barkımız....kısaca değer verdiğimiz önemsediğimiz her şey.. Zâten gözümüzü bile kırpmadan kırabiliyorsak herşeyimizi yani kaybetmeyi göze alabiliyorsak mesele kalmamış demektir. Allah elmaslarımızı kolayca kırabilecek mertebelere ulaştırır inşaallah... Selâm ve sevgilerimle..

Elmas hikâyesi cevapları (Al…….-Us… kı… ve ab……)

Kimden: **sa…… bu……** (al……..13@gmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Şubat 2010 Pazar 20:19:17
Kime: terzibaba13@hotmail.com
1 ek
birsoru b...doc (53,0 KB)

Saygıdeğer Babacığım hikâyeyi beynimiz elverdiğince düşünüp dile geldiğince cevap yazmaya çalıştık.
Selâm ve saygılarımızla sizin ve Nüket annemizin ellerinden öpüyoruz.
Al…….-Us…..kı….

Al…….cevabı.

Bu tür hikayeleri tefekkür edince kişi kendini ve alemdeki yerini düşünmeden edemez. Kendini düşünen ve anlamaya çalışan bireyin varış menzili ise alemin hakikati yani "O" olsa gerek.

Bu tür hikâye'ler de padişah sözü bana âlemlerin padişahını hatırlatır. Öyle olunca da, onun adil, âkil ve hakîm olmasından, her şeyi yerli yerinde yapmasından daha doğal ne olabilir?

Hikâye'ler de anlatılan doğru ama farklı algılanabilen, yanlış ama değişik görüntüler veren örneklemeler ise müşahade âleminde yaşadıklarımızdan başka bir şey değildir zâten. Hani Mesnevi hikâyelerinin birinde, kafasını Allah için, gösterişten uzak olmak için kazıtan "Kalender" yağları döken Tûtî kuşu tarafından (kendisi sahibince cezalandırılmış ve tüyleri yolunmuştur.) yağ döktüğü için kel olmuş sanılır ya işte bu misal. Görenlerin ne dediği değil fâilin niyeti önemlidir. Çünkü "İnnema'l a'malu bi'n-niyat" tır.

Yine, Nalıncı Baba* hikâyesini bilmeyenimiz yoktur sanıyorum.
Kişi Allah dostu oldu mu bir kez başka dostluklara ihtiyaç duymaz. Birimsel hüviyetiyle yaptıkları tabi ki devam eder ama onun için artık şu şöyle dedi bu böyle dedi, bitmiştir. Esas olan O'nun dediğidir. Onun için her şey birdir artık "olmakla olmamak" bir olmuştur.

Ne var ki, birimsel kimliğiyle muhatap olduğu küçük vazifeler ve sorumluluklar devam edecektir mertebesine göre. Tıpkı gencin sarayda kendisine verilen vazifeleri en güzel biçimde yaptığı gibi.

Genç artık bilmektedir ki çevresinde farklı mertebelerden zuhurlar da söz konusudur. Onlara da "Eyvallah" demekten başka bir yol yoktur. Mudil de Hadi'de zuhura çıkacak ve her kimlik kendi hakikatini yaşayacaktır. Bu da o birimlerin hakkıdır. Mâdemki var kılınmıştır (ceale gerçekleşmiştir.) Her birim kendi istidadınca sâildir. İster ve de isteği verilir.

Alemlerin Sultan'ının teveccühünü kazandıktan sonra "sen olsaydın bu Sultan'ın emrini yerine getirir miydin? Elması kırar mıydın?" sorusu şartlı bir sorudur. Yani teveccühü elde etme şartına bağlıdır ki, cevabı kocaman bir BELAAAAAAAAAAAA (elbette kırardım) olacaktır.

Elması kıran kim? kırma fiili kime ait sorusu tefekkür edildiğinde ise, şöyle bir cevap verilebilir. Öncelikle İslâm hukukunda bir kâide vardır **"Essebebü ke'l-fâil"** *(Yani sebep olan yapan gibidir.)* Fiilin kimin elinden çıktığı değil, o fiilin ortaya çıkışına sebep olan, başka bir deyişle, o fiilin yapılmasını isteyen ya da emreden kimdir? Tıpkı askerlik mesleğindeki kural gibi *"Kumandan kendi birliğinde yapılan yapılmayan her şeyden sorumludur"* Yani o emreder erat gerçekleştirir. Kimse de meydana gelen hâdiselerin sorumluluğunu erata yüklemez.

Diğer bir bakışla âlemlerin padişâhı, âlemin kumandanı diyor ki, **"Ve mâ rameyte iz rameyte ve lâkinnellahe rama"** (8/17) yani kul atar, attığını zanneder. Oysa atan Allahtır. Yani elması kıran Sultan'ın ta kendisidir.

Allah'ın hayreti artırdığı nokta da bu olsa gerek. Dışarıdan bakanlar tabi ki şaşıracaklar, gencin dışındakiler gibi cüz'i akılla değerlendirecekler ve farklı çözümler sunacaklar. Oysa Allah'ın onlara verdiği a'ta bu kadardır. Onlar kaftanla yetineceklerdir. İstidatları/ayan-ı sâbiteleri ancak bu kadarına müsaade etmektedir. Elması kırmayışları kendi nefislerinden, Akl-ı cüzlerinin bir sonucudur. Belki bu çözümler dahi onlara ödül getirdiğinden onları mutlu etmeye yetecektir. Farklı bir ifadeyle kendi cennetlerini kazanacaklardır.
Ama, "ben, zat cenneti diliyorum" diyen bir Sâlik için,

Ne elmas'ın kırılması ne onun yok olması.
Mühimdir hubb-ı hakkın elmas* gönüle dolması.

Çekemeyenler olur, kıl-ü kal başlar dediler.
Eyvallah, Birdir bana gülün açması ya da solması.

(Elmas: Berrak, duru, saf)

Al………

Us…..kı……nın cevabı.

Padişâh, âmir hükmünde (akl-ı kül) diğer kişiler ise memur (akl-ı cüz) hükmündedir. Memur, âmirinin dediğini kayıtsız şartsız yapmak zorundadır. Ancak o zaman görevini yerine getirmiş olur.

Padişâh'ın, çevresinde akıllı kimseler görmek istemesi kendine ayna olabilecek bir dostun olmasını dilemesindendir. Gencin dışındaki kişiler bireysel kimliklerini ortaya koymuş, genç ise akl-ı cüz'ünü aradan çıkararak padişâh'a tam bir ayna olmuştur.

Genç elması kırmıştır. Böylece tam bir teslimiyet içinde olduğunu ispatlamıştır. Genç artık Padişâh'a ayna olup, kendi kimliğini ortadan kaldırdığından fiilin sahibi Padişâhtır. Hikâye de geçen diğer kişler ise değişik mertebeden iyi niyetlerinin karşılığını almışlardır. Bu kişilerin fiilleri ise kendilerine aittir.

Bizlerin de gelmek istediğimiz nokta budur. Allah bize de o genç gibi kayıtsız şartsız itaati ve Cenâb-ı Hakk'ın dostluğunu nasip etsin. Âmin

Saygılarımla. Us….Kı…..

Us……Kı…..Ablasının cevabı.

Genç elması parçalar. Emri yorumlamaz. Padişâhım emretti diyerek doğrudan emri yerine getiriyor. Böylece itaatini ortaya koymuş olur.

Gencin dışındakiler (Diğerleri) ise parçalamıyorlar çünkü onlar padişâh'ın nefsi durumundalar..

Elmas burada, berrak, saf billurlaşmış kalbi temsil ediyor.
Genç elması parçalayarak kalbini kesmiş ve herkese açmış oluyor.

Saygılarımla: (A….E…..)

**** NALINCI BABA HAZRETLERİ***

Adsız şansız bir ALLAH (c.c.) dostu..

Murat Han (III. Murat) o gün bir hoştur. Telaşeli görünür. Sanki bir şeyler söylemek ister, sonra vazgeçer. Neşeli deseniz değil, üzüntülü deseniz hiç değil.

Veziriazam Siyavuş Paşa sorar:

- Hayrola efendim canınızı sıkan bir şey mi var?
- Akşam garip bir rüya gördüm.
- Hayırdır inşaALLAH.
- Hayır mı, şer mi öğreneceğiz.

- Nasıl yani?
- Hazırlan dışarı çıkıyoruz.

Ve iki molla kılığında çıkarlar yola. Görünen o ki padişah hâlâ gördüğü rüyanın tesirindedir ve gideceği yeri iyi bilir. Seri ve kararlı adımlarla Beyazıd'a çıkar, döner Vefa'ya. Zeyrek'ten aşağılara sallanır. Unkapanı civarlarında soluklanır. Etrafına daha bir dikkatli bakınır. İşte tam o sıra, orta yerde yatan bir ceset gözlerine batar. Sorarlar 'Kimdir bu?' Ahali 'Aman hocam hiç bulaşma' derler, 'ayyaşın meyhur'un biri işte!'

- Nerden biliyorsunuz?
- Müsaade ette bilelim yani. Kırk yıllık komşumuz

Bir başkası tafsilata girer. 'Biliyor musunuz?' der, 'Aslında iyi sanatkârdır. Azaplar çarşısında çalışır, nalının hasını yapar. Ancak kazandıklarını içkiye, fuhşa harcar. Hem şişe şişe şarap taşır evine, hem nerede namlı mimli kadın varsa takar peşine' Hele yaşlının biri çok öfkelidir. 'İsterseniz komşulara sorun' der, 'Sorun bakalım, onu bir kere olsun cemaatte gören olmuş mu?' Hasılı mahalleli döner ardını gider. Bizim tebdil-i kıyafet mollalar kalırlar mı ortada. Tam Vezir de toparlanıyordur ki padişah önünü keser.

- Nereye?
- Bilmem. Bu adamdan uzak durmayı yeğlersiniz sanırım.
- Millet bu, çeker gider. Kimseye bir şey diyemem. Ama biz gidemeyiz. Öyle veya böyle tebamızdır. Defnini tamamlasak gerek.
- İyi ya, saraydan birkaç hoca yollar, kurtuluruz vebalden.
- Olmaz. Rüyadaki hikmeti çözemedik daha.
- Peki ne yapmamı emir buyurursunuz?
- Mollalığa devam. Naaşı kaldırmalıyız en azından.

- Aman efendim. Nasıl kaldırırız?
- Basbayağı kaldırırız işte.
- Yapmayın etmeyin sultanım, bunun yıkanması paklanması var. Tekfini, telkini...
- Merak etme ben beceririm. Ama önce bir gasılhane bulmalıyız.
- Şurada bir mahalle mescidi var ama...
- Olmaz. Vefat eden sen olaydın nereden kalkmak isterdin?
- Ne bileyim Ayasofya'dan, Süleymaniye'den. En azından Fatih Camii'nden.
- Ayasofya ile Süleymaniye'de devlet erkanı çoktur. Tanınmak istemem. Ama Fatih Camii'ni iyi dedin. Haydi yüklenelim.

Ve gelirler camiye. Siyavuş Paşa sağa sola koşturur kefen, tabut bulur. Padişah bakır kazanları vurur ocağa. Usulü erkanınca bir güzel yıkarlar ki naaş ayan beyan güzelleşir sanki. Bir nurdur aydınlanır alnında. Yüzü şakilere benzemez. Hem mânâlı bir

tebessüm okunur dudaklarında.
Padişahın kanı ısınmıştır bu adama, vezirin ona keza. Meçhul nalıncıyı kefenler, tabutlar, musalla taşına yatırırlar. Ama namaz vaktine hayli vardır daha. Bir ara vezir sıkıntılı sıkıntılı yaklaşır 'Sultanım' der,
- 'yanlış yapıyoruz galiba'
- Nasıl yani?
- Heyecana kapıldık, cenazeyi sorup araştırmadan getirdik buraya, Kimbilir hanımı vardı belki, belki de yetimleri?
- Doğru. Öyle ya. Neyse, sen başını bekle, ben mahalleyi dolanıp geleyim.

Vezir cüzüne, tesbihine döner, padişah garip maceranın başladığı noktaya koşar. Nitekim sorar soruşturur, nalıncının evini bulur. Kapıyı yaşlı bir kadın açar. Hadiseyi metanetle dinler, sanki bu vefatı bekler gibidir. 'Hakkını helal et evladım' der, 'Belli ki çok yorulmuşsun.' Sonra eşiğe çöker ellerini yumruk yapar, şakaklarına dayar. Ağlar mı? Hayır. Ama gözleri kısılır, belki hatıralara dalar. Neden sonra silkinip çıkar hayal dünyasından. 'Biliyor musun oğlum?' diye dertli dertli söylenir, 'Bizim efendi bir âlemdi vesselâm. Akşamlara kadar nalın yapar, ama birinin elinde şarap şişesi görmesin, elindekini avucundakini verir satın alırdı. Sonra getirip dökerdi helaya.'
- Niye?
- Ümmet-i Muhammed içmesin diye.
- Hayret.

Sonra malum kadınların ücretini öder eve getirirdi. 'Ben sizin zamanınızı satın aldım mı, aldım' derdi. 'öyleyse şimdi dinleseniz gerek' O çeker gider, ben menkıbeler anlatırdım onlara. Mızraklı İlmihal, Hüccet-ül İslâm okurdum.
- Bak sen! Millet ne sanıyor halbuki.
- Milletin ne sandığı umurunda değildi. Hoş, o hep uzak mescidlere giderdi. 'Öyle bir imamın arkasında durmalı ki' derdi, 'tekbir alırken Kabe'yi görmeli.'
-Öyle imam kaç tane kaldı şimdi.
- İşte bu yüzden Nişanca'ya, Sofular'a uzanırdı ya. Hatta bir gün 'Bakasın Efendi!' dedim,
'Sen böyle böyle yapıyorsun ama komşular kötü belleyecek. İnan cenazen kalacak ortada'.
- Doğru öyle ya?
- 'Kimseye zahmetim olmasın!' deyip mezarını kazdı bahçeye. Ama ben üsteledim. 'İş mezarla bitiyor mu?' dedim. 'Seni kim yıkasın, kim kaldırsın?
- Peki o ne dedi?
- Önce uzun uzun güldü, sonra 'ALLAH büyüktür hatun' dedi, 'Hem padişahın işi ne?'

İşte Nalıncı Baba o adsız sansız ALLAH (cc) dostlarından biridir. Asıl adı, Muhammed Mimi Efendidir. Bergamalıdır. 1592 yılında

vefat etti. Cenaze hizmetlerini bizzat padişah gördü ve mübareği evine defnetti. Kabri üzerine bir kubbe, önüne bir çeşme koydurdu. Dahası bir tekke ile yaşattı adını. Türbesi Unkapanı'nda, Cibali tütün fabrikasının arkasında, Haraçzade Camii karşısındadır.

NOT= Bu yazıyı belki konu ile ilgisiz bulacaksınız ama, bu mevzu hakkında gelen mail ile geldiğinden onunda dosyaya girme hakkı doğduğundan ilâve etmeyi uygun gördüm. Ayrıca çok ibretli de bir hikâye. Ana konu, *(sadece görülene göre karar vermemek lâzım geldiğidir.)* Bu yönüyle de hikâyemizle bir bağlantı kurululabilir.

Gönderen kızımıza teşekkür ederiz.

Re: FW: (yeni bir soru)

Kimden: **Sü....Oz.... Ö..** (s….oz……o..@gmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Şubat 2010 Pazar 21:15:25
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Efendim hayırlı akşamlar..

Hikâyenin gidişatından sanki genç elması kırıyor gibi gözüküyor.. Ya da bana öyle geliyor.. ben olsam kırardım, diyeyim.. Sebebi de şöyle ki:

Sultan'ın amacı dedikodulara karşı gencin diğerlerinden farkını ortaya koymak ayarladığı bu olayla.. Gencin Sultan'ın gözündeki güvenilirlilik vasfı bu olayda açıkça ortaya çıkabilir çünkü..

Sultan'ın esas görmek istediği kendisine duyulan güven ve bunu da gösterilen tepkilerden ölçüyor.. Vezirler Sûltanın emrini görmezden gelip elmasının değerliliğine takılıyorlar ve Sûltan kırmalarını emrettikleri halde Sûltan'ın emrini bir kenara bırakıp kendi (nefsi) düşüncelerini ortaya koyuyorlar.. Ve Sultan'ın emrini de yapmıyorlar nihayetinde.. Bu durumda gence düşünse değerli olanın elmas değil, Sultan'ın emri (isteği) olduğunu fark edip çekici eline alması ve elması kırması..

Yani hikâyede Sûltan için önemli olan; ne tepki gösterirlerse göstersinler onun arkasındaki niyetleri, onları o fiile iten esas düşünceleri.. Olaya böyle niyet açısından bakınca hikâyeyi ilk okuduğumda aşağıdaki ayet-i kerime aklıma gelmişti..

"Kestiğiniz kûrb'ân'ların etleri ve kanları asla Allah'a ulaşmaz. Ama sizin takvanız, samimiyetiniz O'na ulaşır." (Hac, 22/37)

Bir de olayı başka bir açıdan elması çok değerli gördüğümüz nefsimiz gibi düşünüp öyle de yorumlamamız mümkün sanırım..
Bu bağlamda Efendimiz'in (sav) aşağıdaki hadîs-i aklıma geldi:

"Hz. Ömer (r.a.) Peygamber efendimize, 'Ya Rasûlüllah! Şüphesiz sen, nefsimden başka her şeyden bana daha sevgilisin' deyince, Rasûlüllah (s.a.v.) da şöyle buyurmuşlar: 'Hayır ey Ömer, ben sana nefsinden de daha sevgili olmadıkça imânın tam olmuş olmaz.' Bunun üzerine Ömer (r.a.); 'Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'a yemin ederim ki, sen bana her şeyden hatta nefsimden de daha sevgilisin' Rasûlüllah da; 'Şimdi oldu Ey Ömer!' buyurdular.

Yani Allah'ın ve Rasûl'ünün isteklerini kendi nefsimizden (elmasımızdan) daha değerli görmeliyiz.. Zaten bu bağlamda **"Allah'a ve Rasûl'üne itaat edin ki kurtuluşa eresiniz"** meâlinde bir çok Âyet-i kerimeler mevcut..**"Seven sevdiğine itaat eder"** denilir yine bu anlamda..

Hikâyeyi nefs-elmas benzetmesiyle düşünmeye devam edersek, yine şöyle yorumlayabiliriz.. Bildiğim kadarıyla elmas en sert maddelerden; delici, kırıcı makinelerin uçlarında hep elmas kullanılıyor.. Yani öyle çekiçle filân kırılabilecek bir madde değil elmas.. İşte bu yönüyle elması nefsimize, onu kırmamızı (ilk başta kırılacak zannederek kırmaya çalışmamızı) ise nefsin isteklerine karşı çıkmamıza benzetebiliriz..

Zîra nefsimiz de aynı elmasın çekiçle kırılmayacağı gibi ölümsüzdür.. Yani öldürülecek bir şey, kırılacak bir elmas değil.. Zaten kırılabilmesi, öldürülebilmesi yapısı itibariyle de mümkün değil (bilebildiğim kadarıyla).. Ama yine de tasavvuf yolunda nefsin isteklerine karşı çıkmak, insân'a elmasını kırmaya çalışmak gibi gözükebilir..

Hatta tasavvufa dışında da normal bir Müslüman açısından; namaz kılmak, oruç tutmak gibi dinin bazı emirlerinin kendisine zor geldiği birinin halini bu benzetmede düşünebiliriz. Zira dinin abdest, namaz, oruç gibi bazı zahiri emirleri ilk başta kişinin nefsine zor gelebilir.. Kişi kendi nefs elmasını çekiçle kırmak istemeyebilir.. Soğukta abdest almak, sabah erken saatte namaza kalkmak, kısacası rahatını bozmak istemeyebilir.. Halbuki bunlar o elmasa zarar vermeyecek olsa da..
Hz. Ali'nin (k.v.) inanmayan biriyle tartışırken aşağıda meal'en yazdığım cevabı aklıma geldi bu açıdan bakınca:

"Farz et ki senin dediğin doğru, yani inanılması gereken bir Allah yok; ben abdest aldım temizlendim, namaz kıldım, oruç tuttum, vücuduma sağlık, sıhhat geldi, zekât verdim fakirlere yardım ettim, bunların hangisinin bana bir zararı olur? Fakat sen düşün ki eğer benim dediğim doğruysa ve sen senden istenilenleri yapmazsan, o halde sen ahirette ne hâle düşersin, bunu hiç düşündün mü?"

Yani Rabbimiz'in (Sultan'ımızın) bizden istediklerini yapmak, ilk başta nefsimize zor görünebilir, istenilenler (çok değerli gördüğümüz) nefs elmasımızı kırmak gibi gözükebilir bize.. Ama halbuki istenenleri yapmamızın o değerli elmasımıza verdiği, vereceği hiçbir zarar söz konusu değildir.

Bir de bu nefs-elmas bağlamında olayı şöyle ele alıp tefekkürü biraz daha ilerletebiliriz sanırım..

Elmas taş gibi yapısıyla sertliği, değişmezliği simgelerken.. Su ise onun tersini akıcılığı simgeler.. bir nevi emre boyun eğerek içine girdiği kabın şeklini alıcıdır yapısı itibariyle..

Bu bağlamda cennet ehli'nin istedikleri anda istedikleri şeyi gerçekleştirebileceklerini, istedikleri şeye istedikleri şekli verebileceklerini düşünürsek, "su bu dünyadaki cennet nimetidir" diyebiliriz.. Bu bağlamda bir çok Âyette bahsedilen "cennetin altından niye ırmaklar akmaktadır acaba?" diye tefekkürü yine bir başka boyutta derinleştirmek de mümkün sanırım.. Yani cennetle ilgili benzetmelerin basit "Araplar çölde neye hasretse, cennet onlara nisbetle tarif edilmiş" basit mantığının dışında da başka işaretler içermesi mümkün cennetle ilgili Âyetlerin Allah-u a'lem..

Elması ise sert yapısıyla taşa benzetebiliriz.. değişmezliğe, ilk şeklini koruyuculuğa.. içine girdiği kabın (dünyada başına gelen olayların, farklı farklı zuhurlardan oluşan mânâların, kişiyi çepeçevre saran olaylar kabının) şeklini almamasına.. Ona direnip kendi yapısını korumasına benzetebiliriz.. Yine suyla aynı bağlamda düşünüp bu seferde "cehennemin yakıtı neden taşlardır acaba?" diye düşünmek mümkün..

Bu bağlamda taşın sertliği nefs-i emmâre'mizin sertliğidir diye yorumlayabiliriz.. Rabb-i Hass'ının hükmünde her herhangi bir değişikliğe uğramadan, sert yapısıyla normalde ne tepki ortaya koyması gerekiyorsa her olay karşısında onu ortaya koyarak yaşama hali yani..
Halbuki insân elmasın değerli olduğu şartlanmasını bir tarafa bırakarak olaylar karşısındaki olağan tepkilerini frenleyebilip, nefsinin (maddi/mâ'nevi) isteklerine karşı koyabilirse kendi elmasına her şeyi göze alıp sağlam bir çekiç darbesi indirmiş olur sanırım..

Konuyla doğrudan alakalı değil, ama olayı bir de belki Dâvud (a.s.)'ın (taş atan bir alet) sapan kullanması, Golyat'ın gözünü taşla vurarak onu öldürmesi ve sonrada halkının nezdinde itibar kazanıp Sultan olması, kendisine Peygamberlik verilmesi bağlamında bir başka yönden de genişletebiliriz Allah-u a'lem..

Ya da su açısından düşünürsek; su her ne kadar içine girdiği kabını şeklini alıcı olsada, belli bir yükseklikten sonra suyun da taş etkisi yapması (yüksekten suya atlayanın ölmesi), buna rağmen gökten yağmurun tanelerinin çok yüksek mesafelerden gelmesine rağmen belli

bir noktadan sonra hızlarının sabitlenmesi gibi başka tefekkür noktalarına da gidebiliriz gibi sanki..

Hikâyenin bana düşündürdükleri, hissettirdikleri kısaca yukarda anlatmaya çalıştığım gibi Efendim..

"Kırma fiili gence mi yoksa Sultan'a mı aittir" sorunuz ise bana yanılmıyorsam Beyazıd-ı Bistami'nin olması lazım, bir sözünü hatırlattı.. mealen:

"Bu yolun başında bazı düşüncelerim vardı ki hakikate erdikten sonra onlarda yanıldığımı anladım:

Sanıyordum ki ben Allah'ı istiyorum, sonradan anladım ki Allah beni istiyor..

Allah'ı zikrediyorum zannediyordum, meğer Allah beni zikrediyormuş..

Yaptığım şeyleri kendi faydam için yaptığımı zannediyordum, sonradan öğrendim ki O'na çoktan kavuşmuşum.." diyor..

Bu hususu **"Kullun ya'melu alâ şakiletih" (İsra, 17/84)** Âyeti her şeyiyle açıklıyor sanırım..

Tabii bizim Ehl-i sünnet'te kulun da "irâde-i cüz-î" si vardır.. Kul kendi karar verir, bir işler yapar gibi anlatılıyor kader mevzusu..
Ama bir yandan "Ehad olan , her şeyde tasarruf sahibi Mutlak Tek olan, bütün âlemleri kendi isimlerinin, mânâlarının zuhurları olarak meydana getiren" bir Tek'i seyr için uğraşıp çabalarken, bir yandan da nasıl karşımda gördüğüm kul'un kendinden bir davranışı olduğunu düşünebilirim.. Bu aralar da zihnim bununla meşgul zaten.. Cebriyeci oldum iyice herhalde..

Yine sorunuzu fiil ve fiile yönelten emir yönünden de ayrıca açmak mümkün olabilir.. Yani emir, âmir olmasaydı, bir program olmasaydı, genç kırar mıydı elması diye düşünmekte mümkün..

Tabii üst paragraftaki gibi düşününce.. ortada bir Sultan, bir emir veren var.. gencin konumu ise sadece memur gibi geliyor bana..

Hikâyenin bana düşündürdükleri, hissettirdikleri böyle Efendim..
Bu arada medresedeki dersler beklediğimden daha yoğun çıktı, bu çarşamba büyük ihtimalle gelemeyeceğim.. İnşeAllah pazar günü görüşürüz eğer gelebilirseniz..

Ellerinizden hürmetle öperim.. Saygılarımla..

S……Oz….

-RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 01 Mart 2010 Pazartesi 11:46:45
Kime: Cü…..os……l2001@yahoo.com

Selâmün aleyküm. Sağolasın Cü……çiğim yazını okudum ana hatları ile oldukça güzel olmuş ellerine sağlık. Bekliyoruz gelince gene görüşürüz İnşeallah. Her kese selâmlar Nüket annenin de her kese selâmları vardır. Hoşça kal. Terzi Baban.

Date: Sun, 28 Feb 2010 15:06:27 -0800
From: cü…..os……2001@yahoo.com
Subject: Re: (yeni bir soru)
To: terzibaba13@hotmail.com

E.B.R.R.

Efendi babacığım öncelikle sozlerime ellerinizden öperek başlamak istiyerek, Nüket annneciğiminde ellerinden öperim.

Bu hikaye bana sizden duyduğum daha oncekı hikâyelerden birisini anımsattı.
Ben bu hikâye ye Esmâül hünsâ, isimleri açısından bakıyorum. Sûltan eğer Allah ismi ise vezirlerinin de diğer Esmâül hüsnâlar olduğunu hissettim gibi. Sanki her ayrı cevabı veren vezir Allah-u Teâlâ'nın bir ismi gibi geldi bana. Ve o her ismin de gereği olan hizmeti yapma amacları var gıbı cevaplarında.

Bu gencinde eğer kırdı ise elması, yaklaşımı bana Hz Ali (kv) mizin Efendimiz (sav) ile ramazandakı karpuz kırıp yeme tecrübesını hatırlattı. Sanki eğer kırdı ıse, Sûltan'ın yani HAKk'ın emri olduğu için hiç düşünmeden kırdı. Yani anladığım kadarı ile, genç kayıtsız sartsız Allahu Teâlâ nın emrini yerine getirmek için kırdı. Yani sonucunu veya elmasın elmaslığını düşünmeden.

kırmadı ise, bunu bilemedim. neden kırmayabileceği konusunda bir fikrim yok.
Bu hikâyenin kitabı cıkarsa eğer, oradaki diğer abilerimin ablalarımın cevaplarını okuyarak belki bir fikir sahibi olurum.
Ellerinizden öperim selâmlar saygılar.

Cü…… Ok…….

RE: (Köle ve incir sepeti) (değmez dosyası) (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 01 Mart 2010 Pazartesi 22:05:23

Kime: Nu….pe…..@msn.com

Hayırlı akşamlar Nu….. kızım. Yazını aldım güzel olmuş sağolasın. İnşeallah her kes iyidir. hamdolsun bizlerde iyiyiz. Nüket anneninde selâmları vardır. kolay gelsin hoşça kal. Yazını hemen dosya ya ilâve edeceğim.

From: nu…….pe……i@msn.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (Köle ve incir sepeti) (değmez dosyası) (yeni bir soru)
Date: Mon, 1 Mar 2010 13:34:49 +0100

Hayırlı günler Efendi Baba.

Nasılsınız inşeallah iyisinizdır ve sağlığınıza kavuşmuşsunuzdur. Nüket Annemde iyidir inseallah.

Bize yollamış olduğunuz soruya cevap vermek istiyorum.

Bu hikâye yi önceden okumuştum, tam olarak hatırlamasamda. Önceden okuduğum zaman, simdi istediğiniz gibi üzerinde düşünmüştüm. Genc adam elması Sultan'ın istediği gibi çekiç ile parçalıyacak. Genç adam Sûltan'a itaat ederek Akl-ı kül'e hizmet etmekte ve onun temsilcisi. Vezirlerin ve ordu kumandanın davranışları dışardan iyi niyet ve güvenilir gibi görünsede, genede nefsani amellere hizmet etmekte, Sûltan bu yüzden onlara nefslerine hitab eden bir armağan hediye etmekte, bır kaftan.

Hikâye yi tam olark hatırlamıyorum yani sonunu, diğerleri bir armağan aldıklarına göre Sultan gence de bir armağan hediye etmesi lâzım diye düşüniyorum, bence Sûltan bir dost aradığına göre, Sûltan'ın dostluğu ve gencin Sultan'la beraber onunla kalması ulaşabilinen en güzel mükâfat bence, benim yorumum, inşallah yorumum çok fazla yanlış değildir çünkü:
''Aşk ve muhabbetin kemâline erenler, Mahbub-u hakiki ile olmaktan ve O'na hizmetten başka hiçbir şey düşünmezler''

Eğer genç elması kırdı ise, "bu kırma fiili" gence mi, aittir, yoksa Sûltana mı aittir?

Allah-u Teâlâ genc adam da tecelli ettiği zaman artık Hakk vardır. Ne kendisi ne de aklı kalır. 'O' var, başka bir şey yok.

''Akl-ı kül'ün kalpteki durumu: Zât-ı ilâhî'nin nûrları tecelli edince, beşerî vasıflar eriyerek tamamen yokluğa gömülür. Burası "İstihlâk" makamıdır. Yokluğun da ötesinde bir yokluktur. Bu tecellide kendi nûrundan başka bütün nurlar mahvolur.''
dördüncü, hakikat kapısını da geçmiştir.
''O" nun varlığından başka her şey helâk olucudur.'' (Kasas: 88)

Efendi Baba, Allahın size ve Nüket Anneme sağlık, afiyet ve huzur vermesini, temenni ediyorum.

Ellerinizden öperim size ve Nüket Anneme selâmlar.

Saygılarımla

Nu……….

RE:

Kimden: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 01 Mart 2010 Pazartesi 22:25:28
Kime: Cu…….ko…….3838@hotmail.com

Sağolasın Cu……. oğlum, yazdıkların güzel olmuş ellerine sağlık, Her kese selâmlar hoşça kal hayırlı geceler.

From: cu……..ko……3838@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Mon, 1 Mar 2010 16:14:49 +0200

Efendim önce böyle bir soruyu sorduğunuz için teşekkür ederim soruyu okuduğumda aklıma gelen ilk şey peygamber efendimiz ile hazreti Ali efendimizin arasında geçen karpuz kesme hadisesi geldi bu mevzuyu siz daha iyibilirsiniz.

Şimdi gelelim elması kırma meselesine o kadar kişi kırmadıysa genç kırmıştır, çünkü Sûltan zâten onu sonlara bırakmış kırmayanlar Sûltandan çıkan söze değil olayı başka taraflara kaydırmışlar genç ise Sûltandan gelen o emri yerine getirmiş çünkü eğer elması kırmasaydı Sultan'ın gence olan sevgi, muhabbet,güvenini,kırmış olacaktı onun için gencin gözünün önündeki elmas degil, ne olsa kırardı.

Şimdi kıran gençmi yoksa Sultan'mı? diye fiiliyatta genç görünüyor ama meselenin batınında kıranda Sultan kırdıranda bence Sultan o genci sevmeseydi ona o kadar güvenmeseydi bu olayların hiçbiri gerçekleşmezdi birde bu meleklerin cenâb-ı Hakk'a biz sana yetmiyormuyuz ki, sen kan dökücü birini halk ettin sorusu ve Cenâb-ı Hakk'ın "ben şühesiz sizin bilmediklerinizi bilirim" hitabı geldi aklıma çünkü kırmayanlarda bilmiyorlardı onun bildiklerini tıbkı meleklerin Âdem'in hakikatini bilmedikleri gibi, gencin saray öncesi yaşantısıda benim sizi tanımadığım zamanı hatırlattı sizi tanımasam bende kırmazdım ama şimdi kır, deseler kırar yak, deseler yakarım. gerçi efendim siz bu yakma kırma olaylarını tasvip etmezsiniz ama bende sizden gelen ne olursa olsun kabul ederim.

Daha çok şey yazılır ama ne yazayım ben Sultan'ın aşığıyım Sultan neder bilmem? Sevği ve saygılarımla oğlunuz Cü…….

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **il...... va........** (va……….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 01 Mart 2010 Pazartesi 16:52:10
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selâmün Aleyküm Efendi Baba.

Bence genç elması kırıyor, ancak Sûltan'a gönülden bağlı olduğu için işlenen fiil aslında genç tarafından yapılmış görünse de fiil Sultan'a aittir. Ellerinden öperim.

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Cu........ Os......** (co……..2001@yahoo.com)
Gönderme tarihi: 01 Mart 2010 Pazartesi 18:48:16
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Efendi babacığım.

Dün gece aynı yazıyı Gustavo için ingilizceye cevirirken hikâyenın başındaki Sultan'ın kendine yakın birisini bulma arzusu bana, HAKK Teâlâ nın 'bilinmekliğimi, sevilmekliğimi istedim ve insân-ı halk ettim' gerçeğini de hatırlattı. Sanki HAK Teâlâ orada (Yani Sultan) bu genc adı altında bulduğu ve aradığı kendıne yakın bir halk edilmiş olarak gördüğünün de İnsân-ı kâmil olduğunu hissettirmeye çalışmış gibi geldı bana.
Hani İnsân-ı kâmil mertebesı HAKk'a en yakınlık mertebesı ya, Sanki hikâye de geçen ve arananın da İnsân-ı kâmil olması ihtimali gibi. Ve hikâyenin sonunda da.

Eğer bu genc elması kırar ise sanki içindeki Celâl ismini cıkaracak gibi, eğer kırmassa da Cemâlini ve rahmetini gosterecek gibi tahmin de ettim.

buda bugun aklıma düşüpte eklemek istediklerimdi

Ellerinizden öperim.
Yarın öğlenden önce İstanbulda otobüse binmeden arıyacağım İnşeallah.
Sizin oraya geliş saatimi tam belirleyebilmek için.

Nüket anneciğime çok, çok selâmlar.

Cü……. evlâdınız.

RE: (yeni bir soru)

Kimden: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 04 Mart 2010 Perşembe 23:05:53
Kime: Hi…..-se…….@hotmail.com

Hayırlı akşamlar Hi….. hanım kardeşim. Belirttiğiniz ifadeler güzel olmuş ellerinize sağlık, ikisinide dosya ya kaydettim. böylece her gelen yazı ile biraz daha zenginleşmiş oluyor. Cevaplamak sûretiyle ilgi duyan her kese teşekkür ediyorum, gayemiz tefekkür ufuklarımızı genişletmeye dönük çalışmalar yapmaktır. Cenâb-ı Hakk kolaylıklar versin. sayın eşinize ve tüm ev halkına ayrı ayrı selâmlarımızı sunarız Nüket hanımında selâmları vardır. hoşça kalın. Terzi Babanız.

From: hi……-se…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: (yeni bir soru)
Date: Mon, 1 Mar 2010 21:42:27 +0000

A.s. daha önce de belirttiğim gibi o genç elması kırmıştır. Lâkin soru yeniden farklı bir şekilde gelince biraz daha netice değişir. Genç elması çok sevdiği hatırını kıramayacağı padişah için gözünü kırpmadan kırmıştır.Onun iç dünyasını, kırarken neler düşündüğünü ancak Allah bilir. yâni yaranmak için mi yoksa gerçekten de O nu sevdiği için mi? Zaten elmas onun değildi ki ..Eğer padişâh önce elması tüm saray erkanına ve o gence size veriyorum deyipte aynı soruyu sorsaydı işte o zaman gerçekten kimin ne yapacağını görmek lâzım. Daha önce de dedğim gibi verenin hatırına nelerden vazgeçilebilir onu sorgulamak lâzım. Saray erkanı belkide elmas onların olduğunda, halk için şunu yapalım, bunu da yapalım, derlermiydi acaba?..

Kırma fiili gence aittir. yapan o ama yaptıranı da unutmamak lazım. kırmayanların fikirleri de bana göre tartışmalıdır çünkü başkasının olan elmas hakkında yorum yapmak kolaydır, önemli olan elmasın kendinin olduğunda gösterilecek davranış biçimidir. Belki de vezirler padişaha hoş görünmek için öyle şeyler söylediler. İşte bizler de sahip olduğumuz elmaslar hakkındaki davranışlarımızı yeniden gözden geçirmemiz lâzım. Samimiyyetle nelerden vazgeçebileceğimizi düşünmemiz lâzım. Tabii durup dururken şundan da vazgeçeyim bundan da diye değil. O elmaslarlar vesilesi ile gelen imtihanlara göstereceğimiz tahammül dereceleri önemli. Cenâb-ı Mevlâ elmaslarla ilgili ağır imtihanları başarıyla geçmeyi nasip eder inşaallah çünkü biz imtihanı isteyip istememe gibi bir lükse sahip değiliz..

Saygılarımla ellerinizden öperim..

RE: Kıssa hak.

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 05 Mart 2010 Cuma 11:10:45
Kime: İr…...ak……..@yahoo.com.tr

Aleyküm selâm İr… cığım yazın güzel olmuş ellerine diline sağ-lık hayırlı cumalar hoşça kal.

Date: Tue, 2 Mar 2010 12:37:38 +0000
From: ir…..ak……@yahoo.com.tr
Subject: Kıssa hak.
To: terzibaba13@hotmail.com

Esselâmün Aleyküm,
Muhterem ve Aziz Sultanıma aciz takdimimdir.
Her birerlerimizdeki tefekkür ve düşünce alemlerimizin ufuklarında ilâh-î hakikatlerin doğmasına vesile olması maksadıyla bu fakire de gönderme lutfunda bulunduğunuz **"Adil Hükümdar ve Genç"** adlı kıssa ile ilgili olarak lâyıkı vechile olmayan aciz yorumu atideki ek yazıyla görüşlerinize sunuyorum.
Doğru ve isabetli ise Rabbimdendir. Yanlışlık, hata, kusur ve noksanlık nefsimdendir.
En kalbî muhabbetlerimle mübarek ellerinizden sırran öper,
Aşk-ı Niyaz ederim Sultanım.

ADİL HÜKÜMDAR, GENÇ VE ELMAS KISSA'SI

Yüksek müsadelerinizle , kıssa da yer alan âdil hükümdarın irade buyurarak kırılmasını istediği ELMAS 'tan yola çıkarak yoruma başlamak istiyorum.

ELMAS kelimesindeki harflerle Türkçe alfabesi ile "SELÂM" yazmamız mümkündür, aynı şekilde Arabça alfabesi ile "ELMAS" yazılırken Elif-Lâm-Mim-Elif-Sin harfleri kullanılmaktadır ki İSLAM yazılırken de (Elif-Sin-Lam-Elif-Mim) aynı harfler kullanılmaktadır ve ebced hesabı ile rakamsal karşılığı **(132)**'dir. **(13) (2) (132=12x11)**

Elmas saf karbondur, karbon atomlarının yüksek ısı ve basınç altında saflaşmasıdır ki Aziz, Cebbar esmâları'nın tecelli ettiği mahaldir.

Bidayette yakılacak kömür evsafında iken C.Hakkın Aziz ve Cebbar esmalarının yoğun tecellileriyle Sultanların Haremi mesabesinde olan hazine dairesindeki diğer kıymetli şeyler gibi, bir de ustasının elinde işlendiğinde Sultan'ın Tâcında değerli bir mücevher hükmü ile amaç ve anlamlılık kazanmaktadır.

Kimya biliminde karbon **(C)** simgesi ile ifade edilir ve atom numarası **(12)** dir. Meratibi İlâhiyye de 12 nci mertebe bilindiği gibi İnsân-ı Kâmil mertebesidir.

Ayrıca **(C)** simgesi bilindiği gibi Arabça alfabesinde **CİM** harfidir ve büyük ebced hesabına göre rakamsal değeri ise **(53)** tür. Bu tevafuku Gönüllerinize sunuyorum.

Kadiri Mutlak ne güzel yapmış Elhamdülillâh......

Al-i İmrân (3) Sûresi 19 ncu Âyet-i Kerime'si mealen: "ALLAH'ın indindeki din İSLÂM" dır. Bu Âyet-i Kerime ile beşeriyetin indindeki değil ALLAH'ın indindeki İslâmı anlama ve yaşama şuuruna erişmemiz isten-mektedir.

Kıssa'nın yaşandığı ülke / memleket'ten, murad, beden mülkü olan bireysel izafi varlığımızdır, bu bireysel izâfî varlıkta zengin, âdil ve akıllı bir Sultan olan hükümdardan murad,Koca Yunus'un deyişiyle;

" Çalab Gönüle baktı, Gönül Çalabın tahtı"

beytinde mânâsını bulan İlâh-î hakikatlerin neşet ettiği Gönüldür.
Gönül âlemi Resûl'dur. Gönül velâyetiyle İlâh-î hakikatleri alır, risâletiyle beden mülkündeki tüm kesif ve lâtif azalara ulaştırır ve tebliğ eder.

Beden mülkündeki kesif ve lâtif oluşumlar:
Duyular - Şeriat mertebesi
Duygular - Tarikat mertebesi
Kalb-î Müşahedeler - Hakikat mertebesi
Rûh-î İnkişaflar - Marifet mertebesi
Zat-î Zuhurlar - İnsân-ı Kâmil mertebesinden İlâh-î hakikatleri idrak ederler.

Kıssamızda rol alan kişilerin idrak düzeylerine göre incelediğimizde;

Hükümdarın tebası / halk kesimi –Şeriat
Saray erkanı ve vezirler - Tarikat
Genç - Hakikat
Hükümdar - Marifet ve İnsân-ı Kâmil
mertebesinde olduğu görülmektedir..

Her mertebenin idrakları ve değer yargıları farklı düzeyde oldu-ğundan Vezirler Elmas'a ayrı bir değer vermişler,kendilerine göre bazı sebeplerden dolayı kırmaktan çekinmişlerdir.

Halbuki Sultan'ın teveccühünü kazanmış, gönlüne girmiş (Sûltan'ın vechini verdiği) genç kendi cüz'i iradesi ile değil Sûltan'ın küll'i iradesi ile elması kırar. Efal âleminde ki elması kırma fiili esnasında genç, Hakikat mertebesinde'dir (Fenâfil Sûltan)dır. Fiil Sûltan'a aittir. Elmas kırıldıktan sonra genç "Bekâbillâh" ile marifete, SELAM'a ulaşır.

Kıssa ile ilgili arzımı Al-i İmrân (3) Sûresi **(132)** nci Âyeti kerime meali ile bitirmek istiyorum.

"Allah'a ve Rasûlüne itaat edin ki rahmete erdirilesiniz."

Bende-i Kenz-i İr……..

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 05 Mart 2010 Cuma 19:51:19
Kime: Ry……ka…….@hotmail.com

Hayırlı akşamlar Rü…. hanım kızım yeni yazını aldım sağolasın. Nüket anneninde selâmları vardır. hayırlı akşamlar her kese selâmlar hoşça kalın. Terzi Babanız.

From: ry……ka……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (yeni bir soru)
Date: Tue, 2 Mar 2010 23:06:35 +0200

Hayırlı akşamlar Terzi Babacığım , dikkatimden kaçmış birinci cümledeki **''kırmamıştır''** kelimesini yanlış yazmışım şimdi fark ettim. Cevabım **''kırmıştır''** olacaktı. İlginiz için çok teşekkür ederim.Nüket annemin sizin de ellerinizden öperim. de…..li den selamlar...kızınız rü…….

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ry…..ka…….@hotmail.com
Subject: RE: (yeni bir soru)
Date: Mon, 1 Mar 2010 11:39:17 +0200

Selâmün aleyküm Rü….. hocanım kızım. yazınızı okudum güzel olmuş yalnız birbirine zıt iki husus var. Aşağıda belirttim, biri "kırma-mıştır" diğeri "kırmıştır". Acaba yazıda kelime yanlışlığımı oldu, yoksa iki ihtimalde mi, göz önünde tutuldu? onu anlayamadım. zahmet olmazsa bunu açıklayarak küçük bir cevap yazabilirseniz o haliyle dosyaya ilâve edeceğim. Her kese

De…..liye selâmlar. Hoşça kalın. Nüket annenizin de selâmları vardır.Terzi Babanız.

From: ry….ka……@hotmail.com
To: ni……ma……@hotmail.com; terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (yeni bir soru)
Date: Sun, 28 Feb 2010 23:56:16 +0200

cevabım şöyle olacak Terzi Babacığım; **bu genç elması kırmamıştır.** Çünkü sevildiğini biliyor ve kendisi de aynı derecede efendisini seviyor. Efendisi böyle bir şeyi ona emretti ise , verilen emri sorgulamadan, belki de *''hikmetinden sual olunmaz''* diyerek **elması kırmıştır**. Zaten sevilen bir insân'ın emri karşısında bir taş parçası olan elmasın ne değeri olabilir ki....Rabbimizin de bize emrettiği veya yasak-ladığı hususlarda hep bir hikmet saklı...Bütün bu emirleri yerine getirir-sek hatta hikmetini dahi sorgulamazsak ''SEN bizden istedin Ya Rabbi bu emrin karşısında amennâ ve saddaknâ dediysek herhalde Rabbimizin hoşuna gidecektir...

Namazı emretmiş, orucu emretmiş...bunların arka plânında hep birşeyleri araştırmak mucizevi bir hal aramak yerine ''emirlerini yerine getireceğim razı olacağım huzurunda olmak zaten en büyük ödül Allah'ım''diyebilmek....İşte o zaman en kıymetli varlığımız can elmasımızı da gözümüzü kırpmadan kırabiliyorsak....Rabbimiz bizden RAZI olur değil mi ....İnşallah...Terzi Babacığım ellerinizden öpüyorum....de……li den selâmlar..Kızınız Rü.....

RE: HİKÂYE YE YANIT

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 05 Mart 2010 Cuma 19:58:12
Kime: Um…..al……@hotmail.com

Selâmün aleyküm üm…..çiğim. Yazını aldım güzel olmuş eline sağlık. gelen cevapları dosya ya ilâve ediyorum senin yazını da hemen ilâve edeceğim. Bu tür tefekkür değerlendirme yazı ve düşünceleri ile kişiler daha evvelce üzerinde hiç durmadığı konuların derinliklerinin ne kadar hayret verici olduğunu anlamış oluyorlar. Cenâb-ı Hakk başarılar versin hayırlı akşamlar hoşça kal.

From: um…..al…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: HİKAYEYE YANIT
Date: Wed, 3 Mar 2010 10:12:35 +0200

Evet kırdı. Çünkü kırmasa idi ‵′Sultan′′ın bu büyük arzusunu yerine getirememiş olurdu. Diğer vezirler elbette ki Sultan’dan ayrı değiller. Onlar da Sûltan’ın saltanatının devamı adına birçok çalışmalar ve gayretler sarf etmektedirler. Ama burada asıl mesele yarar-zarar hesabı yapmadan, yani bir aklî çıkarım ve muhasebe halinden kurtulup-sıyrılıp daha özgürce bir yorum ortaya koymaktır ki işte genç bunu yapmıştır. Burada genç, bütün maddî-manevî kaygılardan arınarak Sûltan’ın iradesinin zuhûra çıkmasına vesile olan bir mahall haline gelmiş bulunmaktadır. Yani diğer vezirlerdeki zuhûr; Sûltan’ın saltanatının bekâsı adına ortaya çıkan hatta çıkması gereken zuhûr mahalleridir ki, bunlar tam kemalli zuhûr değillerdir.

Ama, gencin bütün kaygılardan arınarak insanların gözünde çok değerli görülen elması kırması ile ortaya koyduğu zuhûr daha tam ve kemalli zuhûrdur. Böyle bir zuhûr gösteren şahıs ise elbetteki diğer nâkıs zuhûrlardan üstün olacaktır. Sultan’ın zât-î ihtiyacına karşılık gelen elması kırma isteği ile vezirlerin ifade ettikleri ve bir bakıma Sûltan’ın ise dolaylı olarak ifade ettiği sıfât-î veya esmâ-î istekler arasında mutlaka fark olsa gerektir.

O halde gencin elması kırması, hem gözüpekliğine işarettir hem de Sûltan’ın bütün isteklerini yerini getirebilecek kapasitede ve güvende bir kişi olduğuna işarettir. Bu da, hikâyemizde vurgulanan doğru, sağlam karakter yapılı ve güvenilir bir can dostunun vezirler değil ancak bu genç olabileceğini ortaya koymaktadır.

Bir başka açıdan bakıldığında elması; önyargılar, şartlanmışlıklar vs. olarak da kabul edebiliriz. Bu durumda herkesin değerli zannettiği şey aslında izâfî bir durum olarak ortaya çıkmaktadır.

ÜM….. AL….. Ellerinizden öpüyorum EFENDİM

RE: Elmas ve Genc hikâyesi

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 06 Mart 2010 Cumartesi 00:46:31
Kime: Ay…..ya……@hotmail.com

Hayırlı akşamlar Ay….. kızım yazına ancak bakabildim, oldukça güzel olmuş eline diline sağlık. Cenâb-ı Hakk ufkunu her yönden açsın, daha da güzel tefekkürlerin olsun. Bundan sonra zuhuratlarını doğrudan aydan aya bana yaz altına hangi derste olduğunu ve ne kadar süredir orada olduğunuda bildir. Herkese selâmlar hoşça kal. Efendi Baban.

From: ay……ya…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: FW: Elmas ve Genc hikayesi
Date: Wed, 3 Mar 2010 13:08:59 +0100

Saygıdeğer Sevgili Efendi Babacığım, hayırlı günler.

Babacığım önce bu hikâyeyi sohbette dinlediğim için biraz düşündüm. İkinci soruda gelince Efendi Babam tefekkürden fazlasını istediğini anladım, bu önemli bir soru daha derin tefekkür ve araştırma ister, idrak etmesekte yoldan işaretler olmalı deyip araştırmaya koyuldum.

Sultanım Elması ve Çekici önüme koydu ve düşün dedi, düşündüm idrak etmek için sözlüğe başvurdum.

Sultan = Padişah ,Allah c.c., Kuvvet, kudret ve hakimiyet sahibi.

Padişâh = Büyük hükümdar, Cihan sahibi, Sultan, Zararı def eden ıslah eden, muslih.

Hükümdar = Hüküm sahibi ,en yüksek reis, hakan gibi taht sahibi devlet başkanı.

Genç = Zihin bakımından yeterince gelişmemiş,toy. Yeni gelişmekte olan.

Elmas = Kıymetli beyaz Şeffaf Maden, billurlaşmış karbon, Cevher.

Çekiç = Madeni işletmede kullanılan araç.

Baş Vezir = Mülkün idarecisinde Padişâh'a fikir ve tedbir eden yardımcı. "Vezir"; halkın sığınağı anlamında.

Bu verilere göre hikâye zâhirde nasıl anlam çıkardı ;

Bir zamanlar memleketin birinde şöhretli zengin Adil ve akıllı bir hükümdar yaşarmış.

(Bir memlekette herkesin tanıdığı Adil ve Alim bir hükümdar yani Taht ve hüküm sahibi yüksek reis yaşarmış.)

Çevresinde hep doğru insanlar olsun istermiş ancak ihtiyatı elden bırakmaz onlara da pek güvenemezmiş, kendine bir can dostu ararmış.

(Etrafında kendisi gibi akıllı ve adil insanlar olmasını ister ama nefislerine yenik düşebilecekleri sebebiyle güvenmez, kendine ayna olacak bir gönül dostu ararmış.)

Adamları vasıtasıyla böyle güvenebileceği ve akıllı kimseleri araştırılmasını istermiş. Günün birinde böyle doğru sağlam karakter yapılı bir genci bulmuşlar ve saraya getirmişler.

(Adamları kendini sorgulayan, aklını kullanan, ayanı sabitesi yola elverişli ve zihin bakımından yeni gelişmekte olan bir genç bulmuşlar. Genci gönül sarayına getirmişler.)

Padişah o genci görünce kanı ısınmış ısınması ve sarayda kalmasına izin vermiş.

(Genç gönlüne dönünce bu ıslah ve terbiye edici Padişahın hoşuna gidiyor ve onun orada kalmasına izin veriyor.)

Zaman içinde o gence sarayda küçük görevler vermeğe başlamışlar ve genç kendisine verilen görevleri lâyıkı ile başarıyor imiş kısa sürede Sultan'ın yakın teveccühünü kazanan bu genç hakkında saray erkânı aleyhine dedikodulara başlamış.

Bu hale oldukça üzülen Sultan, vezirlerine ertesi gün bir divan toplantısı hazırlanmasını ve görevli herkesin orada hazır bulunmasını istemiş.

(Gencin küçük görevlerle aklı, direnci sadakati ve kabiliyeti deneniyor. Gencin bunları başarmasıyla kuvvet, kudret ve hakimiyet sahibi Sultanın yakınlığını ve sevgisini kazanıyor. Genç toy olduğundan görevlerinden dolayı haksız yere kınanmaya başlamış.

Bu kargaşaya üzülen Sultan, Fikir ve tedbir eden yardımcılara toplantı hazırlanmasını ve herkesin huzurda bulunmasını istemiş.)

Nihayet divan erkânı herkes orada hazır imiş bu vesile ile de o gençte en arka sıralarda bir yerde imiş, divan hazır olunca Sultana haber vermişler,

(Herkes Aklına ve yakınlığına göre huzura gelince gençde arka sırada kalmış, akıl sahiplerinden oluşan meclis toplanınca Sultana haber vermişler,)

Sultan da salona gelmiş ve hazinedarına, hazinedeki en büyük elması getirmesini söylemiş hazinedar gidip elması getirmiş Sultan bir de çekiç istemiş onu da getirmişler, Sultan elmas ile çekici yan yana bir masanın üstüne koydurduktan sonra,

(Sultan salona gelip mülkün bekçiliğini yapan hazinedardan, hazineden en büyük Elması, yani şeffaf madeni getirmesini istemiş. Sultan birde Çekiç istemiş madeni işletmek için.)

En büyük vezirini ortaya masanın önüne çağırıp çekiç ile masa üstünde duran elması kırmasını istemiş. Bu teklif ile baş vezir (aman

efendim bu elmasa yazık olur, onu satıp fakır fıkarayı kurtaralım daha iyi olur) demiş. Bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağ olasın diyerek kendisini bir kaftan ile ödüllendirmiş.

(Sultan baş Veziri önüne çağırıp çekiçle masadaki Elması kırmasını istemiş. Bu teklifle baş Vezirlik mertebesine göre fikir ve tedbir edip halkını düşünen vezir, Elması kırmadan satıp parasıyla fakirleri doyurmayı teklif ediyor. Nefsin mülkü sandığı bedenin isteklerinden kesip aklı ve fikirleri besleyelim ve tefekkürle yakınlığı artıralım diye teklif ediyor. Sultanda güzel düşündün senin ihtiyacın şimdi odur deyip mertebesine göre onu kaftan hediye ederek destekliyor.)

Daha sonra Sultan ikinci vezire de aynı şeyi yapmasını söylemiş. O vezirde aman efendim onu kırmayalım yapılacak çok yollarımız var onları yapsak'ta halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın demiş. Sultan ona da bir kaftan hediye ederek ödüllendirmiş.

(İkinci Vezir de teklif üzerine, kırmayıp halkın yol alması için yolları tamir edelim diye teklif ediyor. Vezır de daha yol alacağı için mertebesine göre bir kaftanla destekleniyor.

Daha sonra Sultan ordu kumandanına aynı teklifi yapmış. O da efendim ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var kıracağımıza satıp orduyu güçlendirelim düşmanlarımızda çok kuvvetli demiş. Bunun üzerine ordu kumandanına da bir kaftan verip o nu da böylece mükâfatlandırdıktan sonra, sırasıyla bütün saray erkânı na aynı teklifi yapmış ve hepsi ile benzer konuşmaları olmuş.

(Daha sonra Ordu komutanıda kırmayalım orduyu güçlendirelim diye teklif ediyor. Nefsinin hayal ve duygularıyla şavaştığı için destek istiyor ve kaftanla destekleniyor. Saray halkıda digerleri gibi mertebelerine göre destekleniyor.)

Genç ise Sultanın emrinden çıkmadığı için emri yerine getiriyor. Sultan'a duyduğu muhabbetle tereddüt etmeden tarikat mertebesinde emri yerine getiriyor. Mülkte Sultan'ın, Emirde Sultan'ın.

* * * * *

Bâtında kendime dönüp,

Kendi beden memleketimizin yönetimini Kûr'ân hükümleri ve ilmiyle düşünen Âdil bir Akıla bırakırsak. Hükümleri ile Zat'a bağlı olan Akılla, nefsimizin doğru olmasını ister onu idare eder tedbiri elden bırakmazsak. Aklımızla nefsimizi dost edebilirsek ve kararları aklımızla adaletli alırsak yol alabiliriz.

Kendi nefsimize ayna olacak doğru kişiyi de bulmamız, beden dışında da bunu yaşamamız lâzım. Âdem'in (a.s.) Havva'yı (a.s.) yanında yatar bulması gibi, bizimde aramamiz uyanık olmamız lazım.

Genç ve Toy olan aslında sağlam karakterli nefsimizi bulup aklın idarasine alırsak, Rabbimizi hoşnut eder, hitabını daha yakın duyarız. Böylece beden sularımız ısınır muhabbet ve sevgi olur, gönlümüz ve ilmimiz genişler huzura alınırız.

Gerçek Sultan olan Kuvvet, Kudret ve Hakimiyyet sahibi Allah c.c. böylece gidişatı ufak görevler verdirerek Rabbimiz aracılığıyla takip eder.

Zamanla lâyıkıyla Edeb'li davranırsak Sultanın teveccühünü kazanabiliriz. Sultan'ın herkesi kendi Ayan-ı Sabitesiyle yarattığını, herkesin mertebesi gereği farklı davrandığını, herkeste hakkın tecelli ettiğini unutursak, Sultan da buna üzülür. Çekiştirdiğimiz ultan da meclisi toplar.

Meclis toplanınca tecelli eden idare, emir ve hakimiyet Sultanın'dır.Gönüldeki Cevherin kendisi olduğunu kimin bilip bilmediğini de bilir, herkese mertebesine göre davranır, bize idrakimize göre hüküm verir.

1- Eğer nefsimiz mertebe olarak baş vezirliğe yani Marifet mertebesinde ise Elmasın Hakk olduğunu biliriz ve kırmak istemeyiz. Elmas madenine de ihtiyacımız olmaz. Meclistekiler durumumuzu anlamasın diye tevazu eder fakrımızı bildirerek satalım deriz. Sultan bunu bilir, güzel düşündüğümüz için bizi başka bir Libasla ödüllendirir.

2 - Nefsimiz ikinci vezir olan Hakikat mertebesinde ise o zaman da kırmak istemeyiz ve madde ihtiyacımız yoktur. Kimse mertebemizi anlamasın diye tevazu ederek satalım deriz, daha gidilecek yolumuz olduğu için, Sultanım yolları tamir ettirelim deriz. Sultan başka libasla mertebeye göre ödüllendirir, güzel düşündüğümüzüde bildirir.

3 - Nefsimiz Ordu Kumandanı olan Tarikat Mertebesinde isek herşeyin haktan geldiğini biliriz. Bu sefer nefis kırmak istemez ama nefsimize karşı duygularla savaşatığımız için satmayı isteriz. Burada görünüş kaftan ile ödüllendirilir ama aslında bir kaftanda çıkarırız. Diğer mertebelerde isekte ödül içi soyunuruz beden libasından.

4 - Nefsimiz daha Şeriat mertebesinde Gençken , Hüküm ve Emir ile Elması kırarız maddi varlığımız yani nefsimiz nekadar değerli olursa olsun onu Celâl tecellisi ile kırmamız gerek yoksa o bizi kırıp geçiriyor.
Aklımızı, fikrimizi çalıştırarak hayali ve duygu tuzaklarına düşmeden emri yerine getirip kurtuluşa yürüyelim inşaallah. Maddede Sultanın, Emirde sultanı kır diyorsa kıracağız burada nefis konuştuğu için kırmamak gibi bir fikir edemeyiz.

Efendi babacığım, ancak 3 günde tefekkür ederek hazırlamakta olduğum bu sorunun cevabını düşünürken buraya geldiğimde artık hikâyenin sonunu bilsemde herhelde falan değil, benim bulunduğum yere göre kırmam lazım ve şimdi terddütsüz Elması kırarım.

Babacigim, Gencin kirma fiili Sultan'a aittir. *"Attığında sen atmadın atan Allahtı"* Âyetine göre fiili isleyen Sultan. Tekamülümüzde terbiye edende, terbiye olunanda değişik isimlerle tek varlık Vâhid olduğu için.

Eğer kırmaz isekte bu düsüncenin sebebi gine Sultan'dır.

Efendi babacığım biraz uzun ve belkide çok hatam olduysa kusuruma bakmayın nolur. Yola dair bildiğim az şeyle tefekkür etmeye çalıştım. Allah sizin sayenizde ilmimizi ve tefekkürümüzü artırıyor, inşeallah hazmınıda verir. Allah sizi başımızdan eksik etmesin inşeallah. Nüket Anneye de, tüm kardeşlerime de selâmlar. Ellerinizden Öperim.

Sizi çok seven kızınız Ay….. Ya……

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 06 Mart 2010 Cumartesi 00:59:38
Kime: Se……..er…….3535@hotmail.com

Aleyküm selâm Se.... kızım cevabına ancak bakabildim, eline diline sağlık güzel olmuş böyle küçük vesileler ile tefekkürlerimizi biraz daha genişletmeyi ve müstakil karar verme yeteneğimizi faaliyyete geçirmeye çalışıyoruz Cenâb-ı Hakk her birerlerimizi faydalandırsın, İnşeallah. Büyük küçük bütün ev halkına selâmlarımızı sunarız Nüket annenin de selâmları vardır. İnşeallah senin ve ev halkının sağlık ve sıhhatin yerindedir. Ya...... da ayrıca selâm ederiz. Hoşça kalın. Terzi Baban.

From: se……er……3535@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Re: (yeni bir soru)
Date: Wed, 3 Mar 2010 20:19:24 +0200

Selâmün aleyküm babacım annecim hürmetle ellerinizden öperim benim acizane düşüncem o genç elması kırmaz sebebi.

Sultan'ın emrine itaat diğerleri gibi Sultanın ve halkın gözünde iyi görünmek değil emre itaat diye düşünüyorum, kıranların düşüncesi Sultan'ın öyle düşüneceğini düşündükleri için Sultanın düşüncesi üzere hareket ettiklerini düşünüyolar, kırma fiili ise önce yine Sultan'dan geliyor kırma emrini o veriyor genç uyguluyor yapılması gereken fiili Sultan emrediyor bence yapandan önce yaptıran fiili düşünceyi uygulayandan önce düşündüren diye düşünüyorum. Cahilâne fikrim için özür dilerim, ellerinizden öperim.

RE:

Kimden: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 06 Mart 2010 Cumartesi 01:03:38
Kime: Ba……._35_b@hotmail.com

Aleyküm selâm A… kızım yazına ancak cevap verebildim, güzel olmuş eline sağlık Cenâb-ı Hakk daha nice düşünceler nasib etsin hayırlı geceler. hoşça kal. Terzi Baban.

From: ba……._35_b@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Fri, 5 Mar 2010 13:09:48 +0200

Selâmün aleyküm babacım ;

Bence genç elması kırdı...kırmayanlar yani vezirler kendı aklı cüzlerını kullananlar seriatta yaşayanlar yani madde âleminde kalanlar. genç ise elması kendi iradesi üzere kırdı fiili kendi yaptı, akl-ı cüz'ünü kırdı. Akl-ı kül-ün dediğini ve Sultan'ın dediğini yaptı beşeriyyet diye birşey onda kalmadı... Kır emrini Sultan verdi, memur olan kendisi de kırdı. Benim acizane düşüncem bu babacım..Hayırlı Cumalar ellerinden öperim..

RE: elmasın kırılması

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 09 Mart 2010 Salı 14:48:36
Kime: Ha……….ay………@hotmail.com

Hayırlı günler Nûr kızım yazın güzel olmuş sağolasın ellerine sağlık. Bu tür vesileler ile daha iyi düşünce sahibleri olmaya çalışıyoruz Cenâb-ı Hakk her birerlerimize kolaylıklar versin İnşeallah. Nüket anneninde selâmları vardır hoşça kalın. Terzi Babanız.

From: ha…….ay…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: elmasın kırılması
Date: Sat, 6 Mar 2010 18:17:12 +0200

Değerli babacığım nasılsınız, iyimisiniz. İnşallah iyisinizdir. Canım annem nasılsınız, iyimisiniz. sizlerden Allah razı olsun bizlerin hallerimizi düzenlememizi, güzelleştirmemizi sağlıyorsunuz.

Yeni hikâye de bulunan genç, elması kırdı. Gerekçesi şudur. Genç her varlıkta hakkı gördüğü için hak kır dedi. Genç kırdı. Kendisin-den faaliyete geçen hakkın varlığıdır. Öylesine teslimiyet var ki, kendisinden bir şey kalmamış. Hakkın varlığında erimiş yok olmuş, burada nefsini bilen Rabb'ını bilir hakikatı zuhurdadır. Kâinatta bütün varlıklar hakkın zuhur mahalli ise, söyleyen hak, kıran Hakk olur.

Bizim idrakımızın açılması için bu hikâye bize, Hakk'ın lütuf ve ikramı'dır. Elhamdülillah düşünce kapasitesinin anlaşılabilmesi için böyle çalışmaların devamını arzu ederim. Selamlar hürmetle elleriniz-den öperim.

Nû……. Ay……….

Re: (yeni bir soru)

Kimden: **Bu…….. Tu……** (istanbluess@yahoo.com)
Gönderme tarihi: 07 Mart 2010 Pazar 05:32:58
Kime: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)

Selâmün Aleykum efendi babaciğim
Soruyu cevaplamadan şunu belirtmek istiyorumki Adil Hükümdar'dan kasıt yüce yaratıcı olarak gördüm. ''O genç Sultan'a olan candan bağlılığından fazla sorgulamadan çekiç ile elması kırar ''diye düşünüyorum. Cevabı biraz daha acacak olursam. O genç de Sultan'a yani yaratıcı'ya olan bağlılığından Hakk'ta Hakk olduğu icin yaptığı ve işlediği tüm fiiller yaratıcı tarafindan gerçekleştirilmektedir. Aslında orada elması kıran da hükümdar'dır. Burada ayrıca aklıma gelen yüce yaratıcının bir Âyette.**''Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı''**
Elması kırmayanların ve başka çözüm getirenlerin ise Hükümdara karşı gelmediğini sadece mertebeleri dolayısıyla böyle davrandıklarını düşünüyorum.
Rabbim ilmimi arttırsın talebeniz olmayi devamlı nasib etsin İnşeAllah. Görüşmek üzere Efendi babacığım.

RE: Hikâyenin yorumlanması hakkında

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 09 Mart 2010 Salı 15:08:38
Kime: Ok……..ye………1981@gmail.com

Hayırlı günler le…… hanım. Yazınızı aldım güzel olmuş elinize sağlık, Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib eder inşeallah. hemen dosya ya aktarıyorum gelen yazıların hepsi bir dosya da toplanıyor bitince gene her kese dosya olarak göndereceğim İnşeallah hayırlı günler hoşça kalın. Bizlerden her kese selâmlar.

Date: Sun, 7 Mar 2010 22:04:17 +0200
Subject: hikayenin yorumlanması hakkında

From: ok……ye…….1981@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Çok Kıymetli Nüket Anneciğim ve efendi Babacığım hepinize en içten saygılarımı sunarak, ek'te yazmış olduğum "Le… Ye……" isimli world dosyasının tarafınızca okunup tarafıma bu mail adresten mail atılmasını bilgi ve müsaadelerinize araz ederim. (07/03/2010)

Elhamdülillâhi rabbil âlemin
vesselatu vessalûmu aleyke ya resulallah
salli ala seyyidinâ muhammed
Euzubillâhimineşşeytanirracîm bismillâhirrahmânirrahîm.

Hikâyemize geçiyoruz. Bir zamanlar memleketin birinde şöhretli âdil ve akıllı bir hükümdar varmış.

Biz ilk önce bu hükümdarın kimliğini bulmamız lâzım. onun için memeleketinde şöhretli âdil ve akıllı bir hükümdar, bu kelimeleri tek tek ebced hesabı ile hesapladım. Bu kelimelerin içinde ayrı ayrı mertebeleri de inceledim. Bir insân-ı kâmil olduğunu anladım. Bir insân'ın âdil davranması için akl-ı kül-ü bir akl-ı olması lâzım. Başka türlü âdil davranamaz. Bu insân-ı kâmil bir can dostu arıyormuş, bu can dostunu bulmak için bazı denemeler yapmış.

soru-1: Sultan salona girmiş. hazinedarına da hazinedeki en büyük elması ve çekiç getirmesini söylemiş. hazinedar elmas ile çekici masanın üstüne koymuş. en büyük vezirini ortaya çağırıp çekiç ile masanın üstündeki elması kırmasını istemiş. Bu teklif ile baş vezir aman efendim bu elmasa yazık olur, onu satıp fakir fukarayı kurtaralım, demiş bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağol diyerek kendisini bir kaftan ile ödüllendirmiş.

Cevap-1: Sultan o vezire bir teveccüh ediyor. O vezirin hangi mertebede nerede ne olduğunu biliyor. Vezirin hâli efal âlemi imiş. beşeri işlerle uğraşmak istiyor. Bu şeriat ehli imiş. Ama tertemiz bir niyeti varmış.

Soru-2: Sultan ikinci vezire de bir teveccüh etmiş. ve aynı soruyu da ona sormuş. Vezir de aman efendim elması kırmayalım. Yapılacak çok yollarımız var. Yolları yapalım da halkımız gideceği yere rahat gidip gelsinler demiş.

Cevap-2: Sultan yine bir ikinci vezire teveccüh ediyor onun da nerede ne olduğunu anlıyor. tarikat ehlini anlatıyor. Bir insân'ın bir yere gitmesi için bir hedefi olması lâzım bilinçsiz hedefsiz yapılan işlerde ne hayır olur, onun için yolunu düzeltmek istemiş. Yoldan maksat zâhiren çirkin huylarını terk edip yerine Muhammed-î ahlâk ile halini değiştirmesi lâzım. Bâtın-î yönünden de aklını idrakını değiştirmesi lâzım. Allah-u

Teâlâya kendi mertebesinde muhabbeti oluyor. Tarikat ehli ikilik üzeredir.

Soru-3: daha sonra ordu kumandanına da aynı teklifi yapmış. Sultan bu üçüncü vezire de bir teveccüh ediyor. Ve onun teveccühünden karşıdakinden dökülen kelâmlar. O da efendim, ordumuzun çok teçhizata ihtiyacı var demiş. Elması kıracağımıza onu satıp orduyu güçlendirelim demiş. Bunu üzerine ordu kumandanına bir kaftan verip onu da böylece mükafatlandırmış.

Cevap-3: Bu hakikat ehli neden çünkü kafasındaki hayâli, fehmi temizleyip yerine gerçek ilimlerle bâtınını düzeltmek istiyor. Bu İlâh-î ilimleri yaşamak için çalışıyor. Bu ilimler hakikat-i Muhammed-î ilimleri. Alması ve yaşaması er kişinin işi bir hakikat ehli bunları yaparken karşıdaki düşmanları da o kadar kuvvetli oluyor. Bu ilimleri her insân alamaz. Neden çünkü her insân'ın idraki aklı yapısı farklı bunlar sadece yüce olan Allah-u Teâlânın bir lütfu oluyor, alan insân için çok büyük mücadelelerle kazanılıyor. Bunları ancak yaşayan bilir.

soru-4: Nihayet sıra en sonlarda olan o gence gelmiş. Sultan yine bir teveccüh ediyor. Onun da ne mertebede olduğunu anlıyor. Sultan tarafından elmasın kırılması istenmiş. O genç hiç tereddüt etmeden elması kırıyor. Neden kırıyor.? Çünkü o mağrifet ehli imiş. O elmasın kırılmasının gerekli olduğunu anlamış. Elmas kırılıp içindeki özü kalmış. bayram özünü bildi. Bilen de kendi oldu. Sultan bir insân-ı kâmil elması kır dediyse binlerce hikmeti var. Az akıllı insânlar onu nasıl anlasın.

Herkes kendi doğrusunu yaptı. şeriatsız târikat olmaz. Târikatsız Hakikat olmaz. Hakikat-i Muhammed-î siz, mağrifet olmaz. Elmas zâten öz, kırılınca özün özü kalıyor. Bir şiir onu da yazalım:

Hakk Nûrun Âdeme saldı.
Bu nesli ne hâl aldı.
Nice yüzbin Rasûl geldi.
Muhammed'in (s.a.v.) Nûr-u başka.

Yüzün çevir semâya bak.
Direksizdir yok bir çatlak.
Benî Âdem yüzüne bak.
Mevlânın kudreti başka.

Ahmet (s.a.v.) çıkmış hikmet söyler.
Onu, bunu, şunu, neyler.
Hakk ile pazarlık eyler.
Bu çarşının kârı başka.

Dik tutma başını eğil.

Türabın yerlere seril.
Her yiğidin kârı değil.
Hakk yolunun eri başka.

Bütün annelerde var amma.
Nüket annemin kibarlığı, inceliği başka.
Bütün efendilerde var amma.
Efendi babamın Sultanlığı başka.

(Allah sizlerden ebediyyen râzı olsun. Her zaman minnettarız.)

NOT : Ben ilk hikâye ye ulaşamadım. Bu hikâyeyi de çok uzun yazardım ama, size okuma da zamanınızı alır diye kardeşleriminde zamanına mâni olmayayaım diye bu kadar oldu. Yanlış anlama ve yazma varsa bana bildirirseniz memnun olurum. Hoşça kalın efendim.

RE: hikâye

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 09 Mart 2010 Salı 15:39:26
Kime: Me……. iz……. (iz………as…….@gmail.com)

Aleyküm selâm İz.....çiğim yazın oldukça güzel olmuş ellerine diline sağlık. İnşeallah her kes iyidir. Cenâb-ı Hakk her işinde kolaylıklar versin. İyi günlerin olsun hoşça kal.

Date: Mon, 8 Mar 2010 13:25:56 +0200
Subject: hikâye
From: iz…….as…..@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Hürmetler Sultan'ım. Bizlerin eğitimi için yapmış ve yapmakta olduğunuz herşey için teşekkür ederek, göndermiş olduğunuz maile cevap olarak eğitiminiz içinde acizane bendenizden zuhura çıkanları şöylece özetleyebilirim:

Sultan, âlemlere gönderilen İnsân-ı Kâmildir. Zirâ İnsân-ı Kâmil rûhu ile Sultandır. Fikri ile vezirdir. Sultan'ın emri " *Attığın zaman sen atmadın Allah attı*" ve *Men reani fekad reel Hakk*" (Bana bakan Hakk'ı görür) hükümleri gereğince Zâtın "kün" emrinin İnsân-ı Kâmildeki zuhurudur. Tecelli-i Vâhid olan bu emir yine Zâtın diğer mertebelerine göre "Cemî Esmâ ve Sıfat-ı câmî Zât olan fiilî Kûr'ân" olarak ef'al âleminde zuhura çıkar. Ancak bu çıkış İnsân-ı Kâmil'in Zâtında cem edilen tecelli-i Zât, tecelli-i Sıfat, tecelli-i Esmâ ile fiiliyata geçer ve eserleriyle müşahade edilir. Yani Kendinden Kendine yine mertebelerine göre müşahede edilen aynı Zattır. Zâtın zuhurları ise bulundukları mertebelere göre açığa çıkarlar.

Hikâye de âlemlerde Ganiyy, Hakk-ı ve akl-ı kül-ü temsil eden Sultan, Hakkın vekili İnsân-ı Kâmil olup etrafında Kûr'ân'a göre yaşayan dürüst insanlar istemektedir. Ayrıca Hakk'tan kendine Zâtını seyredebileceği bir ayna murad etmiştir.

Tevhid-i irfan yoluna alınan genç ayna namzetidir. Gencin arka sıralarda oturması, zuhurunun sonda olacağının işaretidir.(Hz.Resul (SAV) gibi). Sultan'ın gönlü aynayı sevmiş, genç yapılan küçük imtihanlarda gizli olan Esmâların hakkını vererek, bunlardan başarı ile geçmiştir.

Bu sırada ortaya çıkan dedikodular *(vehmi tecelliyat)* Hz.Şems ve Hz.Mevlana (ks) ilişkisindeki olaylara benzetilebilir. Sıra büyük imtihandadır. Herkese gencin mertebesi hakkında bir gösterge olabilmesi için büyük imtihan sahnesi hazırlanmıştır. Gencin, Celâl-i (çekiç) ve Cemâl-i (elmas) yerli yerince taşıyıp taşıyamayacağı hususundaki elmas kırma imtihanında Sultanın "Ben gizli bir hazineydim (elmas) bilinmekliliğimi sevdim...."KH hükmüyle zuhura çıkma isteği gizlidir.

Vezirler, Sultan'ın fikri nazarı itibarını gösterdiklerinden ayan-ı sabiteleri üzere temsil ettikleri Esmâları tecelli-i Esmâ ile zuhura çıkarmışlar, bulundukları konum itibariyle Esmâlarının haklarını vererek ödüllendirilmişlerdir. Ordu komutanı da aynı şekilde görüşü ile tecelli-i Esmâ ile Esmâlarının hakkını vermiştir. Diğer saray erkanının da benzer cevaplar vermesi, taşıdıkları Esmâlarının tecelli-i Esmâ ile zuhura çıkışı oduğunu düşünüyorum. Ödüllendirilmelerinin zuhura çıkardıkları Esmâlarının haklarını kemâliyle vermelerinden dolayı olduğunu düşünüyorum (Esmâ giyinme)

Genç ayna olmuş ise, tecelliye aynı ile cevap verip "kün" (kırma) emrini tecelli-i Zat gereği ile acz ve fakrın tecelligahı olması yönüyle yerine getirmiş olmalıdır. Zira tecelliye hakkıyla riayet kulluktur. (abduhu) . Aynı zamanda elmas kırılınca zuhura çıkanlarda elmas olup (Hakkın zuhuru), tecelli-i Sıfat ve tecelli-i Esmâ hükümlerini de kapsayarak ef'al âlemine çıkacaktır. Bu kırma fiilide *"Attığın zaman sen atmadın Allah attı"* hükmüyle Sultan'a aittir. Tecelli-i Zat mertebesinden zuhura çıkmıştır. Tecelli-i Zât-ı çekiç ile yerine getirmesi onun Celâl tecellisini taşıyabileceği hükmü olup, kurb'an bayramında kendi kurb'ân-ını kesip, Allah ismi Celâlini taşıyıp, tahakkuk etmiş olan Sultanın mürşidliğini yansıtabilme imtihanıdır aynı zamanda.

Genç elması kırmadı ise, onunla birlikte kırmayanların düşünceleride Sultana aittir. Burada zuhurlar sahip oldukları esmaları, tecelli-i Esmâ mertebesinden ef'al âlemine çıkarmışlardır.

"Beni gören Hakkı görmüştür", "lâ fâile illâllah", "lâ mevcûde illâllah", "lâ mevsufe illâllah" ve "lâ ilâhe illâllah" hükümleri gereğince, tüm zuhurlarda mertebelerine göre , zâhirde Sultan (însân-ı Kâmil) , bâtında Hakk faaliyettedir. Zîrâ VÜCUD BİR, mertebeleri çoktur.

Sultan'ım Sizin ve Nüket Anne'min ellerinden öper, sevgi, saygı ve hörmetlerimi sunarım.

Me…… İz….. As…….

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 09 Mart 2010 Salı 15:49:17
Kime: İl…… ka….. (i…….ja……@hotmail.com)

Selâmün aleyküm il….. kardeşim. zahmet edip gönderdiğin yazın güzel olmuş ellerine gönlüne sağlık. İnşeallah hep birlikte afiyettesinizdir. Havalar biraz daha ısındığında uygun bir gününde eğer gelebilirsen Tekirdağına beklerim, İnşeallah bahsettiğin işi tamamlarız. ben gelmeyi düşünüyordum ama çok yoğun olduğumdan bir türlü vakit bulamadım ister yalnız veya istediğin kimseleri de yanına alabilirsin. görüşmek üzere hoşça kal hayırlı günler.

From: i……ja……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (yeni bir soru)
Date: Mon, 8 Mar 2010 16:35:22 +0000

Ve aleyküm selâm muhterem efendim.

Kıssanın gidişatından gencin diğer vezirlerden farklı hareket edeceği ve elması kıracağı anlaşılıyor. Bir Sultan'ın veziri olmak ile dostu olmak arasındaki farkı müşahede ediyoruz. Vezir Sultan'a hikmet ve adaletle hükmetmek konusunda hizmet verir, yardımcı olur. Vezir Aklı temsil eder, adalet ve hikmet ise nizâm-ı âlemin devamını sağlar. Nizâm-ı âlemin devamı sultan'ın vezirlerden razı olmasına sebebtir. Dost ise dosta ancak muhabbetle bağlıdır. Dostun dosttan beklediği muhabbetin kemâli onu başka her şeyden üstün tutmaktır.

Bu yüzden vezirlere yakışan edeb, Sultan'a elması kırmamak konusunda tavsiyede bulunmak, Sultan'ın dostu olan gence düşen edeb ise tereddütsüz elması kırmaktır.

Emir ve fiil Sultan'a, irâde ve amel kula aittir. Sultan'a emrinden ve ef'âlinden sorulmaz, ama kul'a irâde ve amelinden sorulur, irâde ve ameli emre riâyetten ibâret olsa bile. Selâmet ve muhabbetler dilerim.

İl……….

RE: ELMASI KIRMAK

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 14 Mart 2010 Pazar 16:35:07
Kime: En……ar…..86@hotmail.com

Hayırlı günler En……ciğim mailine ancak bakabildim. yazıların güzel olmuş hemen dosya ya ilâve ediyorum, Cenâb-ı Hakk feyzini arttırsın İnşeallah. tamamlanınca hepsiyle birlikte göndereceğim. Hayırlı günler her kese selâmlar hoşça kal.

From: en…..ar…..86@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: ELMASI KIRMAK
Date: Thu, 11 Mar 2010 16:16:01 +0200

ELMASI KIRMAK GEREK SULTAN'I KIRMAMAK İÇİN.

Canım Terzibaba'cığım sevgili efendim . ufkumuzu açma düşüncelerimizi geliştirme ve halimizi hazırlama çalışmalarından biri olan *"olaylar ve yorumlar"* çalışmalarından İnşeallah himmetinizle yararlanmaya devam ederiz.

ELMAS KIRMA KONUSUNA GELİNCE;

Genç elması kırdı, kırması da gerekirdi. Zira ondan elması kırmasını elmasın sahibi olan Sultan'ı istemişti. Bu durumda ya Sultan'ı kıracak ve onun istediği elması kır isteğini yerine getirmeyecek yada emre itaat edip elması kıracaktı. Genç elması kırmakla da itaat ehli olduğunu göstermiş oldu. Bunu yapmakla da elması kırsa da Sultan'ı kırmadığını gösterdi.

Diğer vezirler ise çeşitli mazeretlerle, o çok kıymetli olan elması kırmamak sûretiyle Sultan'ı kırmış oldular ve isteğini yerine getirmemiş oldular. Böylelikle de kendi hallerini ortaya koymuş oldular. Tam sâdık değillerdi, her şeyde güvenilebilecek değillerdi ve tam teslim olanlardan değil idiler.

Bütün bunlardan dolayı genç diğerlerine göre; Sultan'ın özel sevgisine, tam güvenine, ve özel lütuflarına çok daha lâyık ve ehil olduğunu göstermiş oldu.

İşte burada bizler de bazı dersler çıkarmalıyız;

1-Sultanın istediği yerine getirilir.
2-Mürşidin istediği yerine getirilir.

3-Rasûllüllah'ın istediği yerine getirilir.
4-Hakk'ın istediği yerine getirilir.

Ve bütün bu istek ve emir sahiplerine tam bir teslimiyet gerekir. Bazen aklımıza yatmasa da, ters gibi görünse bile bilmeliyiz ki, onda bir hikmet vardır ve bizim için ancak hayır vardır.

Hakk yolunun yolcusu bu yolda mürşidinin himmeti ile ilerler. Onun yolunu aydınlatması ile kendi tabiat karanlıklarından aydınlıklara doğru yol alır. Bu yolda eğer biri ilerlemiş ve belli mesafeler kat etmiş, belli mertebelere ulaşmış ise; mürşidinin isteklerini yerine getirmesi ve ona güzel bir teslimiyetinin olması sayesinde olmuştur.

Elmas kırma hadisesinde görüldüğü üzere iki farklı yolcu özelliği vardır. Elması kıran yolcu ve kırmayan yolcu. Elması kıran yolcu hal diliyle demektedir ki; " ey benim efendim, ey benim canım Sultan'ım benim kabiliyetim daha çok ve inşallah istediklerinizi yerine getirerek, sizinde himmet ve lütuflarınızı kazanarak daha üst mertebelere, yolun sonuna gidebildiğim kadar gideceğim ben bu yolda durmak ve bir yerde çok oyalanmak istemiyorum." Elması kıramayanlar ise; "bizim kabiliyet-lerimiz ancak bu kadardır. bizi böylece kabul et, bizim daha ileriye gidecek kabiliyetimiz yok. Biz buralarda mekân tutucularız." Demek isterler.

Kûr'ân-ı Kerîm'de Hakk Teâlâ hazretleri!

"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol" Hûd Sûresi:

"Biz sizi imtihan ederiz ta ki sizden mücâhid olanları bilelim" (Muhammed Sûresi 47/31) buyurmaktadır.
Hakk yolcusu da, bunların bilincinde olarak yol almalı ve bunlardan gafil olmamalıdır.
Sorunun ikinci bölümüne ELMAS'ı KIRMA FİİLİ gence mi ait yoksa Sultana'mı? Bunun cevabını birkaç farklı yönden vermek gerekir .

1-Kır emri Sultan'a aittir. Bu *"kün-ol"* gibidir. Ancak kırma fiili gence aittir. Bu da *"kün-ol"* emrini işitenin olması gibidir.

2-*"Attığında sen atmadın ve lâkin Allah attı."* Âyet-i Kerime'sinde buyurulduğu gibi Sultan gencin eliyle kırmış oldu.

3- Allah (c.c.) bâzen *"ben yaptım"* diyerek bütün aracıları çıkarır Zât-ı ile yapar. Bâzen de *"biz yaptık"* diyerek Sıfat ve Esmâlarına değer verir – yani o mertebeden iş yapar. Böyle olunca elmas'ı kırmayı –Sultan ve genç veziri yapmış olur.

Şunu da söylemek gerekir ki; Hakk Teâlâ Sultan mertebesinden elmasın kırılmasını istedi. Genç vezir mertebesinden kırdı. *"ol"* –kır- dedi, oda "oldu"-kırdı.

Allah (c.c) *" sizi de fiillerinizi de biz halk ettik"* buyurur.

Elması kırmama fiili, kırmayanların kabiliyetlerinin ancak o kadar olduğunu gösterir. Nefsaniyetlerine dönük düşüncelerinin öne geçmesindendir. Yada şeytanın sağdan gelmesi ve düşüncelerini etkilemesidir. Kırmayanlar da her iki düşünce de mevcut idi ancak onlar kırmamayı tercih ettiler.

Yol gösterenim olmaz ise, neye yarar bunca çabam.
Ellerinden öper, saygılarımı sunarım, TERZİ BABAM.

En…… AR………

RE: ELMAS KIRMA

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 14 Mart 2010 Pazar 16:58:55
Kime: El……gu….5527@hotmail.com

Aleyküm selâm El... kızım yazıların güzel olmuş eline diline sağlık Cenâb-ı Hakk başarılarının devamını sağlasın Her kese selâmlar hoşça kal. terzi Baban.

From: el…..gu…..5527@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: ELMAS KIRMA
Date: Fri, 12 Mar 2010 10:47:38 +0200

Selâmün aleyküm Terzi Babacığım.Nasılsınız ?Bizler de sizin sağlığınıza duacıyız. En….. bey aracılığı ile size ulaşma yolunu Allah bana açtı. İnşeallah sizlerin aracılığınızla HAKK'A ulaşanlardan olurum. İnşeallah Rabb'im bana o gayreti ve idraki de verir ve cümlemize...Allah sizlerden razı olsun...

Elmas kırma hikayesi hakkında :

(1) Elmas hakkında hüküm sahibi olan Sultandır. Sultan elmasın kırılmasını istemiştir. Ancak baş vezir, vezir ve ordu komutanı kendi fikirlerinin daha iyi olduğu zannına kapılarak elması kırmamışlardır.Genç ise gerçek bir emir KULU'dur. Emri yerine getirerek elması kırar. Böylece akıllı Sultan'ın güvenini kazanır. Diğerlerinden çok daha büyük hediyeleri hak eder.

(2) *Sultan; akl-ı küldür. Baş vezir, vezir ve ordu komutanı; nefsin ilk üç mertebesidir.*

Genç ; nefs-i mutmainne'dir.

Elmas; benliktir.

Başvezir vezir ve ordu komutanı akl-ı külden gelen emri yapmamışlar; akl-ı cüzleri ile hareket etmişler, elması kırmamış, benliği ortadan kaldıramamışlardır. Ancak niyetleri fakir fukarayı doyurmak, yol yapmak, orduyu güçlendirmek olduğundan yine de az bir ödülle ödüllendirilmişlerdir.

Mutmain nefsi simgeleyen Genç olaya nasıl bakar:
'Elmasın sahibi kimdir?
-Sultan.
Tasarrufu kime aittir?
-Sultan'a.
Sultan neyi dilemiştir?
-Elmasın kırılmasını.
Yapılması gereken nedir?
-Emri yerine getirmek.
Genç, (Sultan-güç)'ten gelen emre râzı'dır. Gönlü mutmaindir. Sultan'ın dileği, gencin dileği olmuştur. Genç elması kırmış, benliğini ortadan kaldırmıştır. Artık Sultan ve Genç "B İ R" olmuştur. Artık Genç mânâ âleminin hazineleri ile ödüllendirilmiştir.

Terzi Babacığım hoşçakalın. Sizin ve Nüket annemin ellerinden hürmetle öperim. Selâmlar…

RE:

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 14 Mart 2010 Pazar 17:09:20
Kime: Ha……do……..1959@hotmail.com

Selâmün aleyküm Ha….çiğim yazın güzel olmuş gelenler hep maşeallah kendilerine göre hepsi güzel yazıyorlar kişiler kendi anladıkları yönüyle anlayışlarını belirtiyorlar. Böylece ayrı bir kimlik kazanmış oluyorlar. Her kese selâmlar hoşça kal.

From: ha……..do…….1959@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Fri, 12 Mar 2010 15:31:11 +0200

PADİŞAHIN ELMAS-I

(1)-Bir zamanlar memleketin birinde şöhretli zengin âdil ve akıllı bir hükümdar yaşarmış. Zâhir'de bir hükümdardan böyle karakter ve

üstün meziyetler aranırken batında da, bâtın Sultanların da aranan vasıflarının bir kısmı da böyledir

(2)-Çevresinde hep doğru insânlar olsun istermiş ancak ihtiyatı elden bırakmaz onlara da pek güvenmezmiş kendine bir can dost ararmış. Zahiren de batınen bu böyledir. Daima ihtiyatı elden bırakmamalı. Batında da mürşit çalışkan dervişi sever. Öteki dervişleri de çok sever. Ne var ki, en iyinin en iyisini arar sürekli. Çünkü kendisinden sonra bu sancakları taşıyacak, bu ilimleri daha ileriye götürecek, bilecek er kişi ister.

Hz.Ali'nin '"Evlâtlarınızı gelecek zamanlara göre hazırlayınız, "sözü çok manidardır. Can dostu yani aynı ruhtan aynı hamurun devamı olmalı. Kendinden kendine muhabbet edip,Muhammed'e vasıl olmasını arzu eder.

(3)-Adamları vasıtasıyla böyle güvenebileceği akıllı insânları araştırmasını istermiş. Adamları derken nefis mertebelerinde iyilik üzere olan kişileri araştırmasını istiyor. Çünkü onlar bu çirkin, bu güzel, bu iyi, bu kötü diye ayırabilen kişilerdir. Bunlar da lazım (her üstadın bir söveni olmalı) yoksa edepsizlerle nasıl baş edebilir? Onlar olmazsa kendi rahat edemez. Onlar kibar insanlardır.

(4)-Günün birinde böyle doğru sağlam karakter yapılı bir genci bulmuşlar ve saraya getirmişler. Zâhirde arandığı gibi, bâtında da bir mürşide gelen talebeler böyle seçilmeli. Seçildikten sonra da acele etmeden ihtiyatlı davranıp sürekli takip etmelidir.

Necdet Efendi'min dediği gibi "Biz talebe toplamayız. bize talebeyi Allah gönderir. Böyle gelene niçin geldin, gidene de niçin gidiyorsun demeyiz. her şey hakkın zuhurudur" der.

(5)-Padişâh o genci görünce kanı ısınmış ve sarayda kalmasına izin vermiş.
İşte kendinden kendine muhabbetin neticesinde zuhura gelen gaybi misafir zuhura çıkıp ayna olmak için Gönül Sarayı'nda yerini almış. Padişahın kanının ısınması ile muhabbet dönemi zâhiren başlıyor.

(6)-Zaman içinde o gence sarayda küçük görevler vermeye başlamışlar. Genç de kendisine verilen görevleri lâyıkı ile başarıyormuş. Kısa sürede Sultanın yakın teveccühünü kazanan bu genç hakkında saray erkânı arasında aleyhine dedikodular başlamış.

Gönül sarayı'nın gerçek sahibinden bir görev aldıysan şükret haline. Artık sen de saraylı oldun. Yani şehzade oldun. Yeterki görevini lâyıkı ile yap. Sarayın içindekiler diğer mürşitler çalışkan ve aktif talebeyi önce severler sonra onun gibi olmak isterler. Sonra da onun gibi olamayınca da şikâyet ederler. Şikâyette kâr etmezseler onun ayağını kaydırmak için gayret ederler. Bu her kapıda vardır. Bunlara çok dikkat etmek gerekli. Bu duruma düşen bir talebe tahriklere kapılmadan

vesveseye kanmayarak ve şikayet etmeden (efendisine) yoluna devam etmeli. Belki onlar da senin için aşılacak bir engeldir deyip sabretmeli. Belki ileride şikayet edenlerle dost olursun. Herkes yaptığından utanır da ileride sana yardımları dokunur. *(Çünkü her şey haktan'dır)*

Sultan'ın yakın teveccühünü kazanır denmesi talebenin her derste aldığı teveccühler vardır. İstidat ve kabiliyetlerine göre söylenir. Her ziyaretinde aldığı teveccühler vardır.Sultanın o gün hangi hâl üzerindeyse, hangi tecelli üzerinde var ise, nasıl bir cezbede ise, Zâtın tecellisi, zuhuru ilmi, iradesi, kudreti, fethi, vahidiyeti Allah esmasının zuhurları hangisini sana vermek istiyorsa talebesine yükler "vene fahtü" ile gönül kâbesine o emâneti vermek ister, talebe de gözüyle zâhirini gönlü ile de bâtınına bakarsa ne aldığını görür ve bilir ve idrak eder yaşar aldığını kaybetmeden şükrünü eda eder himmetini bir kat daha artırır. Bunları Anlayanlar ne bahtiyar insânlardır "mü'min mü'minin aynasıdır". Bu kendinden kendine bir muhabbettir kendinden kendine veriştir.

(7)-Bu hale oldukça üzülen Sultan, vezirlerine ertesi gün bir divan toplantısı hazırlanmasını ve görevli herkesin orda bulunmasını istemiş.

Bu hadiseleri Sultan duydu mu orada çok büyük olay olur oranın iklimi değişir. Demek ki her şeyi evde babalar duymaz ya, evlerimizde ufak tefek şeyleri ihvanlar arasındaki bazı ters halleri Sultana anlatmamalı o toplumun selâmeti için bir yıldız kaydı hadisesi böyle olmuştu. Şikâyet üzere ne oldu yanlış yaptıklarından insânlar şikayet edildi ve tart oldular ne olur biraz sabırlı dengeli olalım burası ilkokul değil, üniversite…Hem de onsekizbin âlemin en büyük üniversitesi burada ancak şehzadeler okuyabilir yani padişâhın evlâtları…Divan dendi mi huzuru Rasûlüllah akla gelir huzuru Zât gelir…Padişahın hazır bulunduğu ama niyet gönül kâ'besi, Gavs makamı, üçler makamı, kırklar meclisi…O mecliste ne kararlar alınır ne kararlar…Ne ayaklar kayar ne başlar kesilir…Hesabını soran olmaz. Şehzade olmak kolaydır ama burada durmak zordur. Edep ya hu demişler..

(8)-Nihayet divan erkanı herkes orada hazır imiş, Bu vesile ile de genç'te en arkada bir yerlerde imiş. Divan hazır olunca Sultan'a haber vermişler Sultan da salona gelmiş ve hazinedarına hazinedeki en büyük elması getirmesini söylemiş. Hazinedar getirmiş. Sultan bir de çekiç istemiş onu da getirmişler. Sultan elmas ile çekici yan yana bir masanın üstüne koydurduktan sonra en büyük vezirini masanın önüne çağırıp çekiçle masa üstünde duran elması kırmasını istemiş.

Bu teklif ile baş vezir *"Aman efendim bu elmasa yazık olur onu satıp fakir fukarayı kurtaralım daha iyi olur"* demiş. Bunun üzerine Sultan *"Çok güzel düşündün vezirim"* deyip bir kaftanla ödüllendirmiş. Sarayda vezir bu günkü başbakan gibidir. Ve ikinci vezir başbakan yardımcısı, ordu komutanı mareşal, konumundadır. Üçler makamı Kutbul Aktap, Kutbul Medar, Kutbul İrşad. Bunlar zâhiren baş olunca kendilerine özgüven gelir de benim yaptığım doğrudur hükmüne gelir. Haşa memleketteki şimdiki şeyhlerin bir çoğu bu vezirler gibi ama bir kalburcu gelir

de bunları kalburun içine koyup da bir eledi mi kalburun üzerinde kimse kalmaz İnsân-ı Kâmil kalburcu gibidir. Ama merhamet eden bunu yapmıyor çünkü Cemâl penceresinden bakıyor.

Bâtında gerçek padişah meydana çıktı mı arada ne rütbe kalır ne makam…Bugün mülk kimindir dendiğinde yine cevap verir. Aziz ve celil olan Allah'ındır. Burada ne söz ne kimlik ne fiil kalır. Burada Allah kendine şahittir. Zâhiri rütbeler batından alınmıştır ve aynen uygulanır. Onun için padişahtan harici, hepsi kuldur ve kul da kulluğunu bilmelidir. Vezir biraz makam ve mevkinin verdiği güvenle biraz da padişahın hoş görüsüne sığınarak ve kulluğunu unutarak kendi fikrini ortaya koymaktadır. Hangi makamda olursan ol O makamın emâresi, enesi, hüvesi, vardır. Bunlar kolay kolay bitmez. Asıl olan kulluktur. Böyle durumda çok temkinli olmalı kalp müftüsü en doğru cevabı verir. Her zaman aklınla değil gönlünle hareket etmeli. Onun için bir an önce fuatı diriltmeli gerçekleri gerçek Rabb'inden öğrenmeli.

Padişâh'a senin kulunum diyorsan da denileni yapmalı ikilik üzere olmamalı. Vezir düşüncelerini söylüyor, padişâh şanına yakışan ikramı yine yapıyor, kul denileni yapmazsa da ama padişah zahiri hediye veriyor. Batını ikramı alamıyor aldığı hediye dünyada kalacak o gün için zararda oluyor neden kendini kontrol edemediği için kemâlâtı irfaniyeti henüz kemâle ermemiş, bâtında ise onun makamını rütbesini elinden alırlar da çırıl çıplak kalır. Haberi bile olmaz. Allah böyle durumlara düşmekten muhafaza buyursun.

(9)-İşte şimdi burada sorumuz başıyor. Acaba o gençte aynı onlar gibi mi davranıyor yoksa tersi mi?..

O genç'te derken o, Zâtın rumuzu, Zâtın ikramı olan genç fedâi can batından gelen ikram ve padişahın teveccühlerine mazhar olmuş ve padişahın gözünün önünde yetişmiş olan ve padişâh'a ayna olmuş zat tabi-i ki, padişahın aynası olup aşık ve muşukun buluştuğu noktada padişah gence aşık olmuş.Genç de maşuk konumunda seven ne yapmaz kendi fiil ve sıfatlarını maşukunun üzerinde görmek için neyi varsa verir. İkisi bir elmanın iki yarısı gibi âşık ve mâşuk olduysa orada da ispat gerekliyse o mâşukta sevgilisinin istediğini yapar. *"Sen olmasaydın bu alemleri hâlk etmezdim,"* hakikatinin zuhuru meydana gelir. *"Vemâ erselnâke illâ rahmetenlin âlemîn"*in zuhuru tecellisinin o divânda isbatı gerçekleşir.

(10)-Yani elması kırdı mı *"vemâ rameyte iz rameyte velâkinnellahe rama"*nın açık zuhuru tecelli etmektedir.
"Attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı."

(11)-Eğer kırdı derseniz makul geçerli sebebi neydi. Allah fiileri kulunun elinden işler. Nice dervişler vardır ki padişâh'ın bütün dediklerini harfiyyen uygular.Ondan izinsiz bir adım bile atmaz ordaki bir elmanın değil bütün divandakilerinin kellesini keser de segilisiyle başbaşa oturur umrunda olmaz yaptığı fiilleri padişah olan Allah için yapar.

(12)-Eğer kırmadı derseniz makul geçerli bir sebebi neydi.? gerekçesi ile yazmanızı bekliyoruz. Padişâh kırma fiilinin yapılmasını istiyor kırmaması için br şey söylemiyor kırmayanlar kendi fikirlerini söyledikleri için çıkıyor kırdı mı,? kırmadı mı,? diye bir soru oluşuyor.

(13)-Eğer genç elması kırdı ise bu kırma fiili gence mi aittir yoksa Sultan'a mı aittir.? Yeryüzünde bütün fiiller padişah olan Sultan'a aittir yani İnsân-ı Kâmil-e aittir, Çünkü bütün Esmâ, Sıfat, fiillerini kendinde toplamış her yerde zuhur eden fiiller İnsân-ı Kâmile aittir. Burada kul bu fiilleri ilmel, aynel ve Hakk'el yakîn, sırlarıyla yaşıyorsa hayatında bu şekilde rabıtalı bir kulluk yapıyorsa işte fatihanın hem batınını hem de zahirini her an yaşıyor demektir.

(14)-Elması genç kırmadı ise kırmayanların düşünceleri de kendilerine mi aittir yoksa Sultan'a mı aittir? Bu soruya gelince Eûzübillâhimineşşeytânirracîm bismillâhirrahmânerrahîm'in sırlarını görüyoruz. Yani Sultandan ayrı eksik fikir ve fiiller varsa bunlarda eûzü silâh-ı, minişşeytânirracîm, içinde olan fiiller eneli, böyle olsa bile Hakk'tan ayrı değil hüveli olursa bu iki hükmün cem'i olması gerekir. O zaman da "ben şeytanı mı müslüman ettim" artık bende de Allah kendi kendine şahittir sırrını yaşar.

Saygılarımla herkese selâmlar...

H…..Y……D…….. TA……… (4.3.2010)

RE:

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 14 Mart 2010 Pazar 17:17:29
Kime: Ha……..do…1959@hotmail.com

Mânevi Elmasta güzel olmuş. Ellerine sağlık hayırlı günler hoşça kal.

MÂNEVİ ELMAS

İnsân-ı Kâmil-in hersözü kün demektir.
Her bir sözü mânevi bir elmas'tır.
Zâhir-î elmaslar o kutlu elmasa işârettir.
Ârifi billâh olanlar bu sözlere kıymet verir.
Zâhirde elmasa değer veren sarraftır.
İnsân-ı Kâmil, hem dünya ve hem mânâ sarrafıdır.
Celâl de, Cemâl de onun fiilleridir bilsek'te bilmesek'te.
Eksik görüşler varsa, kendimizin eksik olduğumuzdandır.
Ondan habersiz bir sineğin kanadı bile kaynaşmaz.
Silâhları patlatır karşısına gecer seyreder.
Hastalarla inim, inim inler de, kendine tabip arar.
Tabip olur da, her yerde şafi esmâsıyla şifa dağıtır.
Borçlu olur da, eşe dosta el açar inler.
Cömert olur da, her yere erer her elden verir.

Hayat olur da, yer yüzüne bütün varlıklara hayat verir.
Azrâîl olur da, kasırgalarla depremlerle can alır yıkar.
Uyan dostum, uyan da yer yüzü'nün Sultan'ını.
Ölmede nönce gör de, şahit ol (o) kutla cana eriş.
Eşhedü el-lâ ilâhe illâllah ve eşhedü enne muhammeden abdûhü ve rasûlühû de cem ol, can ol.
Şefeatini bu günden al, yarına bırakma.
Onların her sözü şefeattir bilmiş ol.

h…….y…..d….. ta……… 08.03.2010 01:53

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 14 Mart 2010 Pazar 17:29:24
Kime: Fa……..ya……@hotmail.com

Aleyküm selâm fa…… hocanım kızım, yazın güzel olmuş eline sağlık bildiğin gibi dünyanın binbir imtihanı var o genç ve diğerleride böyle zor bir imtihana tabi olmuşlar yaşanmış ve tatbikatı yapılmış bir hayat hikâyesi iyi değerlendirildiğinde görüldüğü gibi bir çok kimseye hayatının bazı yerlerinde ölçü ve tecrübe kaynağı olabiliyor. Cenâb-ı Hakk cümlemize imtihanlarında irade ve kolaylıklar versin İnşeallah. Bu dünya iki yönden değerlendirilmektedir. Biri nefsi diğeri ise Mâ'nevi, mâ'nevi yönde değerlendirenler ebedi saadete, nefsi yönde değerlendirenler ise ebedi şekavate düçar olacaklardır Allah (c.c.) korusun. Her kese selâmlar hayırlı akşamlar hoşça kalın.

From: fa………ya…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (yeni bir soru)
Date: Fri, 12 Mar 2010 20:08:14 +0200

Selâmün aleyküm. bence genç elması kırar, çünkü padişâh emretmiştir ona gönülden bağlı ise koşolsuz sorgusuz emri yerine getirecektir. Nasıl seven, aşık olan, sevdiğinin istediğini koşulsuz onun rızası için yaparsa o da yapacaktır. Diğerleri de kendi konum ve sorumluluklarına uygun cevapları vermiştir, bu yüzden ödüllendirilmiştir, onların cevabı da, gencinki de, padişahın istediği gibidir, aslında herkes olması gerktiği yerde olması gerektiği kararlarla bulunmaktadır. herkes Sultanın düşüncesini gerçekleştirmiştir. Bu yüzden kırma fiili padişha aittir. Kırmayanlarınki de padişaha aittir. Herkes padişâh'ın kendilerinden beklediğini yapmıştır.

RE: hikayeye cevap

Kimden: Necdet Ardıç (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 14 Mart 2010 Pazar 17:53:00
Kime: Lo……..5859@hotmail.com

Aleyküm selâm Lo….. oğlum. zahmet edip yazarak gönderdiğin yazın güzel olmuş eline diline sağlık. Cenâb-ı hakk çalışmalarını devam ettirsin inşeallah. Umduğuna nail korktuğundan emin eylesin. İşlerinde başarılar dilerim. Her kese selâmlar hayırlı akşamlar hoşça kal. Terzi Baba.

From: lo……..5859@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: hikayeye cevap
Date: Sat, 13 Mar 2010 15:34:48 +0200

Selâmün aleyküm. Ben sivas tan lo…. Al…..Efendi baba öncelikle hürmetle ellerinizden öperim. Hikâyenize bende cevap yollamak istedim.

Cevap: Hakiki dost mahbup olan kişi sevgilinin yap dediğini düşünmeden, sağa sola sapmadan yapandır. Onun içindir ki, padişahın dostunun önüne gelen dünya gözüyle en değerli sayılan eşyası elmas dahi olsa tereddütsüz kırması olacaktır. Ve bu yaptığı fiili dahi aslında kendisine ait değildir. Ve bütün yaptığı fiiller de bile kendisine ait bir tasarrufu olmayacaktır. Eğer bir dost kendisini sevgiliye dosta adamışsa artık onun yapacağı bütün işler, fiiller sevğilisi için olacaktır. Bu kişinin yapacağı işlerde de kendisinin tasrrufundan artık sözedilemez.

Sevgili de bilir ki, dostu ondan ayrı ve gayrı değildir. Yapacağı bütün işlerde sevgilinin rızasını gözeteceğini bilir. Bundan dolayıdır ki, padişahın genç dostunun yapacağı fiillerde hakikatte artık padişaha ait olmuş olur. Padişahın vezirleri de doğru yaparak elması kırmışlardır. eğer vezirler elması kıracak olsalardı yanlış bir fiil işlemiş olacaklardı. Çünki vezirlerin mahbupluk ve dostluk gibi bir halleri olmadığından kendi mertebelerinin gereği olan fiilleri işlemiş olacaklardı. Dünya gözüyle değerli gördükleri elması kırmayarak padişahın mahbupluk dostluk ve maddiyatlık mertebeleri'nin anlaşılmasını en bariz biçimde anlatmışlardır. Ve bu yaptıkları fiilleri dahi fiziken kendileri yapmış olsa bile padişahındır. Çünkü padişah dostluk ve maddiyatlığı ayırt etmek ve göstermek istemiş ve vezirlerinin dahi elması kırmayacaklarını önceden bilebildiği için vezirlerine o fiili işlettirmiştir.

Sonuçta padişah dost olmayı en güzel şekilde öğretmiş olmaktadır. Tekrar ellerinizden hürmetle öperim.lokman alan **sivas..**

RE:

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)

Gönderme tarihi: 14 Mart 2010 Pazar 18:40:46
Kime: Cu……ko……..3838@hotmail.com

Hayırlı akşamlar Cu…... İnşeallah her kes iyidir bizi sorarsan çok şükür bizlerde iyiyiz. Yazdığın gibi zuhuratta kendini tanıyamamışın bak öldün diye hiçte üzülen kimse olmamış çay içmeye bile başlamışık. Demek ki bu ölüm güzel bir şeymiş o diğerleri işin farkında olmadıklarından korkmuşlar olsun, onlar korka dursunlar biz işimize bakalım.

Böyle, böyle yavaş, yavaş üstündeki nefs-î benliğinin hükümleri azalıyor demektir, nefs-î benliğin azaldıkça onun yerini ilâh-î benliğinin hakikatleri almaya başlamaktadır. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini gösterir İnşeallah. Kolay gelsin hoşça kal. Nüket annenin de selâmları vardır. Terzi Baban.

From: cu……ko……3838@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Sun, 14 Mar 2010 00:00:42 +0200

Efendim size görmüş olduğum zuhuratı yazmadan tekirdağa gelemedim istanbul dışındaydım efendim zuhurata gelince, sizinle silivride büyük bir villâ da havuz kenarında oturuyorum. Yanımızda üç kişi daha var ama onlar tanıdık kişiler değiller. Siz beni karşınıza almış gülerek birşeyler anlatıyorsunuz diger üçkişi de ayaktalar bizi dinliyorlar buarada evden bir ses geliyor yetişin diye siz ayaktakilere bir gidin bakın dediniz ben kaldım ama onlarla da gittim görünmez oldum sizin karşınızda oturuyorum ama onlarla içeriye gidiyorum içerde nüket anne var iki odayı gösteriyor burada ceset var onu çıkarın diyor üç kişiye onlarda kapının altından gelen suyu görüp dışarı kaçıyorlar sizin yanınıza gelmeden binanın etrafına kaçıyorlar siz onları görünce Cu…… oğlum git şu eve bir bakta gel diyorsuz, hemen kalkıp eve gidiyorum nüket anne oğlum şu odada diyor sen korkmazmısın diyor, bende "korkmam anne" deyip içeri girip suyun içinde boğulmuş bir erkek cesedi görüyorum elinden tutup yerde sürükleyerek odadan çıkarıyorum anne aşağı yanınıza inmiş, bende yanıza geliyorum e Cu……. ölüyü buldunmu diyorsunuz, evet efendim diyorum, o kim biliyormusun diyorsunuz tanıdık gibi ama çok suda kalmış yüzü belli olmuyor diyorum yine gülerek o işte sensin, diyorsunuz. Bu arada annede gülerek hadi Sultan çaylarımızı içelim diyor ve sizi seyrederek zuhurat bitiyor. Sayğı ve selâmlarımla oğlunuz **Cu…….**

NOT=Bu zuhuratın bu dosyamızla ilgisi yok ama buraya belki yanlışlıkla girmiş olabilir, bunu fark edince bu yazıyı zuhuratlar dosyasına aktardım, o anki zamanım dolunca bu dosyayı kapattım. Daha sonra dosyanın üzerinde tekrar çalışmak için, yani gelen mailleri yeniden harf, harf bütün yönleri ile düzenlemek ve anlaşılır hale dönüştürmek için dosyayı açtığımda

aynı zuhuratın yine dosyanın içinde olduğunu görünce, vardır bir hikmeti diyerek, ve onu da yeniden düzenleyerek yerinde bıraktım.

Evet bahsettiğim gibi gelen mailleri geldiği gibi dosya ya koyamıyorum çünkü hepsinin üzerinde ayrı, ayrı çalışılması gerekiyor. Bütün yazı karekterlerini tek bir, sisteme dönüştür-mek, (VERDANA) (10) ve bütün imlâ kurallarını, satır başlarını, cümlelerin eksikliklerini düzenlemek ve rahat bir şekilde okunacak hale getirmek yeni kitap yazmaktan belki daha uzun zaman harcamayı gerektiriyor. İnşeallah bu dosya da Hakk'ın yardımı ile sona erecektir. Biz yine yolumuza devam adelim.

RE: Ayaz

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 15 Mart 2010 Pazartesi 23:20:24
Kime: Fa…… yü…… (fa…..yu……@gmail.com)

Hayırlı akşamlar Fa…..çiğim, yazın ve tesbitlerin güzel olmuş ellerine sağlık. Cenâb-ı Hakk gönlünü ve fikrini genişletsin İnşeallah. kolay gelsin hoşça kal. Terzi Baban.

Date: Sun, 14 Mar 2010 23:35:43 +0200
Subject: Ayaz
From: fa…..yu……@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Pek Değerli Terzi Babamız,

Sorduğunuz sorular hakkında düşündüklerimi gönderiyorum, Beykoz'da da konuşmuştuk.

Hikâye de Ayaz tabii ki elması kırmıştır; sebebini açıklamak için ben hikâyede ki, her bir şahsın neyi temsil ettiğinden bahsedeceğim.

Ayaz, İnsân-ı Kâmil'dir, şah Rabb'dir, vezirler abd-i nakıstırlar ve gevher ise dünya hayatı, nefsân-î zevkler ve oyunlar yani masivadır.

Diğer kullar şahın emrini yerine getirmeyerek akl-ı cüz'e göre davranmışlardır, bir imtihan da olduklarını düşünüp şâh'ın onları dalâlete götürdüğünü düşünmüşlerdir, buna karşılık kıymet verdikleri taşı muhafaza etmişler; karşılığında kendi mertebelerine göre armağanlar almışlardır. Ancak sıra İnsân-ı Kâmil'e gelince o ebu'l-vakt'tir, onda emr-

i İlâh-î zuhur etmiştir, yani kırma işini kendisi yapmış olsa dahi irade-i hakka uyarak yapmıştır; burada *"Attığın zaman sen atmadın lâkin Allah attı."* (8-17) Âyet-i kerîme'sini hatırlamalıyız.

Kısaca düşündüklerim bu kadar, söylediğim gibi bu hikâyeyi Mesnevî'de okumuştum. Umarım bu Ayaz'ın halini Hakk bize de nasip eder. Ellerinizden öperim. Saygı ve selâmlarımla.

Fa……. Yü……..

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 17 Mart 2010 Çarşamba 09:12:36
Kime: Er…….ho…….@hotmail.com

Selâmün aleyküm Er….. oğlum gönderdiğin yazını aldım okudum oldukça güzel olmuş ellerine diline sağlık, hemen dosya ya ilâve edeceğim böylece dosya yavaş, yavaş daha da zenginleşiyor. Bu küçük çalışmalarla hem ufkumuz açılıyor hemde yazma ve tefekkür etme yeteneklerimiz gelişme kaydediyor. Cenâb-ı Hakk her işinde kolaylıklar ve başarılar nasib etsin her kese selâmlar hoşça kal. Yeni zuhurat ve yazılarını beklerim.

From: erhanhocam@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (yeni bir soru)
Date: Tue, 16 Mar 2010 03:36:03 +0200

PADİŞAH VE VEZİRLERİ

Evvelen ve bizzat Padişâhtan gelen emir, nefsân-î ve beşerî mantığı kullanmadan, akıl yürütmeden, sorgusuz, sualsiz ve eksiksiz eda edilmeli, emre âsî olunmamalıdır. *"Acaba bu emir bana niçin verilmiş olabilir?"* şeklinde ki, düşünme faaliyetinin emir yerine getirildikten sonra yapılması uygun ve lüzumludur.

Allah-ü Teâlâ buyurdu: Ben sana emretmişken seni secde etmekten alıkoyan nedir? (İblis): Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın, dedi.(Araf 7/12). Şeytanın yaptığı gibi bir kıyas, bir çıkarsama İnsân'a yakışır bir durum değildir. Kır emrini alan genç nefsân-î sıfatlardan temiz olduğu için Padişah'ın fiiline ayna oldu. Kıran, genç ise de âmir hüküm padişahtan olduğundan aslında fiil sahibi padişahtır. Yani kıranda kırmayanda kırılmayanda

O'dur. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Bütün işler ancak Allah'a döndürülür.(Al-i İmran 109)

Bu emir, aslında vezirlerin kendilerinde mevcut olan cevherin (a'yân-ı sabite) zuhur etmesini, cevher sahipleri tarafından zevkan müşahade edilmesini sağladığı için bir lütuf, bir Rahman-î tecelli olmaktadır. Nasıl ki secde emri, Azazildeki Aziz, Cabbar ve Mütekebbir isimlerinin faaliyete geçmesini sağladıysa; kır emri de vezirlerin hakikatlerinin faaliyet sahasına çıkmasına vesile olmuştur. Böylece o cevheri (a'yân-ı sabite) programlayan da (padişâh) kendi zuhurlarını temaşa etmiş oldu.

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri o şeye ancak "Ol!" demektir. O da hemen oluverir. Yasin (36/82)

Padişah Zât'ı, İrâde'si ve Kavl'iyle emir verince, vezirlerin a'yân-ı sâbite'lerinde mevcut olan kemâlat faaliyet sahasına çıkmış oldu. Kırmak ve kırmamak onların a'yân-ı sâbite'lerinin gereği olduğundan bu faaliyet kendiliğinden, hemen ortaya çıktı. Yani emredilen şey onların özünde (a'yân-ı sâbite) mevcuttur, Özünde mevcut olmasa kendilerine emir verilmez. Özü programlayan yine Padişâh'ın kendisinden başkası değildir. Esasında kâinattaki bütün işler bu minval üzere zuhur etmektedir. Mülk, saltanat ve bu saltanatta tasarruf hep Padişah'ındır.

EFENDİ BABA'CIĞIM ELLERİNİZDEN ÖPERİM.

Not: Yazımı hazırlarken A'raf Sûresi 2a, 2b ve Yâsîn Sûresi 6b sohbet kayıtlarından yararlandım. BİZE BU SIRLARI AÇTIĞINIZ İÇİN SİZ'E NE KADAR ŞÜKRANLARIMIZI ARZ ETSEK YİNEDE KAFİ GELMEZ.

Allaha ısmarladık..

RE: HÜKÜMDAR VE GENÇ

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 17 Mart 2010 Çarşamba 09:20:59
Kime: Ke…… Er……. (ke….epst…@hotmail.com)

Hayırlı günler Ke….. kızım yazını aldım seninki de güzel olmuş, eline diline sağlık. Cenâb-ı Hakk böylece daha güzel tefekkür ufuklarını açsın. herkese selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır hoşça kal Terzi Baban.

From: ke……epst…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: FW: HÜKÜMDAR VE GENÇ
Date: Tue, 16 Mar 2010 08:29:15 +0000

Hayırlı günler Sultan Babacım.

Bir müddet evvel göndermiş olduğunuz 2. hikâyeyi yine sizden dinlemiştim ve tabii ki sonunu da biliyordum. Bu yüzden

bir şeyler yazmakta zorlandım ve geciktim. Ancak bu hikâyeye bir yanıt yazmamak, gencin hükümdârın isteğini yapmaması yâni elması kırmaması ile aynı olacaktı. O zaman kısa da olsa bir şeyler yazmaya çalışmalıydım. İnşeallah yazdıklarım gönderilen hikâyeye yanıt olabilir. Allah yardımcım olsun....

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hikâyenin başında " Memleketin birinde yaşayan zengin,âdil ve akıllı hükümdar çevresinde doğru insânlar istermiş..." diye başlıyor. Peki buradaki "doğru insân" tâbiri nedir? Bunu düşü-nürken karşıma bir Hadîs-i Şerif çıktı.

"Başlarına üzücü bir hal geldiğinde sabreden; kendine nimet verildiğinde şükreden; haksızlığa uğradığında olaya hoşgörüyle yaklaşarak bağışlayıp affeden; kendi bir haksızlık yaptığında özür ve af dileyen kimselerdir. İşte onlar güvenli ve doğru yolu bulanların ta kendileridir".... (Hadîs-i Şerif)

O zaman hükümdar, çevresinde bu nitelikte birilerini iste-miştir. Çünkü bu vasıfları taşıyan bir kişi, her zaman hükümdâra can dostu olacaktır.

Saraya getirilen ve bu vasıfları taşıyan genç elbette verilen görevleri de lâyıkıyla yerine getirecektir. Verilen her göre-vi lâyıkıyla yerine getiren kişi de herkes tarafından sevilir ve sayılır. Ancak bir müddet sonra da çevrenin nazar-i dikkatini çeker. Zâten sarayda da böyle olmuştur. Gelelim hükümdârın toplantı sonunda yaptığı sınava....

Elbette elması kırmayan vezirler ve komutan kendi mertebelerinde haklıdırlar ve doğruyu yapmışlardır. Zâten bunun karşılığında ödüllerini de almışlardır. Peki ya o genç ???

O genç, verilen elması kırmıştır. Çünkü o, doğru insân vasıflarını taşımaktadır ve hükümdârın can dostudur.

"BİR CAN İÇİN, CÂNÂNIN SÖZÜNDEN DAHA DEĞERLİ BİR ŞEY OLAMAZ."

Kişi artık can dostunu bulduğu zaman, ondan ayrı değildir. Birinin düşünce ve hareketi, diğerinin de, düşünce ve hareketidir. Bunları yazarken birden aklıma yankı geldi. Hani bir boşlukta karşıya seslendiğin zaman, ses sana aynı şekilde geri gelir. O ses karşıdan gelmiştir ama karşının sesi değildir.Ya da karşı duvara attığım top duvara çarpar ve geri gelir. Top karşıdan gelmiştir ama onu duvar atmamıştır.

Aynı olmuş, ayna olmuş can dostlarında da bir yönden gelen emir, diğer yönde hiç düşünmeden yapılıp geri döner. Yani

bu emir, karşı taraftan yapılmış gibi görünse bile, oradan yapılmış değildir, bilâkis emri veren tarafından yapılmıştır.

Hikâyemize gelince hükümdar "kır" dedi ve o genç de kırdı. Can dostları birbirinin hareketlerini sorgulamaz, sebeblerini ve sonuçlarını düşünmez. Çünkü söylenen söz hepsinden değerlidir. İnsân olmak kolaydır ancak doğru insân olmak ve "CAN DOSTU OLMAK" zordur.

Bir gün o gencin yerinde olursam; İnşeallah bir an olsun gaflete düşmeden ben de o elması kırabilirim ......

Sultan Babamın ve Sultan Annemin ellerinden hürmetle öperim. Te...... Kı.......

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 17 Mart 2010 Çarşamba 09:37:22
Kime: Ar…..-av…..@hotmail.com

Hayırlı günler Ar..... hanım Yazınızı aldım sağ olasınız güzel olmuş elinize dilinize sağlık Cenâb-ı Hakk daha nice tefekkürlere ulaştırsın İnşeallah. bizlerden sizlere ve Tu..... beye de sonsuz selâmlar. Hoşça kalın.

From:ar…..-av…..@hotmail.com
To:terzibaba13@hotmail.com
Subject:RE:(yenibirsoru)
Date:Tue,16Mar201022:25:20+0200

Efendi babama ve nüket anneme hürmetlerimle. İstediğiniz yazıyı Allahın izniyle yazmaya calıştım efendim, o genc elması kırmıştır çünkü Sultan'ın emrine itaat ve sadakat lâzımdır. Kendi özümüze döndüğümüzde o elmas bizim gönlümüzde ki, dünya ışıltıları, sevgiler, istekler, putlarımız, kırmak istemeyen vezirler, bizim vehim hayellerimiz, vesveselerimizdir. Bizi dâima yanıltır, bize düşen görev onlara kulak asmayıp akl-ı cüz-ümüzü akl-ı kül-e bırakıb İnsân-ı Kâmil olan sultanın emrini yerine getirmektir. Ayrıca emir Sultan'dan kırma fiili, köle'ye aittir yani ameli sâlih gibi, mânâsı Hakk'tan fiili kuldan, Efendimizin (s.a.v.) Hz. Âli efendimize, omuzuma çık kâ'be'deki putları kır, demesi ve kırdıktan sonra her yer Cemâli Rasûlüllah oldu, demesi gibi bizim de gönlümüzde ki, putları kırdıktan sonra gönlümüzde Hakikat-i Muhammed-î Nûru doğması ile hakiki tevhide ermemiz lâzım. Cenâb-ı Hakk, Hakk'al yakîn her birerlerimize yaşamayı nasib eder İnşeallah. Hörmetlerimle…

RE: Elmas hikâyesi cevapları (Al…..-Us…. kı…. ve ab….)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 18 Mart 2010 Perşembe 09:52:30
Kime: Sa……. Bu…… (al……..13@gmail.com)

Selâmün aleyküm Al………cığım gönderdiğine teşekkür ederim. Size gönderende sağ olsun ellerine sağlık ilgilenip cevap göndermesi yeter. Elması kırıp parçalarını dağıtması güzel bir fikir bir çok kişinin faydalanması sağlanmış olur, diye düşünmüştür her helde. Her kese selâmlar hayırlı günler Nüket anneninde selâmları vardır. Terzi Usta Babanız.

Date: Wed, 17 Mar 2010 23:25:32 +0200
Subject: Re: Elmas hikayesi cevapları (Al……..-Us…. kı….. ve ab…..)
From: alemdar13@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Saygıdeğer Babacığım elmas hikâyesi ile ilgili olarak Ankaradan bir ablamız telefonda düşündüklerini bir iki cümleyle söyledi.

Üzerimizde kalmasın diye size yazalım istedik.

Se……. abla diyor ki:

"Elması kırardım. Küçük parçaları herkese dağıtırdım.

Selâm ve saygılarımızla sizin ve Nüket annemizin ellerinden öpüyoruz.
Al…….-Us…..kı……

RE: Bir Soru Bir Cevap

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 18 Mart 2010 Perşembe 10:01:34
Kime: t……_ce……..@hotmail.com

Hayırlı günler Tü….. hanım kızım, hikâye hakkında yazdığın yazını aldım ellerine sağlık güzel olmuş teşekkür ederim, yazın geç kalmış değil daha henüz dosyasını kapatmadım cevaplar gelmeye devam ediyor. Seninkini de ilâve edeceğim İnşeallah. Her işinde başarılar dilerim hoşça kal.

From: t……_ce……..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Subject: Bir Soru Bir Cevap
Date: Wed, 17 Mar 2010 23:54:38 +0200

Efendi babacığım hikâyeyi ilk defa okudum. Bir kardeşimiz yolladı sağ olsun. Cevap için gecikmemişimdir umarım.

Sultan emretmiş olduğu için genç elması kırmıştır. Sultan elması ne yapalım diye sormamış, bilakis ne yapılması gerektiğini söylemiş. Sultanın hizmetinde bulunabilmek için gerekli olan itaat ve sadakattir. Böylece diğer vezirlerden niye farklı olduğu ortaya çıkmıştır. Sultanın karşısında ki, bir Sultan olsaydı bu elması ne yapalım diye bir soru çıkar ve değerlendirilebilir ki, mümkün değildir, bir ülkede bir Sultan olur ve dengi olmaz. Bu yüzden de Sultan'ın istekleri emirdir. Üstelik zâten elmas Sultan'ın hazinesindendir ki, kıymetini ve ne yapılmasını Sultandan daha iyi bilecek yoktur.

Dünya hayatı elmas, vezir olarakta, nefis anlatılmak istenmiş olabilir hikâye de. Bu dünya hayatında geçirilmek üzere verilen ömür pek çok kişi ve olaylarla geçirilebileceği gibi aynı nimetlerden yetecek kadar yararlanıp, Sultan aldığında veya verdiğinde yorum yapmadan boyun eğmesi de bilinmeli.

Elmas belki de bedenimizdir. Evet kıymetlidir, pek çok işe yarar. Fakat kaşımızın gözümüzün güzelliğiyle hakikat bulunmaz. Yaratan dilemezse yaprak kımıldamaz. Ten elbisesinden çıkmadıkça bulunamayacaksa Sultan gel dediğinde gitmeli, bu daha çok işe yarar diye elmasa ehemmiyet verilmemeli.

"Nefsini bilen Rabbi'ni bilir" uyarınca belki nefis elmasdır. Akıl vezir, görevi durumlara uygun olarak davranmaktır. Elmasın kırılmasına müsaade etmez. Genç gönüldür. Çünkü gönül öz ile beraberdir. Onun için önemli çıkarlar değil özden işittiği sözdür.

Kırma fiilin aslı Sultan'a aittir. Kırmayan vezirlerin fiilleri ise elması kırmak ağır gelen nefislerine. Sultan kendine tâbi olanlara da, olmayanlara da, zulm etmez. Ama emrine itaat edenleri de etmeyenleri de böyle imtihanlarla da ayırmak ister ki, Sultan zâten bunun cevabını da bilir.
İnşeallah yanlış yorumlarda bulunmamışımdır. Muhabbetle sizin ve sevgili anneciğimin ellerinizden öperim.

RE: SELAMUNALEYKUM...

Kimden:	**Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi:	21 Mart 2010 Pazar 13:33:15
Kime:	Ha…….10@hotmail.com

Aleyküm selâm Ha….. kızım, yazın güzel olmuş eline diline sağlık onu da dosya ya ilâve edeceğim. Cenâb-ı İnşeallah zorluklarını kolaylığa

döndürür. Her kese selâmlar Nüket anneninde selâmları vardır hoşça kal.

From: ha……..10@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: SELAMUNALEYKUM...
Date: Sat, 20 Mar 2010 17:17:45 +0200

Hayırlı günler Efendi babam nasılsınız? Nüket annem nasıllar? Allah sağlık sıhat afiyetler versin, bizlerde iyiyiz hamdolsun. Efendibabam biz Bandırma'dayız, annem bizlere göndermiş olduğunuz hikâyeyi bana gösterdi bende diğer ihvan kardeşlerim gibi gönlümün açıldığınca, dilimin döndüğünce cevap vermeye çalışacağım inşallah. Efendi babam Altın oluğa taşındığımızden beri o kadar ağır ve güç şeyler yaşıyorumki anlatamam. Hem eşimden, hem maddi, hem mânevi bana göre ağır ve güç imtihanlar yaşıyorum. Ama Efendi babam sizin sözleriniz hiç aklım dan çıkmıyor. Hem Allah'ın izni ile sizden aldığım himmet ve güç aldığım sözlerinizden dayanabiliyorum. ALLAH size gani gani uzun ömürler ver-sin, bizlerin gönlümüzden ve başımızdan eksik etmesin. Biz şimdi Çiçek kızımızdayız onda PC olduğu için size yazabiliyorum. Ellerinizin içinden öpüyor, saygılarımla selâmlıyorum. Nüket annemede çok çok selâmlar. Efendi babam, müsaade edersen Hikâyenin cevabını yazayım.

Esselâmün aleyküm ve Rahmetüllahi ve Berekatühu

RAHMÂN ve RAHÎM olan ALLAH'IN adı ve izni ile

1=Vezir; Fakir fukara'yı kurtaralım, demiş.

2=Vezir; Çok yollarımız var yapılacak, halkımız daha güzel gider gideceği yerlere, demiş.

Ordu Kumandanı; Ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var, kıracağımıza satıp orduyu güçlendirelim, düşmanlarımızda çok kuvvetli bizden, demiş ve hepsi ödüllendirilmişler.

İşte bu Allahın lütfüdür ki, onu dilediğine verir ve Allah çok büyük lütuf sahibidir. (cuma Sûresi=4 Âyet)

(1) Mülk elinde olan Allah ne yücedir ve O, her şeye kadirdir.(2) Sizi imtihana çekip, hanginizin daha güzel davranışta bulunduğunu bildirmek için ölüm ve dirilişi yaratan O'dur. O çok güçlüdür, çok bağışlayıcıdır. (Mülk Sûresi=1-2 Âyet)

(2) Onlardan imân edipte hayırlı işler yapanlara ALLAH, hem bir bağışlama ve hem de büyük bir mükâfat vaat buyuruyor. (Fetih Sûresi=29 Âyet)

Allah'u Teâlâ; Verdiğim nimet ve zenginliğinizi güzel ve faydalı yerlere harcayınız, buyuruyor.

CEVAP: Genç, elmasın değerli ve paha biçilemezliğini, ayrıca dünyalık olup Sultanın değer vermediğini, iyi kullanılırsa bir çok maddi ve manevi güzelliklere vesile olacağını düşünür. Kendisinin ve Sultanın imtihanı olduğunu idrak eder ona göre fiilini gerçekleştirir. Ve hemen aklına şu Âyet-i kerimeler gelir;

Bu Âyetii kerîme'ler üzerine genç elmasın kırılması ve satılabilir olduğunu düşünüyor. Çünkü elmasın kırılması demek, Sultanın hem ordusu, hem halkı kuvvetlenerek güçlenecektir ve tüm diğer ihtiyaçlarda görülmüş olacaktır. Burada, Sultanın zenginliğinden ziyade nefsine uymayıp, kat, kat güçlü ve imânlı halk ve Ordu meydana çıkacak, Ordunun ve halkın heybetinden düşmanların korkmasına ve vatanı terk etmelerine sebeb olacaktır. Bu sayede elmas maddi ve manevi lâyık olduğu bir biçimde kullanılarak büyük güzelliklere vesile olacaktır.

Sultan, vatanı ve milleti için kırılmasından memnun kalacağını düşünür ve Sultan'a bunları olduğu gibi anlatır. Sultan da, kabul ederek Gence hayır dualar eder. Genç, kendisinin ve Sultanının nefsi emâre de olmadığını düşünerek, Allah'a şükür secdesi yapar. Sultanın, gence güveni daha da artar, ona dua ederek ödüllendirir. Esas mükâfatı genç inşallah Allahtan alacaktır.

=KIRMA FİİLİ=Gence ait olup, bütün herşeyi Hakk'tan biliyor. Hazarât-ı hamse'yi yaşadığı için, Tevhid mertebelerini yaşıyor.

Efendi babam benim gönül hazinem böyle düşündürüyor, İnşeallah bir eksik kusur yoktur, var ise de afola.
SAYGI VE HÜRMETLERİMLE EĞİLİYOR ELLERİNİZİN İÇİNDEN ÖPÜYORUM
Bandırmadan;HA……. KIZINIZ

RE:

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 21 Mart 2010 Pazar 13:48:20
Kime: Se……..iy………@hotmail.com

Hayırlı günler se…….kızım, epey uğraşma ve emekle yazdığın yazını okudum ellerine diline sağlık oldukça güzel olmuş ilgine teşekkür ederim. Cenâb-ı Hakk ufkunu ve tefekkürünü ziyadeleştirsin. Dosya ya ilâve edceğim. Sağlık sıhhat ve afiyetler dilerim. hoşça kal.

From: se…….iy………@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Sat, 20 Mar 2010 16:30:12 +0200

Sohbetleriyle ilmini değerlendirmeye çalışıp. Sesiyle, üslubuyla, nükteleriyle sevgisini gönlümde bulduğum. Bana huzur ve güzelliğin kapısı olan. Kendisini tanımak, hayatımda başıma gelen en güzel olay olarak değerlendirdiğim. Zâhiren uzak olsam da yakınlığını gönlümde hissettiğim çok kıymetli Terzi Babacığım.

Sevgili Babacığım, henüz sizi yakından görmek ve ziyaret edip elinizi öpmek nasip olmasa da, ilim, sevgi ve güzellik olarak hayatıma dahil olalı yaklaşık bir yıla yakın bir süre oldu. Ve En…… AR… Beyden aldığım derslerinize başlamamla, sizleri tanımamla birlikte hayatım da değişti, bir ışık oldunuz bana, yeni bir bakış açısı, aydınlık, zenginlik ve güzellikler geldi sizinle, İnşeALLAH, ömrümün en güzel anlarıydı yaşanan bu geçen zaman. Ömrümün en çok göz yaşı döktüğüm ayları olsa da. Şükürler olsun ki, Gönlüme bakmaya, kendimi tanımaya adım attım İnşeALLAH sayenizde. Kendimi tanımam için bir ateş tutuşturdunuz içimde.

Benim için çok büyük olan küçücük lezzetler gülümsedi gönlümden göz kırparak, sevginin değeri, önemi ve güzelliği kendini ispatladı ve ben biliyorum ki, hissediyorum ki, bunların ötesinde çok büyük güzellikler, çok büyük lütuflar var .

Pak eyle gönül KÂ'BE' sin durma tavaf et.
Her şahsa nasip olmaz O divan-ı ÂLÎ, dir.
Kalbinde eğer doğdu ise şems-i hakikat.
Ref eyle o dem perdeni meydân-ı ÂLÎ dir.

sesinizden dinlediğim İlâh-î de söylediğiniz gibi gönül KÂ'BE' sini oluşturup tavaf edenlerden olabilmek ümidi ve hedefi içerisindeyim inşaALLAH. Sizi bana ulaştıran alemlerin RABb'ine şükürler olsun. İnşeallah, ALLAH ım bana o gönül genişliğini, gayreti, idraki ve hazmı verir. İnşeALLAH Sizin himmetinizle beraber, size tutunarak HAKk'a yürüyenler den ve HAKk'ı kendinde bulanlardan, İHSAN larına ulaşanlardan olmak, yorulmadan, oyalanmadan, bulanmadan yürümek nasip olur. ALLAH sizlerden razı olsun, sağlığınıza duacıyız inşaALLAH

Terzi Babacığım.
Sevgili Babacığım, gönderdiğiniz Sultan ve Genç arasında geçen ELMAS KIRMA hikâyesi En……. Ar……. Bey vasıtasıyla bana da ulaştı,

sanırım e-posta adresinizde kayıtlı değilim, daha önceki tefekkür konusu olan "incir ve köle" hikâyesine yazdığım yorumum da galiba geç göndermemden dolayı kitapta yerini alamadı.

ELMAS KIRMA HİKAYESİ ne gelince:

Sultanın kendisine dost olarak seçtiği , can yoldaşı olarak kabul ettiği , hem maddi hem manevi ödüllendirdiği, sırdaş olarak himayesine alıp tam güvenini kazandığı GENÇ, ELMASI KIRDI.

Çünkü canını verircesine sevip bağlı olduğu SULTAN' ı istemişti bunu kendisinden. Genç, SULTAN' ın şimdiye kadar her dediğini yerine getirmiş O na bağlılığını , sevgisini, sonsuz şeksiz şüphesiz teslimiyet-ini beraber olmaya başladığı ilk andan itibaren sergilemeye başlamış ve buna sorgusuz sualsiz devam etmişti.

O biliyor du ki, Canım dediği SULTAN' ı en doğrusunu bilendi, Hikmet sahibiydi, hüküm sahibiydi. Basiret sahibiydi. Azîz di, Âdil di, güzel olanı tavsiye edendi. Ve biliyordu ki O na tam teslimiyet şarttı, ve yaşantısın da da bulmuştu ki teslimiyet artarak gelen güzellikler olmuştu kendisine.

Gencin SULTAN'la beraberliği, SULTAN' a olan yakınlığı arttıkça, SULTAN ın sevgilisi, CAN'ı olmuştu, kendisinde Sultan' ı bulmuştu, karşılığında sayısız lutuflarla nimetlendirilmişti. Bu lutufların lezzetlerini yaşamasına rağmen aslını unutmamış, SULTAN' ın kendisine verdiği bunca nimete sayısız lutuflara rağmen genç kendisini sultan' ın KUL' u olarak görmekte, hissetmekte, yaşamakta ve ne kadar itaat etse bile hep daha fazlasını yapabilme isteği ve özlemi içerisinde şükretmekteydi.

Bu öyle bir özlemdi ki, sadece SULTAN' ına odaklanmış onun için, O nunla yaşar olmuştu. İçini yakan bu özlem de huzuru, mutluluğu da buluyordu, hem yanıyordu hem de serinlik oluyordu bu duygu ona. Biliyordu ki, lütuflarla açığa çıkıyordu bütün güzellikler, kendinde yoktu bir şey.

Bu haller içerisinde bulunan genç, değil SULTAN' ın söylediğini yapmamak, neden söylediğini bunu neden istediğini bile sorgulamazdı. SULTAN'ım bunu böyle dilemişse hikmetlisi böyledir Hakim olan O dur deyip emirlere uyardı sadece. Genç külli iradeye bağlanmıştı. SULTAN aklı küll idi.SULTAN GÜÇ' tü. GENÇ ın iradesi SULTAN' ın iradesi olmuştu.

Diğer vezirler ise genç kadar SULTAN' a teslimiyet derecesinde bağlı değillerdi. O nda bulunan özelliklere vakıf olamıyorlar ve bu özellikleri kendi özlerinde genç kadar hissedemiyorlardı. Kendilerinin sahip oldukları rütbelere, mevkilere, statü ve menfaatlere SULTAN' ın takdiriyle ulaşmış olmalarına rağmen, bulundukları hale sahip olmalarında akıllarının, zekâları'nın, başarılarının, yani kendilerinin payı olduğunu düşünmüş ve kendilerine benlik vermelerinden dolayı da SULTAN' ın emrini eleştirmişlerdi.

Hatta daha ileriye giderek karşı bir irade beyanında bulunmuşlar kendi beyanlarının daha iyi ve güzel olduğunu savunmuşlardı. Elması kırmayarak, kendilerine benlik verdiklerini, sahip oldukları her şeyin, kendilerine veren SULTAN' dan olduğunu unuttuklarını, sergiledikleri iradenin sahibi olarak düşünüp yaşadıklarını göstermişlerdir.

Rasûlüllah Sallallahu Aleyhi ve Sellem in buyurduğu gibi;

"Her şey kader iledir. Hattâ acizlik ile zekâ ve beceriklilik bile. yahut beceriklilik ve zekâ ile acizlik bile."

"ENBİYA-23"

"Lâ yus'elu ammâ yef'alu ve hum yus'elûn" (yus'elûne).

O (Allah), yaptığı şeylerden mes'ul (sorumlu) değildir. Ve onlar, (yaptıklarından) mes'ul dür (sorgulanırlar). (Her şey ALLAH ın mahlûku'dur ve elinin mülkü'dür.)

Engin bir hoşgörü ve sevgiye sahip olan ve sergilenen her bir özelliğin insanların programları gereği kemâl bir şekilde açığa çıktığını bilen SULTAN ise vezirlerin emrine uymamalarına ve fikir beyanında bulunmalarına rağmen durumu olduğu gibi görüp kabul etmiş ve RAHMET ini adaletli olarak, ayrım yapmadan herkese sunan olarak da vezirleri birer kaftan vererek lütuflandırmıştır.

Tabi ki, vezirlere verilen bu kaftan, gencin SULTAN tarafından özel olarak lütuflandırılmasının yanında kücücük bir nimettir. Çünkü genç biliyor dur ki, bu lutfun çok ötesinde RAHÎM ismiyle kendisine ulaşacak sayısız nimetler vardır, tadına doyulmayacak, ve bu nimetlere ulaşmanın yolu da tam bir teslimiyettir, canından vazgeçirecek bir teslimiyettir. Bu teslimiyet ile genç SULTAN ile B İ R olmanın O nu kendinde bulmanın güzelliğini yaşamaktadır.

Elmas kırma fiili gence mi yoksa SULTAN' a mı aittir sorusuna gelince;

ALLAH kendisinde mevcut olan sayısız ve sonsuz mânâları aşikâre çıkartmayı irade etmiştir. ilim vasfı dolayısıyla hangi mânâların aşikâre çıkmasını murat etmiş ise ilminin gereğini KUDRET sıfatıyla gerçekleştirmiştir, esasen her şey ilim mertebesinde olup bitmiştir.

Daha sonra ilim mertebesinde olup bitenler kuvveden fiile dönüşmeye başlamıştır. Varlıkta asıl olanlar, İlâh-î sıfatların ve isimlerin mânâları' dır. Bu mânâların sayısız birleşimlerinden sayısız isimlerle anılan oluşumlar meydana gelmiştir. Ancak bu meydana gelen oluşumlar dahi gene kendi varlığı ile kaîm olan şeylerdir.

Elmas gencin eliyle kırılmıştır, ancak SULTAN' ın emriyle kırmıştır GENÇ. Ve genç elması kırma eylemini gerçekleştirirken biliyordu ki, kırılmasını dileyen vardı. Ve O dilemeden elması kıramazdı. Ve biliyordu ki, kendinde ki Sultan' ın emirlerini yerine getirme dileği de kendine ait değildi.

(İnsân Sûresi 29) gereğince fiili gerçekleştirirken kendisine bir muhtariyet vermiyordu. Çünkü, (însân Sûresi 30) a göre imân ediyordu, (İnsân suresi 29) a göre yaşıyordu. Kendinde bu konuda bir muhtariyet yoktu. "DOLAYISIYLA ELMASI KIRAN SULTAN" dır.

"İnne hâzihî tezkireh (tezkiretun), fe men şâettehaze ilâ rabbihî sebîlâ(sebîlen)". "İNSÂN (DEHR)-29"

"Muhakkak ki, bu bir öğüttür. Artık kim dilerse Rabbine bir yol ittihaz eder" (edinir).

"Ve mâ teşâûne illâ en yeşâallâh(yeşâallâhu), innallâhe kâne alîmen hakîmâ(hakîmen)". "İNSÂN (DEHR)-30"

"Ve Allah dilemedikçe siz **dileyemez**siniz. Muhakkak ki Allah; Alîm'dir, Hakîm'dir (hüküm ve hikmet sahibidir)". *AYRICA DİLEYEN YOK İLLÂ BİLLÂH.

"Ve mâ teşâûne illâ en yeşâallâhu rabbul âlemîn(âlemîne)". "TEKVÎR-29"

"Ve âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz **dileyemez**siniz".

"Fe lem taktulûhum ve lâkinnallâhe katelehum, ve mâ remeyte iz remeyte ve lâkinnallâhe remâ, ve li yubliyel mu'minîne minhu belâen hasenâ(hasenen), innallâhe semîun alîm" (alîmun). "ENFÂL-17"

"Onları siz öldürmediniz ama onları Allah öldürdü. **Ve attığın zaman da sen atmadın ama Allah attı.** Ve Allah, mü'minleri Kendisinden ahsen belâ ile imtihan eder. Muhakkak ki Allah, işitendir ve bilendir"

"Vallâhu halakakum ve mâ ta'melûn" (ta'melûne). "SAFFAT- 96"

"Ve (oysaki) sizi de, yaptığınız şeyleri de Allah halketti".

"İnnî tevekkeltu alâllâhi rabbî ve rabbikum, mâ min dâbbetin illâ huve âhızun bi nâsıyetihâ, inne rabbî alâ sırâtın mustekîm" (mustekîmin). "HUD-56"

"Muhakkak ki ben, benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. Yürüyen hiçbir canlı mahlûk (dabbe) yoktur ki; O (Allahû Teâlâ), onun perçeminden tutmuş (O'nun kontrolü altında) olmasın. Muhakkak ki benim Rabbim, Sırat-ı Mustakîm üzeredir" (Sırat-ı Mustakîm'in kontrolü Allah'tadır).

"Kûl küllün ya'melu alâ şâkiletih(şâkiletihî), fe rabbukum a'lemu bi men huve ehdâ sebîlâ" (sebîlen). "İSRA-84"

De ki: "Herkes kendi şekline (hüvviyyet'ine, karakterine) göre amel eder." Öyleyse kimin daha çok hidayet yolunda olduğunu en iyi Rabbiniz bilir.

"Fa'âlun limâ yurîd(yurîdu". ***" BURUC-16"***

"Dilediği şeyi yapandır".

"İnnâ kulle şey'in halaknâhu bi kader(kaderin).KAMER-49"

"Muhakkak ki Biz, herşeyi, bir kaderle" (takdir edilmiş olarak) yarattık.(Üzerlerine hüküm olan ve kendilerine gelendir kader.)

"Ve nefsin ve mâ sevvâhâ". ***"ŞEMS-7"***

"Nefse ve onu" (7 kademede ahsene dönüşecek şekilde) sevva edene (dizayn edene) (andolsun).

"Fe elhemehâ fucûrehâ ve takvâhâ" ***"ŞEMS-8"***

Sonra ona (nefse) fücurunu ve takvasını ilham etti

"Mâ esâbe min musîbetin fîl ardı ve lâ fî enfusikum illâ fî kitâbin min kabli en nebreehâ, inne zâlike alâllâhi yesîr" (yesîrun) ***"HADİD-22"***

"Yeryüzünde ve kendi nefslerinizde, sizlere isabet eden bir musîbet yoktur ki, onu yaratmamızdan önce kitapta yazılmamış olsun. Muhakkak ki bu, Allah'a kolaydır."

Buraya kadar anlatılanları bâtın-î açıdan düşünerek özetleyecek olursak;

Divan erkânı, Sultan, vezirler ve gencin bulunduğu toplantı salonu, Esmâ-i îlâhiyyenin zuhur ettiği yerdir.

Hikâyenin konusu ise, elmasın kırılmasını emreden Sultanın dileğinin yerine getirilmesine yönelik mertebeler itibariyle ortaya koyulan haller dir.

SULTAN ZAT mertebesidir. SULTAN dileyen dir. Aklı küldür. Külli iradedir. Hikmet ve hüküm sahibidir. Mülkün sahibidir. Kendisine teslim olanları mükâfatlandıran lütuf landırandır ve kendisine teslim olunmasını isteyendir. Ol emri ile dileyendir, Elmasın kırılmasını dilemektedir.

Hazinedar çekici ve elması getirmiştir ve kullanması için hem vezirlere hem de gence sunmuştur, burada şunu demektedir bu hazine herkeste mevcuttur iş ki onu kullanabilmektir. Gizli saklı bir durum yok tur hatta ne yapılması da açık açık ifade edilmiştir.

Çekiçle elmas kırılacaktır. Çekiç Rûhaniyyet-i ,melek-î gücü arttırıcı ibadetleri, namaz oruç zikir tefekkür gibi Hak' ka ulaşma yolunda yapılan çalışmaları kapsar ve kendine elmas gibi değer biçen benliğe dönük nefse karşı kullanılacak silahtır.

Elmas dünya'yı seven benliktir. Elmas Hakkı unutarak sevilen değer verilen her şeyi ifade eder, bir bakıma da kişinin dünya'ya dönük nefsi benliğidir. Sultan dünya'ya dönük bu benliğin kaldırılmasını isteyendir, ancak çalışmalarla yani çekiçle, bu benlik yok edilerek Hak'la yeniden var olmak mümkündür.

Elması kırmak istemeyen yani benliklerine önem veren vezirler çekici ellerine alamamışlardır. Zikir tefekkür gibi Hakka ulaşma yolunda ki, çalışmalara sahip olamayan vezirler Çekici eline alıp elması da kıramamışlardır. Dolayısıyla nefislerini öldürememişlerdir. Vezirler Esmâ-i İlâh-î lerinin farkında olmayan nefsine zulmeden mertebelerdir.

Genç çocuk ZAT' ına ulaşmayı dileyen nefsini terbiye etmede yol kat etmiş rûhaniyyet-i ile nefsi dost olmuş nefs-î çalışmalarında yol almış benliğini yok etmiştir, Hakk ile Hakk' da var olma içerisinde yaşayandır. Kendinde bulunan iradenin külden geldiğini müşahede etmiştir. Kûr'ân-ı gönlüne indirmiştir. Vechi İlâh-î yi isteyen ve hükme tabi olarak yaşayan dır. Teslimiyet içerisindedir, irfan yolunda terbiye almış kişi olan Esmâ ve Sıfat mertebesidir, kolaylıkla çekiç kullanılarak elmas karşı koymadan kırılmıştır.

Elmasın genç tarafından kırılması ZAT mertebesinden istenmiştir.

Çok Kıymetli Babacığım, Size ve yakınlarınıza hayır, huzur, sağlık ve güzellikler dilerim. RAHMAN ve RAHİM olan ALLAHIM ın izni ile Sizden ulaşan her güzelliğe inşaALLAH çok şükrederek, saygıyla, sevgiyle, özlemle ellerinizden öperim.

Se…… İY…… - MERSİN

RE: almanyadan ayazın hikayesine cevap

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 23 Mart 2010 Salı 15:27:34
Kime: Zh……ak…….@hotmail.com

Hayırlı günler Nu….-ay…. Za……. kızım gönderdiğin yazını aldım onu da dosya ya ilâve deceğim İnşeallah.
Her kese selâmlar torun dervişlere de selamlar. Cenâb-ı Hakk hepsinin derslerinde başarılar seninde gönlüne feyizler nasib etsin İnşeallah hoşça kal hoşlukla kal, Terzi Baban.

From: zh……ak……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: FW: almanyadan ayazın hikâyesine cevap
Date: Mon, 22 Mar 2010 16:32:05 +0200

From: le……ci……@hotmail.de
To: zh…….ak…..@hotmail.com
Subject:
Date: Sun, 21 Mar 2010 16:42:19 +0100

Bir zamanlar memleketin birinde şöhretli zengin Adil ve akıllı bir hükümdar yaşarmış. Çevresinde hep doğru insânlar olsun istermiş ancak ihtiyatı elden bırakmaz onlara da pek güvenemezmiş kendine bir can dostu ararmış. Adamları vasıtasıyla böyle güvenebileceği ve akıllı kimseleri araştırılmasını istermiş. Günün birinde böyle doğru sağlam karakter yapılı bir genci bulmuşlar ve saraya getirmişler. Padişah o genci görünce kanı ısınmış ve sarayda kalmasına izin vermiş. Zaman içinde o gence sarayda küçük görevler vermeğe başlamışlar ve genç kendisine verilen görevleri lâyıkı ile başarıyor imiş kısa sürede sultanın yakın teveccühünü kazanan bu genç hakkında saray erkânı aleyhine dedikodulara başlamış. Bu hale oldukça üzülen Sultan, vezirlerine ertesi gün bir divan toplantısı hazırlanmasını ve görevli herkesin orada hazır bulunmasını istemiş.

Nihayet divan erkânı herkes orada hazır imiş bu vesile ile de o gençte en arka sıralarda bir yerde imiş, divan hazır olunca Sultan'a haber vermişler, Sultan da salona gelmiş ve hazinedarı'na, hazinedeki en büyük elması getirmesini söylemiş hazinedar gidip elması getirmiş Sultan birde çekiç istemiş onu da getirmişler, Sultan elmas ile çekici yan yana bir masanın üstüne koydurduktan sonra, en büyük vezirini ortaya masanın önüne çağırıp çekiç ile masa üstünde duran elması kırmasını istemiş. Bu teklif ile baş vezir *(aman efendim bu elmasa yazık olur, onu satıp fakır fıkarayı kurtaralım daha iyi olur)* demiş. Bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağ olasın diyerek kendisini bir kaftan ile ödüllendirmiş.

Daha sonra Sultan ikinci vezire de aynı şeyi yapmasını söylemiş. O vezirde *(aman efendim onu kırmayalım yapılacak çok yollarımız var onları yapsak'ta halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın demiş.)* Sultan ona da bir kaftan hediye ederek ödüllendirmiş. Daha sonra Sultan ordu kumandanına aynı teklifi yapmış. O da *(efendim ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var kıracağımıza satıp orduyu güçlendirelim düşmanlarımızda çok kuvvetli demiş.)* Bunun üzerine ordu kumandanına da bir kaftan verip o nu da böylece mükâfatlandırdıktan sonra, sırasıyla bütün saray erkânı na aynı teklifi yapmış ve hepsi ile benzer konuşmaları olmuş.

Nihayet sıra en sonlarda olan o gence gelmiş ve Sultan tarafından yine elmasın kırılması ondan da istenmiş idi, acaba o genç ne yapti,?

O genc elması kırmıştır, çünkü elmas bu dünyada ki fâni şeyler için kullanılır. Ama sultan bu gönül dostunda ki mücevheri yani elması keşfetmiştir. Onda Allah'a giden yolu bulmuştur. Elmas ise en değerli mücevheri kaybolmayacak değerleri dünya yı kalben terk eden kişinin kalbinin alacağı hâli anlatir bize. Bir de elmasın oluşumu işin geçen süreyi, zorlu aşamaları hatırlatır.

RE: (yeni bir soru)

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 27 Mart 2010 Cumartesi 00:12:31
Kime: Ul…….. ze…….. (ze………ul………@hotmail.com)

Hayırlı akşamlar Ze……. kızım teyzenin yazısını aldım sağolasın. Teyzenin de yazısı güzel olmuş ellerine sağlık selâm söylersin, her kese selâmlar hoşça kal.

From: ze…….ul……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (yeni bir soru)
Date: Fri, 26 Mar 2010 20:05:10 +0200

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Allah gizli bir hazine derken bilinmekliğini istedi. Allah bâtından zuhura çıkmak için a'mâ'iyyetten ilk tecellisiyle Ahadiyyet mertebesine, tenezül etti indi. Oradan Vâhidiyyet mertebesine, oradan ulûhiyyet mertebesine, oradan Rahmaniyet, mertebesine nefes-i Rahmaniyyesine, bütün âlemler ve tabiat mertebe mertebe meydana geldi. Ancak kendine ayna olacak zuhurunu arıyor idi. Nihayet sıra ona gelmişti. Zatında kendi ilminde mevcut aynanın ismi (HAKİKAT-İ Muhammed-î) idi yani "Însân-ı Kâmil" idi. İşte bu hikâye mertebelerden bahsetmekte şeriat, tarikat, hakikat, marifet, mertebelerini anlatmakta.

(SORU 1) BİR ZENGİN ŞÖHRETLİ adil akıllı hükümdar var. Hep çevresinde doğru insânlar olsun ister. İhtiyatı elden bırakmaz güvene-bileceği kendine can dostu arar. Bir gün doğru, sağlam, karakterli bir genci bulurlar. saraya getirirler. Padişahın gence kanı ısınır. Sultan sarayda gence küçük görevler vermeye başlar. Genç başarılı , çalışkan görevlerini yerine getiriyor. Kısa sürede sultanın teveccüğünü kazanan bu genç hakkında saray erkanı aleyhine dedikodulara başlamışlar. Bu hale üzülen sultan vezirlerine divan toplantısı yapacağını görevli olanlarının hepsinin orada hazır bulnmasını istemiş o gençte en arkada imiş. SULTAN HAZİNEDARINA hazineden en büyük elması getirmesini

birde çekiç getirmesini ister. Elmas çekiç masaya konur. En büyük vezirinden elması kırmasını ister. VEZİR aman efendim yazık olur onu satıp fakir fukaraya dağıtalım der , daha iyi olur der. Sultan çok güzel düşündün vezirim sağolasın diyerek kendisini kaftan ile ödüllendirir.

(1) SORUNUN CEVABI Şeriat Efal mertebesidir. Bu mertebe de İbrahim (A.S.) ayak izini takip edelim. Bu mertebede kişi Halilullah sofrası iyilikler, hizmetler, fakirlere yardımlar yapılır. Kişi gece namazları, Tevhid, Kûr'ân, sohbetler çok ilim alınır. Çok çalışılır. Cömerttirler. Bu mertebe birinci elbisedir.

SORU (2) DAHA SONRA İKİNCİ VEZİR'den aynı şeyi yapması istenir. O vezir de, aman efendim kırmayalım, yapılacak çok yollarımız var satıp yolları yapsak halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın der ona da çok güzel düşündün diyerek kaftan ile ödüllendirir.

(2) SORUNUN CEVABI, Esmâ tarikat mertebesidir. Tarikat bir yoldur. Hakka gitmek için yoldur. Dervişin Hakk'a giden yolda neler yapmamızı Allah'a ibadet etmek içim doğru düzgün şeriatı elden bırakmadan ibadet etmeliyiz. Doğru yolda gitmemizi kişinin nerden nereye geldiğimizi anlamamız lâzım. Bir arabaya binmiş gidiyorsun fakat manzaran değişmiyor. O arabadan faydalanamıyorsak, o arabayı terk edelim yürüyüp gitsek ağır da olsa yolumuz değişir, yolumuz tek yok nerde Hakk'ı bulursak bulup olalım Mûsâ (a.s.) şöyle der benim rabbim öyle rabdır ki yeryüzünü döşek gidecekleri yerleri rahatça gidebilmeleri için bizlere yollar açtı, burada bizlere dersler vardır. öyle kimseler olunuz ki, Hakk yolundan bizleri döndürmesin. Mûsâ (a.a.) ikinci elbisedir.

(3) SULTAN ORDU KUMANDANLARINADA AYNI TEKLİFTE bulunmuş. Kumandan da aman efendim ordumuzda bir çok teçhizata ihtiyaç var kırmayalım satıp orduyu güçlendirelim düşmanlarımızda çok kuvvetlider, onu da kaftan ile ödüllendirir. 3 üncü elbisedir İsa a.s ın sıfat mertebesidir. 3 üncü sorunun cevabı tevhidi sıfat makamı Hakta yok olan kişi fenâ fillah mertebesinde'dir. Hakk-ı müşahade ehli olmuştur zâhirde her varlıkta Hakkın sıfatlarını görürsün. Allah'ın gökyüzün de, yeryüzün de, sayısız güçleri vardır. Melâike isimli orduları vardır her oluşacak işi düzenlerler. Allah (c.c.) lühü'nün ordularıyla âlemler üzerinde hakimiyyetini ara vermeden kullanmaktadırlar, düzen böyle devam eder, bizler de Hakk yolcusu olan sâlik'te kuvvetleri olan meleklerini Hakk'ın yolunda kendi ordusuyla Hakk'ın ordusuna intikal etmiş olur.Derviş bu mertebeye geldiğinde içindekileri dışarı çıkardığından şeriata ters düşen haller olabilir kendisi farkında değildir bu içten gelen bir hadisedir fenâfillah mertebesidir, Hakk'ta fâni olmuştur üzerinden emirler düşmüştür Hakk'ta fâni olan kişi emirleri yerine getiremez bu hal şeriat üzeri yaşayanlara ters düşer dedikodular düşmanlıklar başlar sen böyle şey yapmazdın diye karşı çıkarlar.

Fenâfillah mertebesine ulaşan kimse de epey zorluklar vardır hiçbir şeyle kayıt altına giremez çünkü Hakk'ta fâni olmuştur burada kalmak tehlikelidir bu hal geçicidir sonra tekrar farzlarına devam eder bu 3.

elbisedir. Sırası ile bütün saray erkanına sorar hepsi bunlara benzer cevaplar verir her kişi kendi yaşadıkları mertebelerden konuşurlar.

(4) EN SONDA OTURAN GENCE GELMİŞ SIRA elmasın kırılması onada söylenmiş. Bu genç düzgün sağlam yapılı verilen görevleri başarı ile yerine getirdiği için Sultan'ın teveccühünü kazanır. Kişinin kendisini tanıması için yapması gereken çalışmalarıdır. 7 nefis mertebeleridir. Bunlar nefsi emâre, levvâme, mülhime, mutmaine, râdiye, merdiye sâfiyedir. Kişi içe dönük çalışmalar yaparak kendi varlığında mevcud hakikatlerini tanımaya başlar. Bu 7 mertebeyi çektiğimiz Esmâ-i İlâh-îler dualarla verilen derslerle kıldığımız 5 vakit namazımız nafile hükmünde kıldığımız gece namazlarımız, teheccüd ve miraç namazları, yaptığımız hizmetler ile her günkü çalışmalarımız böylece devam eder.

Ne yapmam gerektiğini dünya ya ne için geldiğimi düşünür gereksiz şeylerle vakit geçirmem. Kendini tanı Ârifler defterinde kaydın olsun denir, ebedi hayat senin olsun denir. 7 nefis mertebesini tamamladıktan sonra ikinçi kısım 5 hazarât-ı hamsedir. Tevhid mertebeleridir. 1 Tevhîd-i ef'al şeriat 2 tevhid-i esma tarikat 3 tevhid-i sıfat hakikat 4 tevhidi zat 5 İnsân-ı Kâmil mertebesi'dir marifet mertebesinin başlangıcıdır. Tenzihi ve teşbih-i cem etmiştir, bakâbillâh hakta bâkî olmuştur, ileriye doğru gitmeye gayret eder tenzih ve teşbih hakikatlerini yaşar.

SULTAN DA HAK TECELLİ ETTİ. Sultan bildiklerini yaşadıklarını o geçnle paylaşır, gencin üzerine Allah sekineyi indirdi, huzur sûkûnet indirdi. Genç sessiz sâkin arkada boyun bükmüş Aynen mertebesini yaşıyor. Sultan-ı anlayacak kimse yok, Sultan gence ayna oluyor kendi kendini onda seyrediyor. Yanlış anlaşılıyor, dedikodular çıkıyor. Maldan mülkten nefsinden arınmış olan Sultan, devamlı namaz halindedir tevhîd-i ef'âl tevhîd-i Esmâ tevhîd-i sıfat tevhîd-i zat âlemi'nin namazlarını yerine getirir. Bunları dışarı'dan kimse tanımaz Allah kendilerini has kulları arasına seçmiştir, bura da yaşayanların işi sadece Allah (c.c.) İledir. Allahın istediği kâmil insân olarak yaşarız.

SULTAN GENÇE AYNA GENÇ SULTANA AYNA OLDU. Elmas taş çok kıymetli bir taş yani madenlerden aldığımız enerji ile başımızı toprağa koyduğumuzda sûbhâne rabb'iyel â'lâ diyoruz, fenâfillâh mertebesini yaşıyor onu kimse anlamıyor. Sarayda yaşayanlar şeriat tarikat düzeyinde Sultan onları imtihan ediyor.

(5) İNSÂN-I KÂMİL Sultan'ın mertebesi marifet mertebesi cem'ül cem toplamların toplamıdır. *(Beni gören hakkı görmüş olur) (Attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı)* gibi sözler söyler.Yaşantısı dışı şeriat-i Muhammed-î içi Hakikat-i Muhammed-î ile bezenmiş halka çok yumuşak ve müşfik şekilde yaklaşır istidatı ve kabiliyeti olanları ellerinden tutup kendi o geçtiği yollardan Hakkın huzuruna çıkartıp mirac ettirmeye çalışır. Bu zatların dışı ne kadar beşeri sûreti görüntüsünde ise de içi tamamen Hakk'ın tüm mertebelerini ihata etmiş bilinmez bir sır deryasıdır.

SULTAN, ZÂT-İ İLÎH-Î NİN TECELLİLERİNİ ZUHURA GETİRECEK MAHALDİR. Zâtı'yla halkının arasına girmiştir, elmas taş, ilim deryasıdır. Genç'te teslimiyet vardır, inanç vardır, kır emri olduğu için kırar ihtiyacı olanlara kendisi dağıtır, bu benim yorumumdur. Allah-u Teâlâ bütün mertebeleri yaşamayı bizlere nasip eylesin Amin. Terzi babadan.

Ey uyan cemâl-i ile aydınlatandır bu.
Ey kemâlâtınla veren'dir bu.
Ey yokluğa eren'dir bu.
Ey gönlüme giren'dir bu.
Ey bütün âlem'dir bu.
Ey âlemin mührü'dür bu.
Ey kendine ayna'dır bu.
Ey Nûr-u Muhammed'dir bu.
Ey Âdem'dir bu.
Ey Âriftir bu.
Ey insân'dır bu.
Ey habib'tir bu.
Ey görende görünen'dir bu.
Ey bütün âlem'dir bu.
Ey gönüllere Sultan'dır bu.
Ey daha ne ararsın terzi babam'dır bu. Sultan terzi babam.

Gü……. Er……..

Hayırlı akşamlar efendim. Sözlerime, **Bismillâhirrahmânirrahîm** diyerek başlıyorum. İlk hükümdar deniyor. yakıyn ilmine sahip olmuş, kendisindeki varlığın hak olduğunu anlayıp yaşamaya başlamış, ilmen aynen Hakk'al yakıyn mertebelerinin yaşantısıdır. Şöhretli olması seçilmişlerden olmasıdır. Zenginliği Allah'ın güzel isimlerinin tanınması için ona açılmasıdır. Adil olması her şeyi aynı görüp adaletli muamele yapmasıdır, güvenilir demesi emin insân olmasıdır. Akıllı ve iradesi kuvvetli olduğu için buralar da kalmayıp daha ileriye gitmek istiyor çünkü genç Hakk'ın kendinde olduğunu anlıyor. Saray gençin bedeni olduğu için onda açılan Esmâları lâyıkı ile yaşamaya çalışıyor, halk onu anlayamadığı için dedikodular başlıyor. Elmas gençin kendisinde çekiç kendi iradesi nefsi masa hepsi kendinde. Sultan kırmasını söylemiş oda kendisinde kırmıyor fakirlere dağıtalım demesi daha yol alması gerektiğini gösteriyor. İbrâhim (a.s) mın dostluk mertebesidir.

İkinci vezirin de yapılacak çok yolumuz var demesiAllahın ortaya çıkması için yol alınması gerekiyor.Mûsâ (a.s) mın makamı ortaya çıkıyor. Kaftan verilmesi bir mertebe daha yükselmesidir.

Ordu komutanı'nın techizata ihtiyaç var demesi kendisinde hakkı seyretmesi oluyor bu da sıfat mertebesidir. Saray halkına da aynı teklifin yapılması içinde ki, bazı şeylerin bitmediğini anlamış. Çalışmalarla kendi hakikatini idrak etmiş iseviyet makamına ulaşmış âlem'in sırrını çözmüş bütün mertebeleri kendinde toplamış. Hakikat-i Muhammed-î olmuş.

Elması kırması kendindeki elmastan herkesin faydalanmasını istemiş. CAN İÇİNDEKİ CANI BULMUŞ.

Em…… Ef……..

Sultanım kırmıştır diyorum, herkesin beğendiği bu elmas taşı kırarak bütün insânlara daha kolay pay edebilirsiniz. Böylece herkes payına düşeni alacağı için aralarında ihtilâf çıkmamış olur. Vezirlerinize askerlerinize fakir fukaraya herkese eşit olarak daha kolay dağıtabilirsiniz. Halkınız sizden razı siz onlardan razı olursunuz çünkü bu elmas taş sizin gözünüzde normal bir taştan farkı yoktur diyorum. Kırma fiili sultan'a aittir.

Ha…… Ha……. hanım

Bismillâhirrahmânirrahîm, hikâyemize cevap, Sultan yıllarca sakladığı elması niçin şimdi çıkardı acaba. Bu gencin gelmesinden sonra karar verdi. Sultan bu programı hazırladı. Taşı kırsaydı Sultan'ın emrini yerine getirebilecekmiydi. İşte burada Sultan ve halkı düşünmesi lazımdı, her şeye rağmen her olacaklara rahmen düşündü taşındı bu imtihan çok ağır imtihandı ama Hakk sevgisi ile her şeyi göze aldı Hakk hak dedi taşı kırmadı. Gencin saraya gelmesi ve onun vazifelerini gereğince dürüst yapması Sultan'ın ilgisini çekmiş Sultan'ında bu genci anlamasında da bazı nedenler ve güzellikler görmesi gencin Hakk-ı tanımaya gelişi onu bu imtihanı hazırlamaya sebeb oldu. Genç de taşı kırmadı, her şeyin Hakk'tan olduğunu bu imtihanın niçin olduğunun farkında idi kendini gizlemesi gerekiyordu, yapan yaptıran kendi, *"kaldır kendini aradan çıksın ortaya yaradan"* dedi diye düşünüyorum. Taşı kırsa da kırmasa da her şey rabbin sözüdür onun izni ile olmuştur.

Ha……. Ba……….

Bismillahirrahmanirrahim. Efendi babacığım hikâye yi daha önce duymamıştım düşüncem odur ki, hikâyede ki, genç doğru ve sağlam karakter yapısında olduğu için öyle şöhretli zengin adaletli hükümdarının kır emrini tereddütsüz kabul eder ona olan teslimiyetini gösterirdi.

Tasavvuf yönünden baktığımızda tarikat topluluklarında Sultan pirleri mürşidleridir, tarik de evlâdlar'dır. Bu evlâdlar gönülleri mutmain tam bir teslimiyetle Sultanlarına bağlıdırlar. Hakk yolunda hizmet etmeye ZANlardan kurtulup Hakk'a vasıl olmaya çalışırlar. Aralarında da bu tip dedikodular olabilir.Önemli olan sevgi ve saygı ile başkalarını kendinden önde tutarak dostluklarını cemiyetlerini devam ettirirler. Dostluk ve kardeşlik fedakârlık demektir. Sevilmeyi beklemeden sevenlerden olmak bunu gerektirir.

Efendi babacığım bu hikâye'yi iç âlemimizde yaşamaya çalışırsak Sultan-ı otorite ve tek güç olan Allahu Teala olarak düşünüyorum. Her şey onunla var, ondan daha tanınan şöhretli varmı. Adil, her şeyi yerli yerinde Hakk edene hak ettiğini veren mutlak adaletli ve akıllı. Bizler Allahın verdiği cüz-i akıl sahipleriyiz. İnsanlar da 4 çeşid akıl vardır.

(1) Aklı meaş, baygın kısa görüşlü görünüşe göre akıl yürütenler nefsi emâredeki bu insânlar emanet verilmiş olan aklı kötüye kullanırlar.

(2) Aklı mead, yarı uyanık yarı baygın olurlar. Hakk'a giden bir rehber bulurlar ise ayılırlar.

(3) Aklı Nûrân-i, gönderiliş sebebini bilen Allah-u Teâlâ ya yönelmiş içini nurlandırmaya çalışanlardır.

(4) Aklı kül, Allahın sevdiği seçtiği kullardır Allah dilediği kulunun zât'ına çeker (ŞURA 13) Âyeti'nde olduğu gibi. Sonradan arız olanları terk etmiş kendi özel hali ile kalmıştır. Bizler içimizde olan bu gence ulaştığımızda bütün olumsuz hal ve davranışlarımızdan kurtulmuş sağlıklı doğru düşünen aklı nurlu düzgün karakterli geçler oluruz. Yaşımız ne olursa olsun.

Hikâyede ki saray gönlümüzdür diyorum. Geçici varlığından kurtularak selâmette olan nefis gerçek kimliği ile başka bir mânâ da başka bir âlemde gönül sarayında'dır. Rahat ve huzur içerisinde ona verilen görevleri yapıyordur, bunlar da hizmetler ibadetler kendini bilme ilmidir. Allahu Teâlâ onu kendine seçmiş özünü, içindeki can olan ilâh-î varlığı tanıtmak istemiştir. Allah-u Teâlâ'nın can dostu aramasının sebebi budur. Allah'ın en mükemmel şekilde tecelli ettiği İnsân-ı Kâmildir. Yeryüzünde gönül zindanında hapis olmuş köleleri, gerçek hüvviyyetleri ne kavuşturan konuşan Kûr'ân'lardır. Gönül sarayımız huzur ve selâmet içerisindedir. Allah-u Teâlâda melek-î güçlerini, Sıfat-ı İlâh-î lerini saraya getirir. Sarmaşık bitkisi gibi ilk yağmurda yıkılmayan, kavak ağacı gibi

köklü dimdik ayakta ilmi bilgileri ile sarsılmaz imânlı genç olan bizlere Allah-u Teâlâ yakıyn teveccühünü, ihsân'ını sunar. Bu bir ikramdır.

Âlemi şehadette yol almaya başlarız. Enfüsi, kendi nefsinde ve afaki,dış âlemde Allah'ın Âyetlerinin Hakk olduğunu müşahede eder bütün fiillerin Hakk'ın fiilleri olduğunu yakıyn bir bilgi ile idrak ederek yaşar iç ve dış her fiilin müsbet veya menfi hepsinin Hakk ve Hakktan olduğunu biliriz. Gönül sarayın da ki, dedi kodular'da bunlardır.

Bu fiillerin ortaya çıkmasını sağlayan görevliler de Allahın güzel isimleri olan Esmâül Hüsnâlardır. Divan toplanması, bütün Esmâların emanet olarak bizlerde mevcut olmasıdır. Allahın isimlerinin zuhur yeri oluruz, Hakk gönülde konuşmaya başlar, en büyük elmasın getirilmesi istenir, hazine de saklanan en büyük elmasın ortaya çıkması istenir, hikâyede ki, masa bedenimiz, çekiç irâde güç elmas Esmâül Hüsnâlar'dır diyebiliriz. En büyük vezir, Rezzaktır. Bütün mahlûkatın rızkını verendir,

fakir fukaranın doyurulması da bu Esmâ'nın harekete geçmesi ile faydalı ilim bol helâl rızıkla rızıklandırılırız. Kaftanla ödüllendirilmesi zaten var olan Esmâ'nın farkına varılması ortaya çıkarılıp Hakk'ının verilmesidir diyebiliriz. İkinci vezir ulaştıransa maksuda ulaşmak için çok yollarımız varsa ya Nûr Esmâsı'nın harekete geçmesi ile kalbimiz nûrlanır âlemler aydınlanır önümüzü arkamızı gideceğimiz yönü görürüz. El Hâdi ise müminlerin kalbinde hidayet yolunu gösterir. Ya Nafiu ise iyiliğe ve maksuda ulştırır. Bu Esmâlar da gönül sarayında ki, dîvan'dan sahaya çıkar, selâmet içinde yolculuk tamamlanır, kaftanla ödüllen-dirilmesi de farkına varılıp tanınmasıdır. Hakkı verilmiş olunur.

Düşman iç ve dış olmak üzere o kadar çoktur. Ordu kumandanı da orduyu güçlendirelim demiş. Gönlümüzde ki, ordu kumandanı ya Allah Esmâsı' dır dersek ya Allah Celâl ve Cemâl, bütün isimleri kaplar düşmanları hazimete uğratır, mâneviyatı güçlendirir. Hu ismi celil ile hayat devam ettirilmektedir. Mânevi âlemlerin Sultan-ı olmak ya Hu ya Allah ismi a'zâm-ı ile olur. Kaftan'la mükâfatlandırılması farkına varılması ortaya çıkarılmasıdır. Bütün Esmâlar da gönül divânından yeri geldikçe ortaya çıkarak faaliyete geçerler.

O genç yani ne yapmıştır dersek, şahsımca elması kırmıştır. Çünkü elmas yer altında uzun yıllardan sonra oluşan çok değerli bir taştır. O değerli mâdeni ortaya çıkarmak esmaları tanımak faaliyete geçirmektir. Zaten faaliyette idiler fakat çalışmalar neticesinde varlıklardaki ZAN edilen isimler düşer Allahu Teâlânın güzel isimleri gerçek yerine konmuş olur. Kırma fiili de Sultan'a aittir. Ağaçda ki, bir yaprağın yere düşmesi bile Allah (c.c.) nün izni ile olmaktadır. Kırmayanların da düşünceleri Allah'a (c.c.) aittir. Hakkani kimliğe ulaşılmasa dahi faaliyete geçen her fiil onun rızası ile olmaktadır. Hürmetler.

Ze…….. Ül………

RE: al...... do.......

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 28 Mart 2010 Pazar 23:19:27
Kime: alidolma43@hotmail.com

Selâmün aleyküm Al.....ciğim yazını aldım okudum, eline diline sağlık oldukça güzel olmuş hemen dosya ya ekleyeceğim tamalandıktan sonra da her kese göndereceğim sende okuduğun zaman diğerleri ile kıyas yaparsın İnşeallah. Hayırlı akşamlar her kese selâmlar. yazını üç def'a göndermişsin her halde üç metre-beden gönderdin.

From: alidolma43@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: FW: ali dolma

Date: Sun, 28 Mar 2010 15:36:50 +0300

(1) Padişâh'ın vezirlerini ordu komutanını ve o genci imtihan edişi .

Padişâhın vezirne bu elması kırdemesi ile vezirinde padişa ha, efendim bu elması satıp fakir fukarayı kurtaralım demesindeki sebep şöyle olabilir . Herkeste Allah'ın (c.c) ayrı, ayrı Esmâları tecelli ettiğinde onda da Hakk mevcut oldugunda oda hakkın idradesiyle haraket etmektedir yardım sever birisi oldugu için 72 millete bir göz ile baktıgı için hiç kimsenin aç ve açıkta kalmasını istemiyor nasıl ki Allah (c.c) her insân'ın asi de, olsa kafir de olsa, Müslüman da olsa, herkese rızık verdiği gibi oda ora da yaşayan insân'ları rızıklarını ayrım etmeden o elması satarak fakir fukaranın ihtiyacını gidermek istiyor.

(2) Padişâh 2. Vezirine elması kır dediğinde efendim yapılacak çok yollarımız var bu elması satalımda yollarımızı yaptıralım halkımız daha güzel gidecegi yerlere ulaşsın demesindeki gaye.

Halka hizmet hakk'a hizmet olduğu için halka yol yapıp onların kısa zamanda gidecekleri yere gidip dönmelerini sağlamak için insânlara o âlemde de oranın halkına hizmet edip cenneti de bura da yaşatmak gayesiyle onlara zâhirde yol yapıp kısa zamanda gidecekleri yere nasıl varılıyorsa batında da Allah'a giden yolunda bu kadar kısa olduğunu insânı Kâmil-i bulmakla Allaha varılacağını o halka göstermek gayesiyle bu şekilde söylemiştir.

(3) Padişâh'ın ordu komutanına bu elması kır dediğinde efendim bu elması satalımda ordumuzun silaha ve techizata ihtiyacı var onları temin edelim demesindeki gayesinde.

Bir ülkenin ordusu vardır. O ordunun da mutlaka silâha ihtiyacı vardır. Silâhı olmazsa veya eksik olursa düşmanlarına yenilir. Ama o ordunun silâhı techizatı tam olursa o ülkede halk daha rahat yaşar. Bir ülkenin silâh'a techizat'a bir de imân'a sahipse o ülkeye kimse savaş açmaya cesaret edemez. Zâhirde bu böyle ise batında bir insân'ın imân'ı zayıfsa nefsi emâresi güçlü ise onun mücevheri satıp ordumuzu güçlendirelim demesi fil vakasında nasıl ebabil kuşlarının cehennemden kızgın taş alarak düşmanların üstlerine atıp onları yok ettiyse kelime-i tevhid çekerek sürekli Allah-ı anarak nefsin gücünün zayıflayacağını bildiğinden o saray halkına ve oranın halkına bu şekilde oradaki insânlara kendimize gelelim Allah-ı unutmayalım gayesiyle ordumuzu güçlendirelim demiştir.

(4) Padişâh'ın o gence bu elması kır dediğinde hiç tereddüt etmeden kırmasındaki gaye şudur;

Genç elması kırmıştır. Söyleyende Hakk yaptıranda Hakk olduğunu bildiği için kırmıştır. Saraya vezirlerden sonra da gelip kabul edildiyse genç padişaha teslim olmuş onun sözünün Hakk sözü olduğunu izah etmiş her söyleneni yerine getirmiştir. Nasıl ki merkez efendinin efendisi yanındaki dervişleri imtihan ettiğin de herkez bir şeyler söyleyip merkez efendi o zamanlar çocuk olduğu halde her şey merkezinde efendim dediğinde buna bun dan sonra merkez efendi diyeceksiniz demiştir. Daha sonra merkez efendi efendisinin yerine geçmiştir. Padişah'ta kendinin güvenebileceği daha sonrada o ülkeyi ona teslim edeceği birini seçmek için onları imtihan etmiştir. Padişahın vezirlerin ve ordu komutanının ve o gencin sarayda yaşayanlara ve oranın halkına hem zâhir hem bâtın bir şeyler anlatabilmek için bu olay gerçekleşmiştir. İnsanlara tek yönlü bakmamak lazım gelir. Terzi babamında dediği gibi buğdayı tanıyanın harmanı bilmesi zor olmasa gerektir.

AL…… DO……13.03.2010

RE:

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 06 Nisan 2010 Salı 10:07:34
Kime: Os…….ma………@gmail.com

Aleyküm selâm Os…..cığım yazın güzel olmuş ellerine sağlık dosyaya ilâve edeceğim. Telefonda bahsettiğin zuhuratıda buraya yazıp göderebilirsin.İstanbulda idik yeni döndük. Hayırlı günler her kese selâmlar.

Date: Mon, 5 Apr 2010 13:05:10 +0300
Subject:
From: os……….**.**ma…………@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Selâmün aleyküm saygıdeğer Hacı Babacığım gönderdiğiniz bu çok tefekkür yönlü hikâye yi zâhiri ve bâtın-î yönleri ile ele aldığımızda kendi derunumuzda çok yönlü mânâlar içerdiğini duygularımızı bireysellik yönü ile her kişi de ayrı, ayrı harekete geçireceği malûmunuzdur. Acizane şahsımda şöyle duygular anımsıyarak sorunuzu cevaplamak cesaretini buldum.

Her Sultan sarayında melîk-i olduğu mülkünde güvenilir kadrosunu oluşturmak ister. Eğer bu Sultan memleketini ve halkını hakkani duygularla seviyor ve hakkani sorumluluğu hissediyorsa saray personeline güvenmemesi, güvenilir kişiler araması çabalarının neticesi güvenilir gencin bulunması ve bulunan gencin kısa zamanda Sultan'ın sempatisini kazanmassı saraydakilerin bu genci çekemeyip dedikodu etmesi Sultan da saray erkânını toplaması hadisesini ortaya çıkardı. Malumunuz 1.kişi elması kırmadı 2.kişi de kırmadı. Üç ve dört sıra arkada oturan gence geldi bu zâhiri anlayış bu hikâyenin bâtın-î anlayışına gelince.

Kişi kendi beden mülkün de Sultan-ı Sultan-î gücü bulunca gönül sarayında eski duygulara yer kalmayacağı nefsâni ve madde anlayışlı bir oluşumun kalmayacağı için Sultan'a yaklaşmış ve Sultan'ın kısa zamanda sempatisini kazanmıştır. Sultan'ın gönül sarayında eski madde anlayışlı saray erkânının düşüncelerininin tersine elması kırmıştır.

RE: ;

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)

Gönderme tarihi: 06 Nisan 2010 Salı 11:00:57

Kime: Fu……._al……..@hotmail.com

Aleyküm selâm Fü……. kızım. Cevabını aldım, güzel olmuş eline sağlık, Cenâb-ı Hakk gayretini ve feyzini arttırsın, Mu….. annenlere babanlara ve her kese ayrı ayrı selâm ederiz. Nüket anneninde selâmları vardır hoşça kalın sağlıkla kalın. Terzi Baban.

From: fu……_al……….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: ;
Date: Mon, 5 Apr 2010 22:59:02 +0300

Selamûn Aleyküm Efendi Babacığım.

Hikâyedeki genç Sultan'ın diğer vezirlerinin aksine elması kırar. Çünkü Sultan'ın emri elmastan daha üstün gelir. Elmas'a değer verip Sultanın emrini hiçe saymak gaflet ehlinin işidir.

Sultan kendine can dostu arıyor. Sultan'a can dostu olmak;onun muhabbetiyle dolmayı, her şeyden onu üstün tutmayı, deniz suyunun ölüyü başı üstünde taşıması gibi tam bir teslimiyyet ve itaat gerektirir. Onun at dediğini atar, kır dediğini kırar. Artık o fiiliyat gence değil Sultan'a aittir.*[Attığın zaman sen atmadın Allah attı]* Kırma fiili gençten çıktı. Fakat o fiilin hakiki fâili Allah'tı.

Saygılarımla ellerinizden öperim.

RE: "ya…… at……"nın cevabı

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 06 Nisan 2010 Salı 11:07:18
Kime: Ni…… ma…… (ni……ma…….@hotmail.com)

Hayırlı günler, Nû…. kızım Ya…..in zuhuratını okudum güzel olmuş ellerine diline sağlık dosyaya ilâve edeceğim. Gördüğünde haber verirsin. Her kese selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal işlerin kolay gelsin. Ha….. Baban.

From: ni…….ma…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: "ya……… at…….”nın cevabı
Date: Mon, 5 Apr 2010 20:19:33 +0000

Hayırlı akşamlar Terzi babacığım.

Ya……..'in interneti bozulmuş. Benden rica etti, cevabını yazmam konusunda. Ben de yazıyorum. Hürmetle ellerinizden öpüyorum canım babam. Ha…… kızın.

İÇ ALEME SULTAN OLMAK.

Öncelikle Efendi babamın ve Nüket annemin hürmetle ellerinden öperim. Göndermiş olduğunuz hikâyenin içeriği çok farklı. Her açılan pencereden farklı düşünceler geliyor insân'ın aklına.

Bu hikâye yi okuduğumda ve görüşlerimi yazdığımda "o gece rüyamda baklava yapıyorum. Yufkasını istediğim gibi inceltemiyorum. Olsun bu seferlik böyle olsun. İkinci yaptığımda daha güzel yaparım diyorum." Sabah olduğunda rû'yâ-m aklıma getirildiğinde okumuş olduğum hikâye aklıma getirildi. Acaba kaçırmış olduğum noktamı var diye. Akıl bu ya, gördüğüm olaylara, okuduğum yazılara son noktayı koyamıyorum olması gerekendir bu. Bir bilenden daha iyi bir bilen vardır.

İlk pencereden baktığımda; Padişahın ortaya koyduğu taşı genç kırmıştır. Kırma fiili padişaha aittir. Padişahın istediği de budur. Onun değil elmas gibi görünen taşa, dosta ihtiyacı vardır. Genç doğrusunu yapmıştır.

İkinci pencereden baktığımda ;Padişah mürşid genç de müriddir. Seyr i sülûk yolunda öncelikle teslimiyet sonra mürşidden alınan ilimleri hayata geçirip hayalimizde var zan ettiğimiz o elmas gibi görünen putlardan kurtulmak onları mürşidimizin istediği gibi kırmak.

üçüncü pencereden baktığımda; kişi nefsine hükmedip bedenin Sultan'ı olmalı. Padişah onun akl-ı kül-ü, genç de nefsi kül-ü. Akl-ı küll nefs-i kül-e hükmedip eline çekici değil de gönlüne kelime i tevhidi koyup, duygularının esiri olmamalı. Nefsini beşeri nefisten ilâhi nefse ulaştırmalı C.Hakk'ın izniyle….

Tekrar hürmetle ellerinizden öpüyorum SULTAN BABAM VE SULTAN ANNEMİN.

Ya……. At……

RE: (yeni bir soru)

Kimden: ze….. ül**……** (ze…….ul…….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 07 Nisan 2010 Çarşamba 19:45:34
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Hayırlı günler efendi babacığım, hikâyede ki, adı geçen hükümdar mürşittir. O genç de, müridCidir. Hükümdar onları sınamış kırmasını istemiş.

(1) Fakirlere dağıtmayı.
(2) Yolların yapılmasını.
(3) Orduyu güçlendirmeyi söylüyor ve kırmıyorlar.

Hepsinin düşünceleri güzel, fakat, genç elmasın kırılmasını ister, çünkü bir kişiye verse olmaz. Elmas kırılsa da elmastır. Eşit miktar da paylaşılmasını ister, Müslümanlıkta paylaşım vardır. Genç de kimse kırılmasın diye Elmasın kırılmasını önerir. Fakat mürşidinin kırmasını ister bütün halkın önünde ona bağlılığından ve saygısından kıramaz. Mürşidi de bir elmastır masanın üstünde duran Elmas mürşididir, çekiç de kendisidir, bu düşünce ile terbiyesinden fikrini söyler uygulayamaz.

Bir de mürşidine bağlı mürid bu yola başını koyar, kırmasını istemiş ise kırar diyorum, ve eşit olarak bölünür diye düşünüyorum. Kırma fiili Sultan'a aittir.

Ne…… Pe…….

SULTANIN SARAY ERKANINA VERMEK İSTEDİĞİ DERS

(1) O genç de elması kırmadı. Niçin, kırmadığını şöyle açıkladı. Kırılıp parçalanan şey eski güzelliğini kaybeder ve değerini yitirir. Onu eski hâline getirmek mümkün değil. Bütünü korumak zordur önemli olan değeri bilinen şeyi korumak değerini bilmektir.

(2) Genç elması kırmadı, açıklamasını da şöyle yaptı. Bir şeyi kırmak kolay birleştirmek zordur. Aslında güzellikler bütündedir. Gencin söyledikleri Sultan'ın söylemek, saray erkânı'na vermek istediği dersin gencin ağzından dillendirilmesidir. Fikir ve zikir aynı.

Me……… Ka………

Bismillâhirrahmânirrahîm: Esselâmu aleyküm ve rahmetullahi.

Hikâye de geçen Sultan Cenâb-ı Hakk'tır. Allah kimseye haksızlık etmediğini Kûr'ân'da bizlere bildirmiştir, bu hikâye bütünü ile nefs muhakemesini ele alıp bizlere hakikatı beyan etmektedir. Sultanın küll-î idrak sahibi oluşu akıl ve ilimdeki nihayetinin olmayışı vurgulanmaktadır. Bilinmek, bulunmak, sevilmek, sevmek, kendini seyretmek istedi, kudretini faaliyet sahasına soktu. Onun için Zât, Sıfat, Esmâ, mertebelerini faaliyet sahasına nüzül ettirdi. Düşünce ve his ile bunu tasavvur etti.

Halen de öyledir. Her Esmâ zıddı ile kâim olduğu için faaliyetlerde farklılık zuhur etti, idrak sahiplerine kolaylık için şehâdet âleminde bu âlemi var gösterdi. Hakikat-i Muhammediyye'nin zuhurunu ile bu âleme nüzül etti, bizlere rehber olsun diye Kûr'ân-ı indirdi. Sultanın çevresinde doğru insânlara, muhabbet edeceği can dostları arzulaması ve araması yalnızlığını gidermek kudretini bilmek için, Hakikat-i Muhammed-î nûr'u ilk evvelâ zuhur etti, bütün oluşumları tamamladı. İnsân-ı Kâmil-i zuhura koydu, Sultan genci sinesine aldı. Muhabbet duyması onun zâtınla sıfatın la esmâsınla bir bütünlük arz etmesi Hakk'ın özünü temsilen ahlâk-ı hamîde sâhibi feraset ehli oluşundan. Asıl olan mahiyete bağlılığının farkındalığı, farkı, fark etmesidir.

Saray içinde o gence görevler vermesi kendini izhar etmesidir. Şahadet âlemine de farkı ortaya koymak için, Sultan'ın emirlerine uymak ile asıl olan mahiyetine rücu etmek için vermiş olduğu nefsi savaş ve iyi amel hâl sahibi olmak gerekmektedir. Saray erkânı'nın aleyinde suçlama yapması rahatsız oluşları nefsi hevasındandır, kişiler halleri ile kendini ortaya koyar. İrfaniyeti ile Hakk-ı tanıma gayreti göstermesi ilmini dünya nimetlerinde değerlendirmesidir. Birinci vezir menfaat karşılığı alışveriş ve hizmet anlayışı, bu âlemi gerçek sanması asıl gayeden arınması, gerekenden haberi olmayışındandır. Şahâdet ehlidir, esmâ mertebesindedir, ikinci vezir esmâ mertebesini biraz aşmaya çalışma gayreti götserip, ilim arayışına ulaşmak arzusundandır. Karşılığında cennet cehennem bilinci ile Hakk'a kulluk yapmakta hedeflemektedir.

Üçüncü komutan ise nefs savaşına karşı ordusunu hazırlık yapmaya yöneltmesi hakikat ilimlerine ilgi duyup yaşama gayreti gösterenleri temsil eder. Sıfat mertebesini yaşamaktır. En son o genç gelip sunulan Emire hiç itirazsıs şeksiz şüphesiz teslimiyetinden elması kırmıştır. Hakk'ın emri rızası doğrultusunda abdiyyeti kendinden zuhur eden güzel halleri bütün kâinata parçalıyarak dağıtması, örnek oluşu însân-ı Kâmil oluşundan zat mertebesindedir. Âlemi şehâdeti aydınlat-

maktadır, beşer için bir hazinedir. Genç Sultanın emrini yapmıştır. Kırmayanlarda Sultanın emri iledir. Elmas İslâm ahlâkı Kâr'ân'ın mânâ içeriği bir yaşam olup ikan ehli olmaktır. Çekiç ise nefs ile mücadele ve sonunda, kırılan her parça hakiki esması ile alemi şahadeti aydınlatmaktadır. Elmas bir yaşamdır, haldir. Sonsuz ilim müşahade , zevk ve külli idraktir Allahu Teâlâ daha iyisini bilir. Esselâmü aleyküm.

Ka……. Sa……..

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Sultan, şöhretli herkes tarafından bilinen, zengin, bütün varlığın sahibi hiçbir varlığa ihtiyacı olmayan her şeyin mülkü sonsuz olan gani. Adaleti sürdüren tek akıl sahibi olan Allahu Teâlâ'dır.

(1) Vezir, fakirlere yardım edelim diyor, Rahman ve Rezzak ismi çıkmıştır ortaya.

(2) Vezir, yolları yapalım diyor, Aliym ve Selâm Esmâları zuhur olmuştur. Selâm Esmâları zuhur olmuştur, selâmete ermek için.

(3) Ordu komutanı, ordudan kasıt Esmâ-i İlâhiyye'dir. Nefsimizden çıktığı sanılan fiillerin Hakk'ın Esmâları olduğunu idrak etmeye başlarız. Elmas kıymetli bir madendir, işlenir istenilen şekle sokulur. Gençte gönül sarayındaki yoculuğunda yontula, yontula elmas gibi parıldar. Genç Sultanın can dostu olduğuna göre o genç İnsân-ı Kâmildir. Elması Allahtan aldığı emirle ve Allahın iradesiyle kırar. Kulluğunun gereğini yerine getirir. Diğer taraftan Hakk'la bâkî olduğundan kendisinden meydana gelen bir fiili yoktur. O halde kırma fiili Sultan'a aittir.

Burada hatırıma bir kıssa geldi, Hz. Peygamber efendimiz hani bir ramazan günü ashabıyla otururken bir karpuz kesinde yiyelim dediği zaman hemen, hemen hepsi, ya Rasûlüllah ramazan ayındayız, nasıl olur demişler. Biraz sonra Hz. Âli girmiş içeriye efendimiz, ya Âli bir karpuz keste yiyelim demiş, bu söz üzerine Hz. Âli karpuzu kesmiş dilimlere ayırmış, buyurun ya Râsûlüllah demiş. Efendimizde, ramazandayız ya Âli demiş. Hz. Âli demişki! *"tut dedin tutuyoruz, ye dedin yiğiyoruz"* demiş. Tam bir teslimiyet göstermiş. İşte gençde Sultan'ına böyle bağlıydı, Sultan'ında yok olmuştu. Bu yüzden Sultan'ın teveccühünü kazanmiştır. Kırmayanların da fiilleri Sultan'a aittir ama onlar farkındamı acaba.?

En derin hürmetlerimle terzi babacığım. İdrak etmeye çabalayan kızınız

Ne……. Ko…...

RE: Hi….. Er……

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 09 Nisan 2010 Cuma 11:46:41
Kime: Be……ko……@hotmail.com

Hayırlı günler Be….. kızım. Gönderdiğin annene ait, yazını aldım sağolasın zahmetler olmuş ellerine sağlık. İnşeallah ailece sağlık ve sıhhat içindesinizdir. Cenâb-ı Hakk her zaman güzellikler ihsân etsin. Annene de sağlık sıhhat versin, ona da babana da selâmlar söylersin, Yazısı güzel olmuş onun da ellerine sağlık. hayırlı günler hoşça kal.

From: be…..ko…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Hi….. Er……
Date: Thu, 8 Apr 2010 08:56:15 +0000

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Efendi Baba ve Nüket Anne hürmet ve selâmlarımla.

Göndermiş olduğunuz güzel emanetlerinizi aldım. Allah razı olsun, feyz almayı nasip etsin.

İkinci hikâyemiz Sultan'a odaklanmış şekilde gelişmiştir. Adil, akıllı ve doğru bir insan olduğu için, etrafında da öyle insanlar istermiş. İhtiyatı'da elden bırakmazmış.

Sultan'daki vasıflar Hakk yolu'nun yolcusu olma yolunda çok güzel özelliklerdir. Bilhassa ihtiyatlı olmak, emmâre levvâme ve mülhime nefis mertebelerini hazmetmek de büyük bir vasıftır. Sultan kendindeki kapasitenin daha büyük olduğunu bildiği için, kendine can dostu aramış. Batı'nını keşfetmesi için, ayna misali, kendini o genç'te seyretmiştir.
Genç'teki güzel vasıflar, verilen emirleri lâyıkiyle yerine getirmiştir. Tabii ki meyve veren ağacı taşlarlar misali, **saray** erkânı zâhiri oluşumların farkında olduğu için, kıskançlık oluşmuş. Olan olaylara üzülen Sultan, hazinedeki en büyük elması ve bir de çekiç getirtmiş. Elmas'ın kırılmasını divânı erkânından istemiş.

Oradaki görevliler mertebeleri itibarı ile, elması kırmayıp yararlı işlerde kullanılmasını istemişler. Bunlar duygusal istekler. Şeriat ve tarikat mertebesinden oluşumlar.

En son en arka sırada edep sahibi genç'e teklif edilmiş. Genç büyük bir teslimiyet içinde hakikatı yaşadığı için, Sultan'ın teklifini tereddüt etmeden kabul etmiştir ve elması kırmıştır. Bu Sultan'ın emridir. Sultan güzel ahlak ve üstün özelliklerle, çoklukta tekliğe ulaşmış. Bâtı'nın ruha-

niyetini temsil eden genç vasıtası ile elması kırdırıp, teklikten çokluğa inerek, taliplerine marifet nurlarını, elmas parçaları örneği ile sunmuştur. Hürmetlerimle

Hi……. Er…… İstanbul,

RE:

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 16 Nisan 2010 Cuma 11:14:23
Kime: Ul…… ze…… (ze….nul……@hotmail.com)

Hayırlı cum'a lar Ze….. kızım sana küçük bir düşünce araştırması nı tavsiye edeyim vakit bulunca bak kısaca yazarsın. Gerçi seni pek ilgilendirmez ama daha iyi tespit yapıp tecrübeni arttırmak için söylüyorum. Ancak bunları kişilerine söyleme sadece sen bil sonra dedi kodu mevzuu olmasın her kes kendi bildiğini bilsin.

Şimdi dikkatini çekmek istediğim şu. Son gönderdiğin iki cevaptan biri Ha……, teyzene diğeri ise Em…..ye ye ait. Sen onları bir def'a daha oku bakalım hangisi daha isabetli. Ve özellikle Ha……. teyzeninkini oku bakalım ne göreceksin, veya ne anlayacaksın. Hayırlı günler hoşça kal herkese selâmlar. terzi Baban.

From: ze…….ul……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Thu, 15 Apr 2010 23:45:02 +0300

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allah (c.c.) yani Sultan kullarının kendisini bilinmesini istiyor, doğru insânlar olmamızı istiyor. Beşeri yaşantımız bizleri yanlışa götürüyor. Beğendiği genç Sultan'ı biliyor ve elması **kırmıyor.** Genci tanımayanlar yani hakikati bilmeyenler hakkında konuşuyorlar. Sultan genci bildiği için ona lutüfta bulunur, imtihan eder ve genç elması **kırmaz**. Elması kırarsa Sultanı kırmış olurdu. Kırma fiili Sultana aitti çünkü genç yok Sultan vardı. Allah (c.c.) sadakallahül azîm. HA……… ÖZ…....

Sultan ile genç

Kimden: **zerrin ülbe** (ze……..ul…….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 16 Nisan 2010 Cuma 00:15:39
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Sultan kâmil bir mürşittir. Vezirler Sultan'ın hakikatini anlamadıklarından Sultan kendine Hakk yolunda ona yarenlik yapacak birini istemiş vezirlerde bulmuş lar. Genç tam Sultan'ın istediği gibi olunca da dedikoduları başlatırlar. Sultan bütün bu olanlardan dolayı saraydaki en büyük elması kırmalarını ister. Hepsi birer mazeretle elması kırmazlar. Beşeri varlıklarından soyunmadıklarından sevap ve iyilik düşüncesindedirler, dünyalık birer kaftanla ödüllerini alırlar. Sıra gence gelince hiç tereddütsüz kırmıştır mürşidine tam teslimiyet hâlindedir. Can dostu denince Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) ile Hz. Ebubekirin Hira dağındaki Nûr mağarasındaki can yoldaşlığı aklıma geldi. Ayağını yılanın ısırmasına rağmen Hz. Peygamberimiz uyanmasın biraz istirahat etsin diye hiç sesini çıkarmamıştır. Hz. İsmâîl'in Allah (c.c.) adına kûrb'an olmakta tereddüt etmemiş babası Hz. İbrâhîm'e teslim olması geliyor. Allah bizleri onların yolundan himmetinden ayırmasın. Allah (c.c.) kudreti ile fiillerini insânlar kendileri işlerler Allah irademizi serbest bırakmıştır. Allah (c.c.) nün yolunu seçenler Allahın rahmetine, Allahın yolunda gitmeyenler de gazabına uğrarlar. En iyisini Rabbim bilir. İyi günler efendi babacığım.

Kızınız Em…….

Yanıt

Kimden: **ze….. ül……** (ze…….ul…….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 17 Nisan 2010 Cumartesi 21:50:33
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Hayırlı geceler hacı babacığım. Em….. arkadaşımızın yazısının daha isabetli olduğunu düşünüyorum. Em…… bana daha önce bu konu hakkın da uzunca bir yazı göndermişti. Bende okudum ama yazı başka başka yerlerden alıntı idi, konumuza da pek bir açıklık getirmiyor idi. Ben de kendisine Em……ciğim, yazında alıntı olmasın sen gönlüne sor. Gönlün sana iki kelimede olsa cevap verecek, çok daha güzel olacak dedim. Bence öyle de oldu. Tarikat mertebesinden bir idrak olmuş. Açıkcası Ha…… teyzeninkini size yollarkende tutarsızlıklar gördüm, saçmaladığını düşündüm. Hani siz hep söylersiniz, herkes ahirete kendi Kûr'ân'ını götürecek, iki kelime oradan iki kelime buradan sayfalar boş boş olacak diye. İlmi bilgiler yerli yerine oturtulamamış havada kalmış. Sultanın Allah olduğunu düşünüyor da buna rağmen kır emrini yerine getirmiyor ise mantıksızlık vardır. Bence vehmi duygulardan arınılamamış bir yazı olmuş. Yanılı yorsam düzeltirmisiniz babacığım. Nüket annemin ve sizin ellerinizden öperim. Hürmetler. Ze…… Ül…...

(Konu yok)

Kimden: **ze...... ül.....** (ze……..ul…..@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 17 Nisan 2010 Cumartesi 22:17:54
Kime: terzibaba13@hotmail.com

Saygı değer terzi baba, derslere yeni başlayan biri olarak anladığım kadarı ile görüş ve fikirlerimi yazıyorum. Sultan İnsân'ı Kâmil'dir, gençde kendinden bir şeyler bulduğu için ona güveniyor. Sultan'la gencin bu kadar iyi anlaşması çevresindeki insanların dikkatini çekmiş olmalı ki, genç hakkında kötü dedikodular çıkartıyorlar, işin içine fîtne fesatlık giriyor. Bence Sultan bu durumun farkında ama kimseye belli etmiyor. Eğer adamlarına gerçekten güvenseydi bir arayış içinde olmazdı. Sultan'ın sınavı değerlidir genç elması kıracak isteği yerine getirecektir. Allah ona bu görevi vermiştir. Bizler de inşallah görevlerimizi yerine getiririz. Ay…… B…..

Sultan'ın Elması

Kimden: **ze....... ül......** (ze…….ul…….@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 17 Nisan 2010 Cumartesi 22:40:54
Kime: terzibaba13@hotmail.com

İlk vezir elması fakire fukaraya dağıtalım demiş, ödül olarak kaftan hediye edilmiş, Sultan ikinci veziri çağırmış, ona da Elması kırması söylenmiş, vezir aman efendim yolları yaptıralım demiş, Sultan onu da kaftanla ödüllendirmiş. Ordu kumandanı na aynı teklif yapılmış, oda Sultan'ım ordumuzun teçhizata ihtiyacı var kıracağımıza ordumuzu güçlendirelim demiş, düşmanımız çok güçlü deyince. Sultan ona da kaftan verip göndermiş, bundan sonra bütün saray erkanına aynı teklifi yapmış, niğayet sıra, saraya alınan geçe gelmiş. İşte farklılık burada başlıyor genç Sultan'ını çok sevdiği için ne Sultan'ın ne millet'in başına bir felâket gelmemesi için Elmas'ı eşit parçalara bölerek üçe ayırmış olabilir, bir parçayı bir vezire, ikinciyi öteki vezire üçüncü parçayı da kumandana vermiş olabilir. Burada herkesin istediği olmuştur böylece adalet yerini bulmuş Sultanımızda bu gencin fikrine sevinmiş olabilir. Burada Sultan da saray erkânı da millet'te huzur bulmuştur bence de böyle olması gerekiyor. Fa……. Ot……..

RE: Rû'YA

Kimden: **Necdet Ardıç** (terzibaba13@hotmail.com)
Gönderme tarihi: 19 Nisan 2010 Pazartesi 00:00:34
Kime: ulbe zerrin (ze……ul……@hotmail.com)

Hayırlı akşamlar Ze..... kızım, gönderdiğin diğer üç yazını aldım, kendilerine göre hepsi güzel olmuş hepsinin ellerine sağlık. Zuhuratına gelince oldukça güzel. Aya yerleşmek Hakikat-i Muhammed-î üzere hayatını yaşamak demektir, ay da (Kamer) yaşamak, beden arzından kısmen kurtulmak demektir. Astronot elbisesi giymek gönül âleminde dolaşmak için yeni bir anlayışı giyinmek demektir. Orada ekim yapmak mânâ gıdalarını yetiştirmeye çalışmaktır. Aslında işin aslıda budur kişi

kendi mânvi gıdasını kendinin üretmesi lâzımdır, aksi halde hep tüketici olur. böylece de başkalarına bağımlı kalmış olur. her ne şekilde olursa olsun nefsin tutsaklığından kurtulmak lâzımdır. Her kese selâmlar. Hoşça kal kızım.

From: ze...... ul......@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Rû'YA
Date: Sat, 17 Apr 2010 23:09:02 +0300

Efendi baba geçenlerde gördüğüm rû'ya-yı sizinle paylaşmak istedim, aya yerleşmişim Baba bundan sonra ayda yaşıyacakmışım. Üzerinde astronot kıyafetleri var. Elimde de bitki toğumu var ora da ektim yaşamam için gıda yetiştirecekmişim. İyi akşamlar. Ze..... Ül......

NOT= yukarıda ki yazılarla birlikte geldiği için bu kısa zuhurat'ta buraya girmiş oldu vardır bir hikmeti.

B.G.İ

SULTAN ELMAS

Efendi Babamızdan (Allah O'ndan razı olsun)
(Sal 23.02.2010 16:26) tarihinde
O'na bağlı gönüllere tefekküre vesile olmak üzere bir HİKAYE !... e-mail olarak geldi.
Mail'in göderilme tarihinin sayı toplamı ne enteresandır ki, (**10**) (**1** ve **0**) yapmaktadır.

Bunu takiben de HİKAYE'nin izahatında istenene ufak bir ilavesi de
(Paz 28.02.2010 16:10) tarihinde yine e-mail olarak geldi.
bu mail'in göderilme tarihinin sayı toplamı da yine ne enteresandır ki,
5 günlük farktan dolayı (**10** + **5**) = **15** (**1** ve **5**) yapmaktadır.

Bu rakamların remizleri, bilenlerin malûmu olduğunu kabul ile mevzuyu uzatmak istemediğimden üzerinde uzunca durmuyorum.
Sadece zâhiri hikâye gibi görünenin arkasındaki mânâyı İlâh-î yi haddim olmayarak işareten belirtiyorum.

Yine günlerine de dikkat edersek,

İlk gelen (**Salı**) günü – Sonraki yani tamamlanmış olan ise (**Pazartesi**) günü….
(**Salı**) günündeki istenenin içinde (**Pazartesi**) gününün sorusu ile tamamlanması,
Açıkça cevabın (kesretteki vahdet) işâretidir diyebiliriz.
Tabii ki, (**Pazartesi**) gününün önemi yine bilenlerin malûmu olduğunu kabul ile mevzuyu uzatmak istemediğimden üzerinde uzunca durmuyorum.

Önceden bir hesap üzere yapılmamış bu fiilin
gerek (Sayılar) ve gerekse (Gün) bakımından
remzen işaret ettiği mânâlara dikkat edersek,
"El hamdüllillahi rabbil alemiyn" demek bize farz olmuştur,"
"Allahımız hamdını kabul buyursun." Amin.

***

Tefekkür etmemiz istenen hikâye de dikkat edilenler,
1. Bir Memleketteki **şöhretli zengin Adil ve akıllı bir hükümdar** yaşarmış.

2. (Hükümdar) kendine bir **can dostu** ararmış.

3. Adamları vasıtasıyla böyle **güvenebileceği** ve **akıllı kimseleri** araştırılmasını istermiş.

4. (Adamları) böyle **doğru, sağlam karakter yapılı bir genci** bulmuşlar
ve saraya getirmişler.

5. Padişah o genci görünce kanı ısınmış ve sarayda kalmasına izin vermiş.

6. Zaman içinde o gence sarayda küçük görevler vermeğe başlamışlar
ve genç kendisine **verilen görevleri lâyıkı ile** başarıyor imiş.

7. Kısa sürede **Sultan'ın yakın teveccühünü kazanan** bu genç hakkında **saray erkânı aleyhine dedikodulara** başlamış.

8. Bu hale **oldukça üzülen Sultan,**
vezirlerine ertesi gün bir divan toplantısı hazırlanmasını
ve görevli herkesin orada hazır bulunmasını istemiş.
Nihayet divan erkânı herkes orada hazır imiş
bu vesile ile de o gençte en arka sıralarda bir yerde imiş,

9. divan hazır olunca Sultana haber vermişler,
Sultan da salona gelmiş ve hazinedarına,
- hazinedeki en büyük elması getirmesini söylemiş
hazinedar gidip elması getirmiş
- Sultan bir de çekiç istemiş onu da getirmişler,

10. Sultan elmas ile çekici yan yana bir masanın üstüne koydurduktan sonra
- en büyük vezirini ortaya masanın önüne çağırıp
çekiç ile masa üstünde duran elması kırmasını istemiş.
Bu teklif ile **baş vezir**, "aman efendim bu elmasa yazık olur,
onu satıp **fakır fıkarayı kurtaralım** daha iyi olur" demiş.
Bunun üzerine "çok güzel düşündün vezirim sağ olasın" diyerek
kendisini bir **kaftan** ile ödüllendirmiş.

Daha sonra Sultan, - **ikinci vezire** de aynı şeyi yapmasını söylemiş.
O vezir de, "aman efendim onu kırmayalım yapılacak çok yollarımız var
onları yapsak'ta halkımız **daha güzel gideceği yerlere** ulaşsın" demiş.
Sultan ona da bir **kaftan** hediye ederek ödüllendirmiş.

Daha sonra Sultan - **ordu kumandanına** aynı teklifi yapmış.
O da "efendim ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var
kıracağımıza satıp **orduyu güçlendirelim** düşmanlarımızda çok kuvvetli" demiş.
Bunun üzerine ordu kumandanına da bir **kaftan** verip
onu da böylece mükâfatlandırdıktan sonra,

- sırasıyla **bütün saray erkânına** aynı teklifi yapmış
ve hepsi ile benzer konuşmaları olmuş.

11. Nihayet sıra en sonlarda olan o **gence** gelmiş
ve **Sultan** tarafından yine elmasın kırılması ondan da istenmiş idi,

<u>12. Bizden istenen</u>,
acaba o genç ne yaptı,………………….
-. aynı onlar gibi mi yoksa onların tam tersi mi davrandı,
Yani **elması kırdı mı?**
- Eğer kırdı derseniz makul geçerli sebebi ne idi.
- Eğer kırmadı derseniz makul geçerli sebebi ne idi gerekçesi ile yazılması

(1) Elması kırdı ise, **"bu kırma fiili" gence mi yoksa sultana mı aittir?**
(2) Elması kırmadı ise kırmayanların düşünceleri
kendilerine mi yoksa sultana mı aittir?

***

Böylece işaret edilen **12 madde** olarak
Kur'an hakikati üzerinden bizden istenen tefekkürümüzü
Allah izni ile yapmaya çalışalım.

Şüphesiz ki, "**Allahu a'lem**."
Derler ki, "Gayret bizden, Tevfik (Uygun düşürme_Muvafık kılma) Allah'tandır" .

***

1. Bir Memleketteki **şöhretli zengin Adil ve akıllı bir hükümdar** yaşarmış.

(şöhretli zengin Adil ve akıllı bir hükümdar)
Hakim isminin tatbik yeri;
yani hüküm verebilen, hükmeden, hükme örnek olan, hikmet sahibi…
Aklı Küll'den bir görünme olup **SULTAN** sırrına işarettir, ki .
Kur'anı Kerim'de işaret edildiği üzre,
HİCR (15)/29 -SAD (38)/72
feiza sevveytühü ve nefahtü fiyhi min ruhıy
feka'u lehü sacidiyne

Artık ben ona sevvey/düzeltip, şekil verdiğim
ve ona zati ruhumdan nefh/üflediğim zaman
hemen onun için sacid/secde ediciler olarak kaaye/yere kapanın.

(**ve nefahtü min ruhiy**) (ve zati ruhumdan nefh ettim) diye
beyan olunan **Sultan Ruh**
(sevvey ettim ve zati **ruhumdan nefh** ettim,
bu halde **sacidiyn/**secde edenler olarak **kapanın)** tatbikatında

Sırrı Ademiyyet gereği **Sultan Ruh**'un göründüğü **Adem**'e
Melekler secde edip, İblis karşı koyup, direnmiştir.
Yani İblis, **eba/**direnmiş, karşı koymuş, kibirlenmiş
ve böylece kafirlerden olup, huzurdan ihrac edilmiş, lânetlenmiş
ve (Adüvvün Mübin/beyan olan_olunan düşman) ilân edilmiştir.
Neticede **Sultan**'lık **Sırrı Ademiyyet** üzre illâ **Adem**'e tahsis edilmiştir.

Sultanlık (kudreti), **meleklik** (kuvveti) ifade eder.
Kudret sahibi olan Sultan, hüküm verebilen hükümdardır,
kuvvetler (melekut) ona tabidir.
O meleklerle şey'iyyet âleminde
irfan kemâlâtı ikmal ve şehadet hakikatine varmak üzere
cihad kemalatı için gerekli fiilleri yerine getirir.
Allah'ın lutfettiği isimler kendisinde bihakkın kullanıma Allah'ın izni ile müsadedirler.

Nitekim Kur'anı Kerim'de işaret edildiği üzre,
RAHMAN (55)/33
ya ma'şere'l cinni ve'l insi
inisteta'tüm en tenfüzu min aktari's semavati ve'l ardı
fenfüzü la tenfizune illa bisultanin

Ey cin ve insan ma'şer/cemaati!.
Eğer göklerin ve ard/yerin aktar/çevrelerinden
enfüz/çıkıp gitmeğe isteta/gücünüz yeterse hemen enfüz/çıkıp gidiniz.
*Halbuki, bir **sultan/**kuvvet olmadıkça siz enfüz/çıkıp gidemezsiniz.*

Yine **MUSEVİYETTE** (**Sırrı Ademiyet**) gereği,
Hz. Musa ve **Hz. Harun'daki** tatbikatta da…..

KASAS (28)/35

kale seneşüddü 'adudeke biehıyke
ve nec'alü leküma sultanen
fela yesılune ileyküma biayatuna
entüma ve menittebe'aküme'l galibune

Allah buyurdu: Senin adude/pazunu ahi/kardeşin ile şedid/kuvvetlendirecegiz
(Yani Seni kardeşinle destekliyeceğiz)
*ve size öyle bir **sultan/**yetki ca'l/vereceğiz ki,*
ayetlerimiz sayesinde, onlar size asla vasıl/erişemiyecekler
İkiniz de ve size tâbi olanlar da elbette galip olanlardır.

NİSA (4)/153

……. ve ateyna musa sultanen mübiynen

*ve Musa'ya **sultanen mübiyn/**apaçık bir saltanat (delil/yetki) atey/verdik*

MÜMİNUN (23)/45

sümme erselna musa ve ehahü harune
biayatina ve sultanin mübiynin

*Sonra **Musa'yı** ve ahi/kardeşi **Harun'u** ayati/âyetlerimizle*
*ve bir **sultanin mübiyn**/apaçık bir saltanat (delil/yetki) ile ersel/gönderdik.*

HUD (11)/96

ve lekad erselna musa
biayatina ve sultanin mübiynin

*Ve and olsun ki. **Musa'yı** ayati/âyetlerimizle*
*ve bir **sultanin mübiyn/**apaçık bir saltanat (delil/yetki) ile ersel/gönderdik*

Görüldüğü üzere (**Sultan**) lık sadece Adem'in şahsına değil,
(**Sırrı Adem**) gereği
kendisinden sonraki mertebe ve makam isimlerini peygamberlerde de görünmektedir.

(**Musa**) Kıssasında gönderilen makam **FİRAVUN**…..

ZARİYET (51)/38

ve fiy musa iz erselnahü ila fir'avne bisultanin mübiynin

***Mûsa'da** da (onun kıssasında da ibret vardır) o vakit ki: Onu **Fir'avun'a** **sultanin mübin/**apaçık bir saltanat (delil/yetki) ile ersel/gönderdik*

Demek ki, (**Sultan**) ın arzdaki gönderilme muhatabı (**Firavun**) imiş.

İBLİS'in (**Şey'iyet** alemi itibariyle de **ŞEYTAN'**ın)
SULTAN'iyetinin olmaması

HİCR (15)/42

inne 'ıbadiy leysa leke 'aleyhim sultanün
illa menittebe'ake mine'l gaviyne

Şüphe yok ki, benim ibad/kullarımın üzerinde
*senin için bir **sultan/**hakimiyet_gücü yoktur,*
ancak gavey/azgınlardan sana tabi/uymuş olanlar müstesnâ.

NAHL (16)/99

innehü leyse lehü sultanün 'alelleziyne amenu
ve 'ala rabbihim yetevekkelune

Muhakkak ki, amenu/îmân etmiş olanların
ve Rab'lerine tevekkül (vekil/dayananlar) üzerine
*onun için bir **sultan/**hâkimiyeti_gücü yoktur*

NAHL (16)/100

innema sultanühü 'alelleziyne yetevellevnehü
velleziyne hüm bihi müşrikune

*Şüphesiz ki, onun **sultan/**hâkimiyeti_gücü ancak*
onu tevellev/dost edinenlerin ve ona müşrik/ortak koşanların üzerinedir.

İSRA (17)/65

inne 'ıbadiy leyse leke 'aleyhim sultanün
ve kefa birabbike vekiylen

Şüphesiz benim ıbad/kullarım var ya,
*senin için onların üzerinde bir **sultan/**hakimiyeti_gücü yoktur.*
Vekil olarak da Rabbin kafidir.
Hz. Kuranda **İBLİS'**in (**ŞEYTAN'**ın) **SULTAN**'iyetinin olmaması açıkça bildiriliyor

Ve yine,

İBLİS'in de (**Şey'iyet** alemi itibariyle de **ŞEYTAN'**ın)
SULTAN'iyetinin olmamasını açıkça beyan etmesi

İBRAHİM (14)/22

ve kale'ş şeytanü lemma kudıye'l emrü
innallahe ve'adeküm va'de'l hakkı
ve ve'adtüküm feahleftüküm
ve ma kane liye 'aleyküm min sultanin illa en de'avtüküm
festecebtüm liy fela telumuniy ve lumu enfüseküm
ma ena bimusrihıküm ve ma entüm bimusrihıyye

inniy kefertü bima eşrektümuni min kablü
inne’z zalimiyne lehüm ‘azabün eliymün

22. ve ne zaman ki **kudıye’l emrü** (emir/iş kaza/hükme bağlandığında) *(iş bitirilince)* **şeytan kale/**dedi ki,
innallahe/kesin allah **va’de’l hakkı/**hakk vaadini size **ve’ad/**vaad etmişti
ve ben de size **ve’ad/**vaad etmiştim
bu halde ben size **ahlef** (ihtilaf/muhalefet ettim, caydım)
ve **liye/**benim için
sizin üzerinize (size) **sultan** (delil/kudret, yaptırım gücünden) **kane/**olmadı
illa/ancak (müstesna) ki, benim sizi **de’av** (davet/çağırmış olmam) diyedir ki,
bu halde benim için (bana) siz **esteceb** (cevab/icabet ettiniz)
bu halde siz beni **levm/**kınamayın ve (oysa) sizin **enfüs/**nefislerinizi **levm/**kınayın
ena/ben sizi **musrih** (sareha/yardıma yetişen, kurtaranlar) ile değilim
ve (yine) **entüm/**siz de **musrih** (sareha/yardıma yetişen, kurtaranlar) ile değilsiniz
inniy/kesin ben ki, **kablü/**önceden de
sizin beni **eşrek** (şirk/ortak koştuğunuz) **ma/**şey ile ben **kefer/**tekfir etmiştim
inne/kesin **zalimiyne/**zalimler ki,
onlar için (onlara) **‘azabün eliym/**elim azab vardır

Ve kudıye’l emr/iş bitirilince ***şeytan*** *kale/der ki*
innallahe/Şüphesiz Allah size va’de’l hakkı/hak bir vâd ile ve’ad/vâd etmişti
Ben de size ve’ad/vâd etmiştim, sonra size ***ahlef/****vadimden caydım*
Ve benim zaten size karşı bir ***sultan/****hakimiyetim_gücüm yoktur.*
Ben sizi ancak de’av/davet ettim, siz de benim davetimi esteceb/kabul ettiniz
Artık beni levm/kınamayınız, kendi enfüs/nefislerinizi levm/kınayınız.
Ve ben sizi musrih/kurtarıcı değilim, siz de beni musrih/kurtarıcı değilsiniz.
Şüphe yok ki beni kablü/evvelce şirk/ortak koşmanızı ben kefer/inkâr etmiştim
Muhakkaktır ki, zalimiyne/zalimler için ‘azabün eliym/pek acı bir azap vardır.

***

Dört anasır (toprak (turab) – su (mai) – ateş (nar) – hava) dan
meydana getirdiği beşeriyete, Allah zat-i ruhundan nefha ederek,
(**İNSAN**) ismi ile halkettiğini, kendisine döndürmesi ile
onda (**ADEM**)lik, (SULTAN) ismi ile tatbikata geçmektedir.

Bu (SULTAN) sırrı Hz. Kur’anda (….. yı zikredin) diye
gönderilen peygamber isimleri belirtilerek

kendini kul gören emri ilahiyi, Allah izni ile ve nizamullah üzere,
yerine getirme gayret ve cihad neticesinde
tüm Peygamber hakikatlerinden hissement kılınmaktadır.

Nitekim Kur'anı Kerim'de işaret edildiği üzre,
FATİHA (1)/6
ihdina's sırata'l müstakıyme

Bizleri sırate'l müstakıym/doğru yola hidayetle/ilet,

FATİHA (1)/7
sıratalleziyne en'amte 'aleyhim
gayri'l magdubi 'aleyhim ve le'd dallıyne

*O kendilerine **en'am/**nimet vermiş olduğun kimselerin sırat/yoluna (ilet)*
magdub/gazaba uğramışların ve dalli/sapmışların (sırat/yoluna) değil!

hidayet için (**en'amte 'aleyhim**) (senin üzerine **nimetlendirdiklerin**) diye
işaret buyurduklarıdır, ki

Kur'anı Kerim'de işaret edildiği üzre,
NİSA(4)/69
ve men yutı'ıllahe ve'r resule
feulaike me'alleziyne en'amallahü aleyhim
mine'n nebiyyiyne ve's sıddiykıyne ve'ş şühedai ve's - salihıyne
ve hasüne ulaike refiykan

Ve her kim Allah'a ve resul/Peygambere tavea/itaat ederse.
işte onlar en'amallah/Allah'ın nimet verdiği
nebiy/Peygamberler, Sıddık'ler, Şehid'ler ve Salih'lerle beraberdir.
Onlar ise (refik olarak hasün'dürler) ne hasün/güzel refik/arkadaşlardır

(**Nimetlendirdiklerini**) işaret etmekte ve tanımlamaktadır.

ve (vacibül vücud) sisteminde (**nimetlendirilen** sıratıl müstakime hidayet) için

Kur'anı Kerim'de işaret edildiği üzre,
AHZAB (33)/56
innallahe ve melaiketehü yusallune 'ale'n nebiyyi
ya eyyühelleziyne amenu sallu 'aleyhi ve sellimu tesliymen

kesin ki, Allah ve kendi melekleri nebiy/Peygamber üzerine sallu/selâtta bulunurlar.
Ey iman etmiş kimseler!. Onun üzerine sallu (selât/salavatta) bulunun
ve sellimu tesliym/teslimiyetle selâmda bulunun (sellim/selamet bulun)

Burada önemli bir nokta da açıkça beyan edilmiştir, ki
Salat yani namaz aslında Farsça bir kelimedir.
Kur'anda bahsedilen (**Salla - salavat**) ise,
(innallahe ve melaiketehü yusallune 'ale'n nebiyyi)
kesin ki, Allah ve kendi melekleri nebiy/Peygamber üzerine sallu/selâtta bulunurlar

Yani Allahın nübüvetinin tenezzülen göründüğü yerin ismi **NEBİYULLAH...**,
Allah'a kurbiyet/yakınlık, O'na hitaben "ben seni seviyorum" demekle olmuyor.
Salat'ın salat olması için
Allah'ın işaret ettiği kendi nübüvetine havi **NEBİYULLAH**'a teveccühtür, ki
Ona/Oraya teveccüh ise ancak Allah'a teveccüh olup,

ayetin devamında da,
(ya eyyühelleziyne amenu sallu 'aleyhi ve sellimu tesliymen)

Ey iman etmiş kimseler!. Onun üzerine sallu (selât/salavatta) bulunun ve sellimu tesliym/teslimiyetle selâmda bulunun (sellim/selamet bulun)

yine Ona/Oraya (**sellimu tesliymen**) manasına yakışan tabiyetteki cihadullah ile de
müşahade ve keşif ehlinden hissement olabiliyor.
Bu duruma göre kıldığımız namaz, ayetin hükmü gereği, fiiliyatta taklidi cihaddır.

Salavat kelimesi sözlük manası itibariyle;
<u>Saleve,</u> (sad-lam-vav(ye) (<u>Salleye</u>)
Namaz kılmak, eda etmek. Namaz kıldırmak, imam olmak.
Bereketine, rahmetine bürümek. Biri için hayır dua etmek.
(Allah) birini hayırlar, iyiliklerle kuşatmak.
<u>Saleye,</u> (sad-lamye) (<u>Sala</u>)
Kızartmak. Yakmak için ateşe atmak, kebap yapmak, ateşte ısıtmak.
Birine tuzak kurmak, aldatmak.
Saleye, (<u>Salla</u>) Isıtmak. Suyu ısıtmak, ateşte ısınmak**.**
Bir şeyi yakmak için ateşe bırakmak.
Değnek vs. yi ateşte yumuşatıp doğrultmak.
Saleye, (<u>Isla</u>) (Isla') Isıtmak. Ateşe atmak. Ateşe koymak. Ateşlemek.
Ateşte kızdırmak, ateşte yakmak. Eti kızartmak. Kebap yapmak.
- Kıskançlıktan kıvrandırmak

Denebilir ki, Allah **nübüvveti** gereği, "**kulum**" dediği gönlü
öyle bir aşk-ı hakikata düçar edip, öyle bir hullet biçip **Halil** kılar ki,
bunun için **hakikat ateşinde yakar** da, (yani **SALLİ** eder)
o ateş, o kişiye dokunamaz ancak **zât-iyyetten** kılar.

“Allah hidayet üzere olanda bunu dâim nasib etsin.” **Amin.**

***

Böylece Muhammed-i hamd, **Sırrı Adem** tatbikatı ile faaliyete geçip,
Kur’anı Kerim’de işaret edildiği üzre,
MAİDE (5)/3
el yevme ekmeltü leküm diyneküm
ve etmemtü ‘aleyküm nı’metiy
ve redıytü lekümü’l islame diynen

ve sizin için (size) **diyn/**din olarak **islame/**islamı ben **redıy** (razı/hoşnut oldum)
yevm/bugün sizin için dininizi ikmâl ettim, ve sizin üzerinize nimetimi tamamladım
ve sizin için din olarak İslâmiyet'e redıy/razı oldum.

“dininizi ikmal ettim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım” beyanına ulaşır. (**İNŞALLAH**)

2. (Hükümdar) Çevresinde hep doğru insanlar olsun istermiş
ancak ihtiyatı elden bırakmaz onlara da pek güvenemezmiş
kendine bir **can dostu** ararmış.

Sultan, Ademiyetin (Ben-i Adem) sırrı gereği
- (Mükerrem Şecer) den zevk etmek ve kendisindeki
- (Evlad-ı Hakikat) (hakikatın veludiyetinden) ten, Can’ından haberdar olmak ister,
- irfan olunma hubbiyetine muhabbet duyar.

3. Adamları vasıtasıyla böyle **güvenebileceği** ve **akıllı kimseleri** araştırılmasını istermiş.

Kudret Sahibi olan Hükümdar, kuvvetlerinden (adamlarından),
arzusunun kuvva’dan fiile dönüşmesini talep eder,
Böylece arzu, tasavvurdan eyleme dönüşmesi için **irade** buyrulur.

4. (Adamları) böyle **doğru, sağlam karakter yapılı bir genci** bulmuşlar
ve saraya getirmişler.

İrade’nin kuvvet noktası olan meleklere (melekiyet/adamlarına) intikal eder,
meleklerin (adamlarının) tabiyeti ile fiil ortaya çıkar.

5. Padişah o genci görünce kanı ısınmış ve sarayda kalmasına izin vermiş

Tabiyetin eksiksiz tatbikata geçmesiyle zuhurattan Padişah memnun olmuştur.

6. Zaman içinde o gence sarayda küçük görevler vermeğe başlamışlar ve genç kendisine verilen görevleri lâyıkı ile başarıyor imiş

Genç tecrübesiz kişi pırlanta olmadan önceki elmas misali,
ehil bir noktanın, vesile'nin yetiştirmesine, pişirmesine ihtiyaç göstermektedir.

Kur'anı Kerim'de işaret edildiği üzre,
MAİDE (5)/35

ya eyyühelleziyne amenuttekullahe
vebtegu ileyhi'l vesiylete ve cahidu fiy sebiylihi
le'alleküm tüflihune

Ey iman edenler!
-. ettekullahe/Allah'dan sakının
-. ve ona vesiylet/vesile ebtegu/arayınız
-. ve onun sebil/yolunda cahid/cihadda bulununuz ki,
üflih/kurtuluşa erebilesiniz.

Doğrudan (**İman edenlere**) hitaben buyruyorki, ,
- İttika sahibi (**muttaki**) olun - Ona (**Vesile**) ibtiga edin/arayın
- onun (**sebil**) yolunda **cihad** edin, olabilir ki **felaha** ermeniz olabilir.

Ancak, ilahi vesile ile ve ona tam teslim olmak ve onun izinden gitmek ile bu yolda terakkinin mümkün olabileceği açıkça beyan ediliyor.

Bu durumda irfan olunma yolunda, **SULTAN**'ın, gence himmeti
ona Allah'ın işaret ettiği üzere hizmetlere yönlendirir.
Böylece önce **kurbiyyet** kazanma tatbikatı başlamaktadır.

7. kısa sürede sultanın yakın teveccühünü kazanan bu genç hakkında saray erkânı aleyhine dedikodulara başlamış

Padişah memnun kalmış ki, genç onun teveccühünü kazanmış.
Ancak bu durum (**nefsin vahide**) den tenezzülen
kesret (fark) alemini geçişin gereği olarak,
herşeyde herşeyi farklılık olarak algılamayı ve o şekilde hareket etmeyi

ve irfan eksikliği dolayısıyle de fark tesiratı altında kalmayı ortaya koymuştur.

Bu da fark âleminin tesiratının tabii neticesidir.
Böylece, gıpta, kıskançlık, haset, gıybet, iftira vs, kişilere normal halde görünmektedir. Mukayeseler ve kendi hallerine göre haklılıklar şeklinde zanni tavırlar içinde hareket ederler.
Ta ki, bu yolda, bu imtihanlar ile kemâlât bulup,
(**Kesrette Vahdet**) vuslat edinceye kadar….

8. Bu hale oldukça üzülen **Sultan,**
vezirlerine ertesi gün bir divan toplantısı hazırlanmasını
ve **görevli herkesin** orada hazır bulunmasını istemiş.
Nihayet divan erkânı herkes orada hazır imiş
bu vesile ile de o gençte en arka sıralarda bir yerde imiş,

Sultan (**Hak**) ve (**Adil**) isminin tatbikat üzere,
herkese ve herşeyi layığına getirmek ister.
Böylece **Vezirlerin ve görevli herkesin** divan toplantısına çağırır.

Vezirler ve görevli herkes,
Burada bunlar, Adem'e irfan olunmada Sultanlık olarak
Allah tarafından tatbikatına izin verilen Esmaül Hüsna rahmetidir.
Bütün isimler **Allah** ismine tabidir.
Ancak hepsi kendi mazhariyeti gereği o ismin hakkını Allah'dan talep ederler.

9. divan hazır olunca Sultana haber vermişler,
Sultan da salona gelmiş ve hazinedarına,
- hazinedeki en büyük elması getirmesini söylemiş
hazinedar gidip elması getirmiş
- Sultan bir de çekiç istemiş onu da getirmişler,

Hazinedarından, **hazinenin** en büyük **elmasın**ı
ve yanına da bir **çekiç** getirmesini ister
Böylece divanda bulunan en makamlı kimseden
gittkçe daha az makamlı olan hazır zatlardan
ve sonra da bütün saray erkanından,
getirilen çekiç ile, yine getirilen en büyük elmasın **kırılmasını** ister

Önce
Hazinedeki Elmas - Çekiç nedir?....
- Hazine, (**küntü kenzen mahfiyyen**) (ben **mahfi/**gizli **kenz/**kazine **kün/**idim)
Burada **Hazine** için "amaiyyet" diye ifade edebiriz,

ki diğer taraftan "amaiyyet" bile mânâ ifade etmede faydalı ise de, aslında yine de **isim** kaydı ile **Hazine**'yi tam ifade edemez.

- Elmas, Bilinen en sert maddelerden biri ve değerli bir taştır.
Mineralojide kullanılan mohs sertlik göstergesinde en yüksek rakamla (**10**) gösterilir.
Bu, diğer bütün mineralleri çizebilmesi demektir.
Sertliğinden dolayı endüstriyel aletlerde kullanılması büyük önem kazanmıştır.

Keza dayanıklılığından ve ışığı çok iyi kırmasından dolayı kıymetli bir **ziynet** eşyâsıdır
- Erime noktası, 3500°C'dir. (3 + 5) = **8**
– Yoğunluğu, yaklaşık 3,5 gr/cm^3 tür. (3 + 5) = **8**
- Havada 850°C'de yanar (8 + 5) = **13**
- Havasız ortamda 1500°C'de **grafite** dönüşür. (1 + 5) = **6**
Not: Sertlik derecesinin en yüksek rakamla (**10**) olması (1 + 0) = **1**
İfade edilen bu rakamlar remz-i ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

ELMAS
- yerkabuğunun derinliklerinde (mağma tabakasına en yakın yerden) doğar
- oluşmasında aşırı yüksek sıcaklık ve basınç gerekir
- doğal olarak varolan maddelerin en sertlerinden, en katıksızı olanıdır,
- ışık için en saydam olanı, doğada en az bulunanıdır,
- **pırlantanın** ham yani işlenmemiş maden halidir
- billurlaşmış arı karbon olup içinde sadece **6** proton, **6** nötron ve **6** elektron bulunduran karbon atomu ise tam bir mucizedir

Not : (6 + 6 + 6) = (3 * 6) = **18**
Ve yine bu rakamlar remz-i ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

Elmas - **PIRLANTANIN** ham, yani işlenmemiş maden halidir.
Elmasın **57 fasetli** özel kesilmiş haline **pırlanta** denir.

Not : (5 + 7) = **12**
Ve yine bu rakamlar remz-i ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

Pırlanta üzerinde **57 faset** bulunur.
Faset, ışığı yansıtan açılı yüzeylere verilen isimdir.

Pırlanta üç bölümden oluşur. **TAÇ - KEMER** ve **KÜLAH.**

Kemerin üstünde bulunan bölüme **TAÇ** denir.
TAÇ bölümünde (**33**) adet **faset** bulunur.

Not : (3 ve 3) = **6**
Ve yine bu rakamlar remz-i ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

KEMER bölümü doğal, cilalı ya da fasetli olabilir.
Kemer, pırlantayı sağlam tutan önemli bir bölümdür.
Kemer olmasaydı, pırlanta üretimde kullanılamayacaktı.

Kemerin altında bulunan bölüme **KÜLAH** denir.
KÜLAH bölümünde (**24**) faset bulunur.

Not : (2 ve 4) = **6**
Ve yine bu rakamlar remz-i ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

KÜLAH ne kadar doğru açıyla kesilmiş ise,
pırlantaya giren ışık yansıyarak yine taçtan çıkar.
Böylece pırlantada optimum parlaklık sağlanmış olur.

***

Görüldüğü gibi
ELMAS, Oluşumu itibariyle mağma tabakasına en yakın yerinden
yani yüksek derecedeki ısı ve basınçtan meydana geliyor.
Maddi olarak son derece değerli bir madde,
hem sanayide hem de ziynet olarak kullanılıyor.
Ancak ziynet olarak ondan daha kıymetli olan **PIRLANTA**'nın ham maddesi,
ancak büyük bir sanat ve ustalık işleminden sonra ehil bir elden
bu hüviyeti ortaya çıkıyor.

Bir fikir olsun diyerek;
(**6** proton, **6** nötron ve **6** elektron bulunduran karbon atomu) sayısal değerleri itibariyle
(6 + 6 + 6) = (3 × 6) = **18**
İlmel - aynel - hakkel yakıyn'lik 6 yevm üzere meydana gelişe remiz olabilir…
(**18**) de, **18** alemdeki muhteviyata işarettir denebilir…

Diğer sayılar da aynı şekilde manalandırılabilir.
Ancak bunlarla vakit kaybetmek istemiyoruz.

***

Magma tabakasına yakın bir yerde ve oluşması itibariyle
çok sert ki en yüksek dereceye sahip (**10**) **ELMAS,**
kendi içindeki olana müjde, özlem ve aşkı muhabbet duymaktadır.
Bu sertliği işleyebilecek
ehil, sabır, sebat, ısrar hususiyetlerine hami olanı beklemektedir.

Çünkü sertliğin içinde işlendiği zaman
ziynet haline **mücevhere** dönüştürecek bir hususiyet vardır ki
ancak o zaman **Sultan**'ın
nikah parmağına, göğsüne ve/veya başındaki taç veya tuğa yerleşip
hem yerini alacak hem de Remz-i İlahiyi işaret edecektir.

Yani oluşmasının
- yani aşk-ı muhabbetinin özlemi, özlediği kendisindekinin ne olduğudur.
- Aşk-ı muhabbeti yerini bulması, vuslatıdır.
- Müjdesi de tebşir ettiği ve gizli olduğu sonra isimlendirilecek olan
ve onun uğrunda kendisinin yok olduğu **PIRLANTA**dır.

Pırlanta'nın aslı **elmas** olmasına rağmen,
ehlinin elinde Allah izni ile artık adı **PIRLANTA**'dır

İşlem ancak Allah'ın izniyle olur
çünkü bu kadar sert olan bir madde Allah izin vermezse
ehliyetsiz bir elde işlem değil **PARÇALAMA** olur.
Burada işlemi yapacak hem ehil olacak
hem de yaparken ehliyetinin gereği olarak Allah'ın izniyle yürüyecektir.

Elmas kendindeki gizli olan **pırlantanın** ortaya çıkmasında
elmaslığını terketmesinden de başka yolu yoktur.
Yani **pırlantanın** görünmesi **elmasın** ifna olmasıyla mümkündür.

Yaşamdaki subhaniyetin (**Hay**) sırrı sadece nefes alma değil,
nefes alma ve vermedir.
Eğer (**uruc**) hakikatinden haberdar olunmak isteniyor ise,
Allah'ın emri üzerine (**esfel-i safilin'e**) inmek gerekir.

Eğer bir yere girmek isteniyor ise o yerden önce çıkmak gerekir.
Bulunduğun yerden sağa veya sola; öne veya arkaya giderek
ve yine semada (dönme halinde) da
sonunda aynı yerde ama farklı bir irfaniyet içinde (Hay) mümkündür.

***

Elmas, hükümdarın hazinesinden gelmedir.
Kendi hazinesindeki elması kendisine ait çekiçle **(Kır)** kelimesiyle emir buyurur.

Emir buyurulan yer,
bu hakikat ışığında ve gönül muhabbeti içinde
emre tam teslimiyetle uyarsa **(Kır)** kelimesi
zahir manasındaki **parçalama** anlamıyla değil
içindeki **PIRLANTAYI** ortaya çıkmasında vesile olacak
Bu ise, kendisinde irfan olarak şehadetidir, müşahadesidir.
Çünkü başkasının imanı değil ancak kendi imanı kendini kurtarır.

***

Bu durumda (**Hükümdarın Hazinesindeki Elmas**) **;**
Dört anasır (toprak – su – ateş – hava) dan halkedilmiş olan (**BEŞER**)
(bir anlamıyla **CİSİM,** yani daha zat-i ruh'dan nefha edilmemiş cisim hali)

(diğer anlamıyla **MÜJDE,** yani zat-i ruh'dan nefha edilmenin müjde hali)
ki, Zat-i Ruh'tan nefha edilmekle (**Ruh-i Sultani**) **İNSAN**,
(**Sırrı Adem**) i (**Halife-yi Hak**) sırrını taşıyan, **Adem_İnsan** olmaya mümessil…

Kim ki (**Adem**) liğinden haberdar olarak irfan olunmaya başlar,
ona müjde, ona selam olsun. Amin.

Kur'anı Kerim'de işaret edildiği üzre,
EN'AM (6)/125

> **femen yüridillahü en yehdiyehü**
> **yeşrah sadrehü li'l islami**
> **ve men yürid en yudıllehü**
> **yec'al sadrehü dayyikan harecen**
> **keennema yassa'adü fiy's semai**
> **kezalike yeca'lullahi'r ricse 'alelleziyne la yuminune**

İmdi her kimi ehdi/doğru yola iletmeyi yüridillahü/Allah irade eder, isterse
*onun sadr/göğsünü **İslam** için şerh/genişletir.*
Ve her kimi dalalete düşürmek irade/dilerse
onun sadr/göğsünü dayeka/daraltır, harec/sıkışmış bir hale ca'l/getirir,
sanki zorla sema/göğe saade/yükselecek imiş gibi (bulunur)
*İşte Allah iman etmeyenlerin üzerine böylece **rics/**pisliği ca'l/verir*

Buyruyor ki,
"Hidayet üzre Allah kimi irade ederse onun sadrını İslam için şerheder, genişletir."

**

Dervişin Hz. Mürşid-i Kâmil'e gelmiş hali böyledir.
Yani Halkedilişi ile **ELMAS**'tır. Ancak onun **PIRLANTA** haline gelmesi gerekir.
Allahın "kulum" hitabına mazhar kılınması için
kendisindeki beşer benliğinden, heva benliğinin,
heva benliğinden, izafi benliğinin
izafi benliğinden, ilâhi benliğinin zuhur etmesi
ve Kâmil İNSAN muradına **uruc** etmesi gerekir.
Diğer bir ifade ile **İnşirah Sûresi** sırrının şerh edilmesi gerekir.

Diğer bir ifade ile,
- (**Hükümdarın Hazinesinden**) irade-yi İlahi olarak → **ELMAS**
- ve (**Elmas**) tan da muhabbet-i İlahi olarak da **PIRLANTA** zuhura çıkması gerekir

Bütün bunlar şüphesiz ki,
Allah'ın iznine ve onun Rahmanı ve Rabbani tecellisi ile fiiliyatta cihaden olmaktadır.

- Çekiç, Çivi çakmak, böylece sağlamlaştırmak
ve madenleri dövmek gibi işlerde kullanılan
ve bir sapla dövecek bir maden bölümden yapilmiş araç.

Bu çekiç ile
Hükümdar ve hükümdarın hazinesinden gelen kıymetli elması
yine hükümdarın arzusu üzere kırmak ile
görüşteki zahirlikten mana basiretine, gönle vuslat edilecektir.

Yani,
önce beşeri benlikte fena bulup, nefsin heva benliğine,
sonra nefsin heva benliğinde fena bulup, izafi benliğe
(hakikata, Hakk'ın murad-ı ilahi olan insanda görünme izafiyetine),
sonra izafi benlikte fena bulup, ilahi benliğe vesiledir, diyebiliriz.

Yere düşen tohum ölmeyi istemezse yerde tek başına kalır,
ama toprağa girip de ölmeyi, çatlayarak, toprağa can olursa nice tohumlara vesile olur.

10. Sultan elmas ile çekici yan yana bir masanın üstüne koydurduktan sonra
- en büyük vezirini ortaya masanın önüne çağırıp
çekiç ile masa üstünde duran elması kırmasını istemiş.
Bu teklif ile **baş vezir**, "aman efendim bu elmasa yazık olur,
onu satıp **fakır fıkarayı kurtaralım** daha iyi olur" demiş.

Bunun üzerine "çok güzel düşündün vezirim sağ olasın" diyerek
kendisini bir **kaftan** ile ödüllendirmiş.

Daha sonra Sultan, - **ikinci vezire** de aynı şeyi yapmasını söylemiş.
O vezir de, "aman efendim onu kırmayalım yapılacak çok yollarımız var
onları yapsak'ta halkımız **daha güzel gideceği yerlere** ulaşsın" demiş.
Sultan ona da bir **kaftan** hediye ederek ödüllendirmiş.

Daha sonra Sultan - **ordu kumandanına** aynı teklifi yapmış.
O da "efendim ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var
kıracağımıza satıp **orduyu güçlendirelim** düşmanlarımızda çok kuvvetli" demiş.
Bunun üzerine ordu kumandanına da bir **kaftan** verip
onu da böylece mükâfatlandırdıktan sonra,

- sırasıyla **bütün saray erkânına** aynı teklifi yapmış
ve hepsi ile benzer konuşmaları olmuş.

Böylece Sultana bağlı olarak, yine Allahın (**Sırr-ı Ademiyet**) sistemindeki
(**Adem**) ile başlattığı Hakikati Muhammedin **hamd** kemalatındaki,
irfan olunma muhabbeti arzusunda, razılığını mümkün kılma için
(Esma-Ül Hüsna) nın kemâlâtı olarak
ve makamların yerini ve lâyığını bulması bakımından verilen cevablar ile
hepsinin mazhariyeti gereği kendi kaftanlarını,
onlara hediye ederek onları tasdik etmiştir.
Bunları yapmak için de
gönül noktasında görünen genci (**feta/**olgun genci) kullanmıştır.

11. Nihayet sıra en sonlarda olan o **gence** gelmiş
ve **Sultan** tarafından yine elmasın kırılması ondan da istenmiş idi,
acaba o genç ne yaptı,………………….

Feta/olgun genç, o'nun "**kulum**" dediği, kendisinden kendisine kendi görünmesidir.
O, dünya da remzedilen herşeyin manevi mânâsından irfani olarak haberdardır.

Cilve-yi Rahman üzere
bu tatbikatta **hamd** kemâlâtı yolunda daim hizmet üzeredir.
Bu hizmeti haktan aldığını halka tatbik şeklinde olduğundan
(**Salih Amel**) üzere Allah'ın lutfettiği imân ile **hamd** kemâlâtında yürümektedir.

Herşeyden görünen hak olduğu **hakkel** bilmektedir.
Hakk'ta fâni Hakk ile bâki sırrının kemâlât zevkinde dâimdir.
İblis'in yaptığı gibi mahlukiyetinden haberdar olduğu halde, yani bile bile
Allah'ın "secde et" sözünü yerine getirmemezlik etmeyip,
aksine Allah'ın dediğini herşeyden,
hatta kendi halkıyetinden dahi üstün görmektedir.

Allahın dediğini gönül ile gönül ettiğinden
Tevhiden sırf **SEMİ** ve **BASAR** kesilmiş **FUAD** hakikatı açılmıştır.
Anında "rabbimsin" diyerek, ahde tam vefadadır.

Bu durumda Sultan'ın hazinesinin en büyük (**ELMAS**)ını
yine O'nun arzusu üzerine,
ortaya konmuş olan çekiç ile düşünmeksizin kırar, (ki **Allah O'ndan razı olsun**)

bu da Kur'anı Kerim'de beyan edildiği üzere
TEKVİR (81)/29
ve ma teşaüne illa en yeşaallahü rabbü'l 'alemiyne

*Alemlerin Rabbi Allah **şae/**dilemedikçe, siz **şae/**dileyemezsiniz*
*(**illa/**ancak alemler rabbi allahın **şae/**dilemesi sizin **şae/**dilemenizdir)*
(Allah dilemedikçe, hiçbirşey dileyemezsiniz)

İNSAN (76)/30
ve ma teşaüne illa en yeşaallahü
innallahe kane 'aliymen hakiymen

*Alemlerin Rabbi Allah **şae/**dilemedikçe, siz **şae/**dileyemezsiniz*
*(**illa/**ancak alemler rabbi allahın **şae/**dilemesi sizin **şae/**dilemenizdir)*
(Allah dilemedikçe, hiçbirşey dileyemezsiniz)
Şüphe yok ki Allah 'aliymen hakiym/hakkıyla bilen, hakîmdir

Mahlûk'un dilemesi Allah'ın dilemesinden başka bir şey değildir.
Yani ancak Allahın dilemesidir, ki mahlûk'un dilemesidir.
O'nun dilemesi ile kulun dilemesi mümkündür.

Fiilin fâil-i Allah'tır; ancak görünmesi kul'dan'dır.
Kul, kulluğunu Hakk'a göre irfan olduğu kadar nefsin hevasını örter, aksi takdirde amel ettikleri nefsin hevası nispetinde de ceza tatbik olmaktadır.

Selamun aleyküm, Selamun aleyküm, Selamun aleyküm.
Ve Aleyküm selam
Ve esselamu aleyküm ve Rahmetullahi ve Berakatühu..

Sultan – Elmas - Genç

Al.. Gü..

Selamunaleyküm Efendim

Efendim bence genç elması kırmıştır.
Kır emri Sultandan geldiğine göre
eğer genç tam teslim olup kendi fikrini, yorumunu katmadan
emri aynen uygularsa fiil Sultana ait olur diye düşündüm.

Muhakkak ki hikâye de geçen Sultan'ın şöhretli, zengin, adil ve akıllı olması, kendine bir can dostu araması,
saray erkânının bulunan genç hakkında dedikodu çıkarması,
Sultan'ın hazinenin en büyük elmasının bir çekiç ile kırılmasını istemesi,
birinci ve ikinci vezirlerin fikirleri,
ordu komutanının fikri ve onlara kaftan hediye edilmesi gibi
bir çok detayın mânâsı ve hikmeti vardır.
İşin hikmetini Sultan bilir.

Bence genç elması kırar
ve Sultan'ının bu hikâyeyi manâlândırmasını sabırla bekler.

Ellerinizden öperiz...

As.. Gü..

Selamunaleyküm Efendi Babam.

Satırlarıma o değerli vaktinizi bizlere ayırdığınız için

size teşekkür ederek başlamak istiyorum.

Efendi babam.

Anladığım kadarı ile dört makam üzere hükmeden

ademiyetin en üst noktasına gelmiş Sultan

kendi lisânından anlayan bir can dostu arayarak bir genci yetiştirmek istemiş.

Çıkan dedikodulara son vermek için bir sınav hazırlamış.

En büyük vezirinden aldığı cevap Şeriat,

ikinci vezirinden aldığı cevap Tarikat,

ordu komutanından aldığı cevap Hakikat üzere olduğunu düşünüyorum.

Bana göre genç, elması kırdı, emri dinledi.

Sultan emretti, emir fiil olarak gençte gözüktü.

Ellerinizden öperim

Ay.. Di..

SELÂMÜN ALEYKÜM HAZRETİM.

Hikâyede ki, gencin hiç tereddütsüz elması kırdığını düşünüyorum, çünki Sultan'ın seçtiği ve yakinine aldığı kişi Salihlik ve Sıddıklık gereği "yap" dediğini yapar "yapma" dediğini yapmaz.
(genc daha önce kendisine verilen görevleri yaparken samimiyetini ve sadakatini göstermiştir.)

Tabii olarak yakinlik başlayınca imtihanlarda ağırlaşır.
Toplanan Divan da vezirlerin verdiği cevaplar bulundukları makamlar üzere doğrudur çünki maddenin mânâya tahvili hizmettir.

Bunun için Sultan her birinin düşüncelerini beğenerek
kendilerini bir elbise ile (Kaftan) perdeliyor
yani kendisini KAF sırrı ile saklıyor

1-Sultan'ın muradı cevher işlenip mücevher olsada
onun dahi yok edilmesi KAHHAR esması ile hiçliğe erişilmesidir.
Gerçek zenginlik FAKR a ulaşmakla olur.
Kahhar ile yok olan sâlik her an var olanla beraberdir,
Sultanın da muradı budur.

2-Yol noktasından baktığımızda yol mu bizde biz mi yoldayız tefekkürü açılıyor

3-Düşmana karşı tedbir alıp kuvvetlenmek elbette çok önemli,
çünki SIRATULLAHA yükselmek SIRATIMÜSTAKİM üzere olur.

1-Gencin teslimiyeti elması kırdı
2-Kırma fiili Sultana ait
3-Kırmayanların fiilleri kendilerine ait gözüksede yine Sultana aittir.
O makamı kullanan Sultan birbirine zıt gibi gözüken hallerde kendini KAF sırrı ile gizlemiştir.

Mülk noktasında taşı kıran Sultan **Kahhar** esması ile
genci sıfatından geçirip Zati tecelli noktasına getirmiştir.

Ellerinizden öperim EFENDİM

Ay.. Ka..

Selamün aleyküm ya şeyhim.

Hayırlı akşamlar şimdi hikâyeyi cevaplamak istiyorum.
Saray erkanı şeriate uygun olarak yapılmasını istediler onu yaptılar
ama o genç gönlünü sultan'ına bağlamış
sultan-ı ister de o elması kırmaz mı?....

sultan'ının isteğini yaptı elması kırdı çünkü gönlü yanıktı "eyvallah" deyip
sultan'ının sözünden ayrılmaz olması gereken buydu bağlılık budur
bu elması kırmak gence ait değil gönlüne ait rabbine teslimiyeti tam can dostları buluştular

elhamdülüllahi rabbil alemin
çok teşekkür ederim allah razı olsun şeyhim
Az.. Su..

Selamün Aleyküm Terzi Babam,
Selamün Aleyküm Efendim,

Öncelikle Allah razı olsun bizlere bu olanağı sağladığınız için.
İnşallah Rabbim öğrendiklerimizin,
derslerimizin hakikatine eriştirip sizlere lâyık olmayı nasip etsin.

Elmas hikâyesinde,
genç, sultan'ın istediğini yapıp elması kırmıştır bence.
Geçerli sebep ise sultan'ın söylediğini yapması, verdiği görevi yerine getirmesidir.

Kırma fiili ise, aslında Sultan'a aittir. Çünkü onun istemesidir.

Diğerlerinin de nefsine yenilmeyip
bunu görmeleri gerekirdi diye düşünüyorum Efendim.

Ellerinizden öper hayırlı günler dilerim,
Hürmetlerimle.

Ba.. Ak..

Selâmün aleyküm Efendim.

Sultan; akıllı (akl-ı kül), adil (Hakim sırrı)
ve şöhretli (herkesin görmese tanımasa bile varlığını bildiği).

Etrafı kalabalık olmasına rağmen **can dostu** aramak,
demek ki can dostu olmak çok hassas bir durum.
Her denemeden başarılı çıkan genç Sultan'ın teveccühünü ve yakınlığını kazanmış, ama bir aşama, bir imtihan daha var. Elmasla imtihan.

Elmas öyle hemen ortalarda olan bir şey değil.
Hazinedarın korumasında, mesuliyetinde.
Bir çok imtihanlardan sonra elmas ortaya getiriliyor.

Elmas ve çekiç yanyana. Kırılan ve kıran beraber.
Kırılmasını isteyen ve kıran ayrı mı ki? Hepsi aynı yerdeler.
Kıranın, kırılanın, kırılmasını isteyenin ve onu tatbik edenin ayrılıkları söz konusu değil.

Vezirlerin hepsi olayları elmastan gelecek imkânlara bağlıyorlar.
Henüz Sultan'ın can dostu olamadılarsa da, gene de "ben" deme durumunda da değiller. Ama elması kıramıyorlar.
Gerekçeleri dolayısıyla Sultan yetişmeleri için onlara kaftan giydiriyor.
İrfaniyetleri artsın diye.

Vaz geçemediğin şeyler ne kadar saf hale gelse de
gene karbon gene kömür mesabesindeler.
Tamamen kırılması gerekiyor.

Sultan'ın da kendini ifnâ eden gencin elması kırmama şansı varmı ki ?
Sultan'ın arzusu kendi arzusu farklı değil ki.
Elmas'ın kırılmasıyla değer verilen maddeler en saf en sert olsada un ufak olmuştur.

Toprak olmuştur.
Şimdi daha değişik neşvü nevalar başlayacaktır.

Vezirlerde ki elması kıramama durumu da (fiilin fâili Allah)
Sultan'ın dileği olmasına rağmen,
henüz vezirler kendi arzularını yapıyor zannındalar.

Tiyolardan sonra Rabbimin açtığı bunlar.

Hürmetlerimle.

Ba.. Ak..

İkinci çalışma cevabı.

Selâmün aleyküm Efendim.

Yeni soru hikâyesinde bir tefekkür :

O genç için Sultan'ın teveccühünü kazanmak belirli bir çok aşama'dan, imtihanlardan layıkıyla çıktıktan sonra olmuş ve Sultan'ına çok yakın kabul edilmiştir. Genç Sultan'ında ifnâ olmuştur.
Bu durumda dilemen dilememdir diyerek elması kırmıştır.
Artık sen ben kalmadığı için Sultan'ın arzusu gencin arzusu fark yoktur.

Gence sıra gelinceye kadar verilen kaftanlar da adım adım gelişmeleri gösteriyor.
Fiilin fâili Allah.
Vezirlerde ki, düşünce ve fiiller de Sultan'ın dilemesiyle oluyor.
Fakat irfaniyet vezirlerde tam açılmadığı için
kendi düşünceleri imiş gibi hareket ediyorlar.
Sultan'ın vezirleri katına yükseldikleri için de
onlarda da kendilerini düşünmek yerine diğer insanlara,
memleketlerine ve vatan müdafaalarına yönelme oluyor.
Bu durumda Sultan onlarıda karşılıksız bırakmıyor hediyesini vererek gelişimlerini istiyor.

Sohbetlerde ki, "la ilahe illallah ------> Allah"
yaşamamızı inşaallah bütün vakitlerimizde tadarız.

Müsaadenizle,

Efendim (Sultan'ım) sofrasına

Buyur etti bizleri
Her an her nefeste
Yakmakta gönülleri

Ah! Bu ne zevk Ya Rabbi
Sohbetlerdeki bu tad
Aramak her yerde. Ama
O'nu Şeyhimde bulmak.

Hürmetlerimle

Be.. Sa..

Selâmün aleyküm Efendim.

Soru hikâyesinin okunup düşünülerek verilen cevabı;

Sultan; şöhretli, zengin, adil ve akıllı olmasına rağmen
etrafında hep doğru insânlar olmasını istiyor
(sultanı eleştirmek haddime düşmez ancak **bunun sebebi nedir** bilemedim.)

Genç de kendisine verilen görevleri başarı ile yerine getiriyor.
(o genç; doğru sağlam karakter yapısı ile bulunmuş ve saraya getirilmiş bir genç. Bu durumda saraydakilerin,
sultanın bu doğruluk isteğini karşılayamıyor olduğu anlaşılıyor.)

Can dostu genç, padişahın isteği üzerine elması kırmıştır,
çünkü can dostu sultanı öyle istemiştir. Fiili de kendine değil, sultana aittir. Sultan'ın isteği onun isteğidir.

(Gencin arka sıralarda oturması kırma işlevini duyarak değil de,
görev mantığı ile yapmasının göstergesi midir?
Gencin elması kırması sultanın "doğruluk" görüşü ile zıt mıdır? bilinmez.
Bir çelişki söz konusu zira,
kaftan ile ödüllendirdiği kişiler kendilerince doğru olanı söyleyip
elması kırmaya kıyamamışlar, sultanın isteğini yerine getirememişlerdir.
Bu iç sorular olmasına rağmen genç elması kırmıştır.
Fiiliyat da kendine ait değildir. Sultana aittir.)

Eb.. Ku..

Selâmün Aleyküm Efendim.

Sorduğunuz soruda gencin elması kırdığı düşüncesi zuhur etti.

Bu düşünceye bizi iten nokta aşağıda açıklanmaya çalışılmıştır:

Elmas çeşitli kaynaklarda şu şekilde açıklanıyor:
- "Yerin derinliklerinde bulunan, billurlaşmış arı karbon."
- " Doğal elmasın oluşumu için olağanüstü koşullar,
yani aşırı yüksek sıcaklık ve basınç gerekir.
- "Elmas yerkabuğunun derinliklerinde doğar".
- "Maddelerin en serti, en katıksızı, ışık için en saydam olanı, doğada en az bulunanı…"
- "Elmas karbon atomundan oluşur,
içinde sadece 6 proton, 6 nötron ve 6 elektron bulunduran karbon atomu ise, tam bir mucizedir."
- "Elmas yeryüzünde doğal olarak varolan maddelerin en sertlerinden biridir."
- "Elmas pırlantanın ham yani işlenmemiş maden halidir."

Bu durumda elmas maddi olarak son derece değerli bir madde olmasıyla beraber,
manevi olarak 6+6+6=18 işaretiyle 18000 alemi işaret ettiği düşünülebilir.
Ayrıca oluşumuna baktığımızda o değerli maddenin mağma tabakasına en yakın yerden,
yani yüksek derecedeki ısı ve basınçtan meydana gelmesi de
bir anlamda bize bir dervişin oluşumunu ifade ediyor.

Bir güzelin güzelliğinin ortaya çıkması durumunda
veya bir dervişin mâ'nevi terakkisindeki ilerlemeler karşısında
hemen onu kendi nefis benliğine düşmesine engel olacak olan
dışarıdan onu kötüleme, lâf lâkırdı başlar.
Bu lâf lâkırdı getirdiği sıkıntı ve üzüntü
o güzelin olgunlaşmasındaki basınç veya kabz halidir.

Böylelikle burada elmasın bir anlamda gencin kendini remz ettiğini düşünürsek,
gencin onu kırması kendini mürşidinde ifna etme hali olarak da düşünülebilir.
Sanki o içindeki güzelliğin pişerek olgunlaşması, ve ortaya çıkması,
daha sonra onu da kırarak Terk-i Terk noktası işaret edilmiş olabilir.

Şeriat mertebesinden bakıldığında, vezirlerin açıklamaları mantıklı, adil ve akıllıcadır. Özellikle, maddi açıdan elmasın kırılmaması için her tür sebep mevcuttur. (Manevi açıdan ele alıdığındaysa yine gencin elmas ile remz edilme durumunda, kendisinin aslında ne kadar güzel olgunlaştığına işarettir, ki daha önce onun aleyhine konuşan vezirler, şimdi kendi ağızlarıyla elmas sûretiyle onun değerini ifade etmektedirler. Aslında vezirlerden de konuşucu olan mürşidin kendidir.)

Ancak Tarikat mertebesinde öğretilen, bir mürşidin arzusunu mütâlâa etmeden, aklını kûrb'an ederek yerine getirmektir.

Hakikat mertebesinde ise, gerçek CAN DOSTU dediği özün özü, yani kendidir, ikilik kalkmıştır. Bir anlamda tek nefes, tek vücud olmuşlardır, dolayısıyla, sultanın arzusu gencin çehresiyle vuku bulmuştur. Bir arzu zuhur edilince arzuyu zuhur edenle onu zuhur ettiren aynıdır.("kün feyekün"- hikâye yi okuduğum anda ilk olarak Hakikat mertebesiyle ilgili açıklama ve bu ifade zuhur etti.)

Üstteki ifadeler yazıya döküldükten sonra farklı bir düşünce zuhur etti:
Üstte elmas ile ilgili açıklamalardan biri şu şekildeydi:
"*Elmas pırlantanın ham, yani işlenmemiş maden halidir*."

Bu durumda önce onu işleyecek hünerli bir ele ihtiyaç vardır.
Elmas özünde değerli olsa da, onun gerçek değeri
ancak işlendikten sonra ortaya çıkar.
Bu durumda genç yeteri kadar olgunlaşmadığından
sultan şefaat isteyerek kırmamayı tercih eder mi?

Sultan'ın tüm erkân'ını toplaması:
Hz. Süreyya'daki gibi kendi nefsini görünür kılmak,
yani her kişiden görünenin kendi olması olarak düşünülebilir.

Kaftan:
1. Çoğu ipekten yapılan, bir çeşit uzun, süslü üst giysisi
2. Padişâhların gönül almak, ödüllendirmek için
birine giydirdikleri değerli kumaş veya kürkten yapılmış giysi, hilat.

Kaftan verilmesi:
Vezirlerin bulundukları nefis mertebesinin tasdiki olarak düşünülebilir.

Özellikle son zuhur edenler arasında yeteri kadar bir bağlantı kurulamamış olsa da, bu belki bize bu hikâye de daha açılacak nice noktalar olduğuna tekrar bir işarettir. Rabbimizin izniyle umarız ki onlar da zaman içinde açılır ve yerlerine oturur.

Selâmün Aleyküm,

Ez.. Çu..

Selâmün Aleyküm

Efendim

Bence o genç taşı kırmıştır.
Çünkü Sultan'a gönülden inanmaktadır ve bağlıdır.

Bunun için Sultan'ının yapmasını söylediklerini sorgusuz sualsiz yapmaktadır.

Yapılan fiilde gence aittir. Çünkü herkes yaptıklarından kendi sorumludur.

Ellerinizden öperim

Fa.. Oy.. Tü..

Selâmün Aleyküm.

Efendim.

Efendi Babamızın lutfettiği hikâye ile ilgili zuhuratlar şöyledir.

Hikâye de bahsedilen Sultan beşer haliyle görünse de
Mâ'nevi anlamda Pîriyyet mâkâmı'nı temsil eder diğer bir ifadeyle mürşittir.
Aradığı kişi akıllı, güvenilir, emin birisi yani imândır.
Bu kişiyi diğer dervişler ile yetiştiriyor.
Sultan'ın yanındaki vezirleri esmâlar isimlerdir.
Sultan tek tek bütün vezirlerine elması kırmalarını söylüyor.
Vezirlerin (esmâların) gösterdikleri gerekçeler
kendi bulundukları mertebeler doğrultusunda doğrudur.
Nitekim Sultan onların hepsini kaftanla diğer bir ifadeyle hil'atla ödüllendiriyor.
Ama her isim kendi içinde bulunduğu mertebenin ölçüsü itibariyle hil'atı giyiyor.
Ancak Kûrân-ı Kerîm sürekli tabea ve taveadan bahseder aslolan tevhittir.
Bunlar Adem gönlüne secde etmenin vazgeçilmez olmazsa olmaz iki unsurudur.
Taabi olmak ve takat getirmek itaat etmek sistemin açılmasında
ve programın ilerlemesindeki en önemli ve temel unsurdur.
En son can dostuna yanına aldığı akıllı, güvenilir, emin gence elması kırmasını buyuruyor. Bu genç elması kırmıştır kırmalıdır.
Bu genci en son çağırması sabır esmasının kemalatını tamamlamasıyla elmas kırıldığında yeni bir Âdem gönlünün ortaya çıkacak olmasıdır.
Elması Mûsâ'nın Asasını taşa vurması ve on iki pınara ayrılmasını hatırlarsak
bu genç de elması kırıp kendindeki Âdemiyyet teşekkülünün
on iki pınar hususiyetinin kemâlâtıyla ilgili diyebiliriz.

Bu kırma fiili gence aitmiş gibi görünse de
"Benim dilememdir senin dilemen" buyurulduğu üzere
aslında Sultan'a yani Hakk'a aittir.
Elhamdülillahi Rabbül Alemiyn, Allah Razı Olsun.

Hürmetle Ellerinizden Öperim.

Fi.. Ka..

Selâmün aleyküm Efendim.

Sultan can dostu aramış.
İstermiş ki etrafında kendi gibi can dostu olsun, güveneceği insanlar olsun istermiş. Böylece Sultan,
dostlarının yanındakilerin nefislerini elmasa benzeterek kırmalarını istemiş.

Vezirler de kendi makamlarınca daha iyi olacağını zannederek elması kırmamayı istiyorlar.

Elması satarak kendi nefislerinin istediğini yapmasını istiyorlar.
Nefisleri ağır basıyor.

Vezirler kendileri için birşeyler yapmak istiyor.
Kendi makamlarında yükselmek istiyorlar.

Sultan'ın can dostu genç elması kıracaktır. Sultan'ın dostudur.
Nefsini terbiye etmiştir.
Ne verilirse Sultan ne istediyse "Eyvallah" deyip yapacaktır.
Çünkü gönlünü Sultan'ına bağlamıştır.
Sultan'ına teslimiyeti tamdır.

Fı.. Ma..
--

Selâmün aleyküm Efendim.
Öncelikle bu mail için teşekkür ederim.

Yanıta gelecek olursak, bence o genç elması kırmıştır.
Çünkü onu Sultan'ı onu saraya almakla kalmamış gönlüne de almış.
O genç de Sultan'ına gönlünü açmış.
Genç zamanla bu mertebeye gelmiş ve Sultan'ına tam itaat halindedir ve bu yüzden Sultan'ının dediğini yapıp o elması kıracaktır.

Gö.. İs..

Muhterem Efendim,
Esselâmün Aleyküm!

Bu hikâyenin devranın bu noktasında,

böyle bir anda bizlere sunulmasını Allah-u Azimüş'şanın bir ihsân'ı olarak düşünüyorum.

Lütfedilen bu konuyu FATÎHA'nin bir Âyetiyle açmayı düşündüm., **"ihdinas sirat-el müstakiym".** ile.
Sirat-i müstakiym nimetlendirilmiş,
- nebi, siddiyk, sâlih ve şehidler yolu demek olduğune göre,
rehberimiz Hz.Kur'an olacaktir.

Yüce Yaratan ilâhi indinde en makbul haliyle gayretimizi neticelendirsin. Amin!

Hz. Kur'an'da, en küçük bir araştırma neticesinde dahi,
17 tane ayette "ADALET " ismi geçmektedir.
Bunun yanında ADALET ismi sayılamayacak kadar alt başlıklarıyla
Hakk, hukuk, olcu, insan hakları, her türlü beşeri ilişkiler, denge, uyum
(ki Tebareke Sûresi'nde (3) Âyetinde gecer) ilâ nihaye işlenmiştir..

Bu adalet ismi butun madde ve mana âlemini kapsamıştır;
çünkü "EL ADL" Yüce Allah'in ismidir.

Sad Sûresi, Âyet (26) da Allah Hz. Davud'a peygamberlik verdiği zaman ilk emri "Ya Davud! Seni peygamber ve böylece yeryüzünde ki halifemiz kildik. Öyleyse insânlar arasinda ADALET ile hükmet, boş arzu ve heveslere uyma, sonra onlar seni Allah yolundan sapıtmasın..."

Burada ki boş arzu ve hevesler,
bir bakıma, ADALET'in karşıtı olarak kullanılmış,
ölçüyü aşan, dengeyi bozan her türlü hareket...

Buradaki SULTAN, bize tevhid ehline kurb'anlık olarak (ELMASI) imtihan edilecek nefsi getiren ve yine karşılığın da nefsi alan Ruh-u Sultani'yi hatırlatıyor.

Ayni Îbrâhim (a.s.) a Cebrâil (a.s.) ın getirdiği koçtan önceki Hz. Îsmâil'in durumu gibi,
o da "Baba sana EMREDÎLENÎ yap!" demiştir.

Yine bu Sultan'ımız EL ADL ISMINI giyinmiş,
onu hal olarak yaşayan bir Zat'tir;
zira insân kendindekini söyler, emreder.

Ve yine Dâvud peygamber gibi "NEFSÎNDE FÂNÎ, RABB'IYLE BAKÎ" bir Zat'tr.
O peygamber ki "IN HUVE ILLA VAHYIN YUHA"
(Necm suresi, 4. Ayetinde) oldugu gibi...
Kendi fiili HAKK'ın fiili olmuştur.
Bu durumda, böyle bir Sultanın seçtiği genç de,
mutlak bir emirle seçilmiş bir gençtir.
Sultan'in emrine harfi harfine uyar

Yunus Emre gibi “Tapduk Emre Hz.lerine kırk sene eğri odun getirmez.”

ELMAS bura da nefsimizin HEVA yönüdür,
ayni zamanda cok kıymetli olan hayatımızdır.

Îbrâhim (a.s.) ın dediği gibi
"Benim doğumum, ölümüm, hayatım ve ibâdetlerim Hz. Allah için olacaktır";
başka bir deyişle, insân’ın kendi heva ve heveslerinin sönmesidir.
Hayat cevherimizde yine EMRE uyarak (TEBEA) Hz. Allah için harcanacaktir.

ADALET insân’ın kendi varlığının hakikatinin HAKK'IN HAKÎKATÎ olduğunu anlamaktir;
çünkü her şeyin evvelini ve âhirini ADIL- I MUTLAK bilir.
Bu da adaletin temel taşıdir, hüküm vermede.
EL ADL, insân’da adâlet’in mi’râcını yaşayarak adalet isminin kemâle ermesidir.

Bu isme göre hareket eden genç'te Sultan'a tabi olur.
(1)- Eğer elmas kırmadı ise, bu onun hayatının KAZA'sıdır.
Başka türlü hareket edemez; çünkü Sultan'ın iradesidir.
Gencin guvenilir olmasi vefa sahibi olmasidir;
o da Necm Sûresi, (37) Âyet’te "Ve Îbrâhîmellezi VEFFA"
--"Ve her türlü güvene lâyık olan Îbrâhîm'e " der.
Adalette vefa, güvenilirlilik bir bakıma teslimiyyet işaretidir.

(2)-Yukaridaki paragraflarda, neden ELMASI kıracağı uzerinde , acizane, elden geldiği kadar, birçok noktaları açıklamağa çalıştım.
Tabiidir ki vakıf olunamayan bir nice konular var, muhakkak.

Kumandan ve vezirlere gelince,
Sultan'ın emrine rağmen düştükleri beşeri ve heva tuzaklarını sergiliyorlar;
kumandan techizatını -malını düşünüyor.
(Fetih Sûresi (11) Âyet-i kerime bu noktaya alıklık getirmiştir.)

Birinci vezir fakirlere yardımı düşünüyor.
(Biraz daha yaradılana yakın-yine de emre uymuyor.)

Îkinci vezir yapacağı yolları teklif ediyor.
(Îşin rûh’unun farkında değil.
-Mâ’nevi terbiye de, en önemli konu’nun Sultan'a hizmette kulluk oldugunu bilemiyor.)

Bu yolda, Sultan'a hizmette bulundukları makamlar kendilerine perde olmustur.
Emrin MUTLAKLIK yönünü göremiyorlar.
Basiret gözleri daha perdeli.

KIR emrine HAKK'IN, ADALET'ÎNÎ teslim etmiyorlar;
amma niyetleri faydaya dönük oldugu için gücünü RAHMAN sıfatından alan Sultan onları kaftana lâyık görmüştür.

"Derviş, derviş dedikleri hırka ile tac değil.
Gönlün derviş eyleyen hırkkaya muhtac değil." diyen

Yunus Emre Hz. leri ne güzel söylemiş.
Burada genç yigit için kaftandan bahsedilmiyor.

YİĞİDE SELÂM

Üzümün dermediğin bağa girdinse, YAMAN!
Söz söylemek dilersen,"Takatım vardır." DEMEN!

EMİR SULTAN'dan ise gencim bağı belleye.
Melik yiğidi seçmiş, ol idur Sultaniye.

Başka yolu var mıdır, beri gel, gel de yol ver.
Sual edilmez HAKK'dan! Ol Hazretin böyle der.

Her işi hikmetlidir, elmastan da görünür.
Aynı semalar gibi, kırılanı O dürür.

Mâlik böyle dediyse, bunda KADİM haber var.
Çün bağ da O, bahçevan da;
hilkat sırrında ALİM, emir veren Sultan da!

En derin hurmetlerimle, Muhterem Efendim!..

Gü.. Ça..

Sultan kendisine can dostu ister
Sultana yakın olanın imtihanı büyük olur
saraydaki dedikodular bunun işaretidir

Sultan gencin kendisine niye yakın olduğunun ıspatı için
saray halkını toplamak durumundaydı.

Sultana layık olmak için önde olmaya gerek yok.
Onlar gösterişten uzak Sadece Sultan'ın yakınlığı ile meşgüldür

Sultan baş vezirin elması kırmayıp fakirlere yardım önerisine
"güzel düşündün" demesi
Vezirin **şeriat ehli** olduğunun işaretidir

İkinci vezirin "elmasın parası ile yollar yapalım" demesi

tarikat ehli olduğunu gösterir

3 cü ordu kumandanının "elması satıp kuvvetlenelim" demesi
Hakikat ehli olduğunun işaretidir.

Genç Elması Sultanın emri ile kırar
kırılan elmas gencin beden kafesidir
o kafesi kıracak ki Sultanın gönlüne kavuşsun

o gönle kavuşunca artık, o gönül de, gönül olur
Gönül bir olur Sultan kul, kul Sultan olur

Elması kırılmayanların düşünceleri yine Sultanın emri ile olmuştur.

Ha.. Em..

Selâmün aleyküm,

Gönül aslına rücü etmeyi muhabbet ediyor. Arayış içerisinde.
Vücût arzında kırılması icab eden putlar var.
Nefis konuşuyor, putların kırılmasına razı olmayıp bir bahane üretip,
bu bahane ile de kendini haklı çakartıp, kaytarmanın yolunu buluyor.

Her seferinde gönle kûrb'ân olmayan akıl, irfan olamayan nefis,
farklı, kendince haklı sebepler üreterek kendini araya koyarak perdeyi kaldırmamış,
müdehale etmiş, "ben de varım" demiş, emâneti yerine teslim etmemiş.

Halbuki gönül Sultan'ı, vücûd arzı olan hazine den elması çıkarmış kırılmasını istiyor.
Kırılması icap eden putlar kırılacak ki geriye yaradan kalacak.
O genç de Sultan'ının verdiği emri yerine getirip elması kırmıştır.

Neden kırmasın ki?...
murad nefsin irfan olması değil mi?
Aslımıza rücü etmek değil mi?
Kimliğimizi bulmak değil mi?
Bu dünya ne için, bu sahne ne için, kimin için?
En büyük hazine, zenginlik bu değil mi?
Bu kin, bu nefret niye? Bu düzen niye?
Madalyonun öteki yüzünü bir görebilsek, hayran kalmamak elde mi?
Bu yolda yılmadan, yorulmadan zorluklara göğüs gererek, gayret ederek,
sabır, sebat, ısrarla, mücadele ve müşahade ederek, samimiyyetle istenirse, ancak mi'rac'a mülkün esas sahibinin ortaya çıkmasıyle varılır.

Kırma işlemi de Sultan'a aittir.

Kendinden kendine dilemesi ve kendinin fiili yapmasıdır.
Hikâye de sunulan sebepler ve verilen hediyeler,
mutlaka mahiyeti itibari ile bir anlam teşkil etmektedir.

Selâmlar.

İp…

Sevgili Efendim

Padişah ile elmas hikâyesinde;
Genç adam elması kırmıştır.
Kendisine verilen emri yerine getirmiş,
söz dinlemiştir.

Mü.. Bü..

Selâmün aleyküm efendim.

Hükümdara bulunan can dostu;
doğru-dürüst, sağlam karakterli bir genç
ve Sultana tabi olup, onun gönlüne girmiş kişi.

Etraftaki Sultan'a tabi olmayan kişiler, nefsi emmâresine yenik
düşmüşlerdir. Ve elması kırmak istememişlerdir.
Oysa ki, gencin çeşitli evrelerden geçmiş bir elmas olduğunu
(tam gönüle bağlı olduğunu) farkedememişlerdir.

Genç elması kırmıştır.
Kırma işi Sultandan görünen Âllah'a aittir

Ne.. Di..

Efendi Babanın ricası.
Selâmün Aleyküm.

Sultan'ı istediği için genç elması kırdı.
Elmas onun için bir taş parçasından ibaretti.
Sultan herkesin kırmasını istedi,
ama yanındaki kişiler Sultana yaranmak için elması kıramadılar .
Gencin kırarak kaybedeceği şey ise sıcak yatağı ya da hayatı olacaktı.
Ya da kazanacığı şey, Sultanın güveni olacaktı.

NE.. GÜ..

Selâmün aleyküm Efendim.

Sultan'ın yanındaki genç tabi ki elması kırmıştır.
Çünkü verilen bir görev var. Sultan elmasın kırılmasını istiyor.
Sultan gence güvenmiştir.

Diğer vezirlerin yaptıkları güzel şeyler,
ama ilk başta düşünmeden söylenen yapılmalıydı.
Kırma eylemi gence aittir,
ve doğru olanda budur görev yerine getirilmelidir.

Pı.. Ça..

Selâmün aleyküm.

Sultan şöhretli zengin adil ve akıllı imiş.
Sultanın konuştuğu baş vezir söyledikleri itibariyle şeriat mertebesini anlatır.
İkinci vezirle olan konuşmalarda yollarımız var onları yapsak tarikat mertebesini anlatır. Tarikat mertebesi yolun başı oluyor.
Kumandanla olan konuşmada hakikat mertebesini anlatıyor.
Düşmanlarımız çok kuvvetli de nefsini anlatıyor.
Kaftan süslü bir giysi şekilde kalınıyor. Çünkü öyle isteniliyor.
Elmas yapı itibariyle saydam bir taştır.
Genç elması kırıyor. Genç akıl noktasını işaret ediyor.
Sultan onlara kaftanı gence de canını veriyor.
Sultan gençte nefsini görüyor. Saydam bir taş olan elmasta gençte sultanı görüyor.
Kırma fiili kendinden kendine oluyor.

Ru.. Çe..

Muhterem Efendim, Selâmün aleyküm.

Terzi Babamızın göndererek bizlere lütüf da bulunduğu hikâye ye,
Sizin bizlere verdiği, el fenerimle aydınlatıp
ne kadarını görmeyi becerebildiğim kadarı ile cevabımı, düşünebildiğimi,
bendeki idrak kadar (var mı onu da bilmiyorum) olanı yazıyorum.
Hikâyede var olan Zât'ın isteği, güveneceği bir dost bulunmasıydı.
Bulunan kimse Zat'a dost ise, aranıldığı gibi,
Zat'ın buyruğuna uyarak elması kırmalı demek istiyorum...
İstenilenin yapılmasını mâzeretsiz kabul etmenin uygun olacağını düşündüm.

Saygılarımla

Sa.. Di..

Selâmün aleyküm Efendim.

Elmas ve genç hikâyesi ile ilgili cevabımı müsaadenizle gönderiyorum.

"Genç; diğerleri gibi elmasın başka ihtiyaçlara çare olacağını,
hizmet için kullanıldığında daha hayırlı olacağını,
kırmazsa kaftanla ödüllendirileceğini,
en önemlisi elmasın bir çekiç tarafından kırılamayacağını
bilmesine rağmen
kırmayı seçerdi...
çünkü tâbi olduğu makam yani Sultan,
kırılmayacağını bilmesine rağmen ondan kırmasını istedi...
fiil Sultana ait olup, gençte gerçekleşirdi.
elmas kırılmazdı ancak genç biatına sadık kalmış
ve tâbi olduğu makamın dediğini yapmış olurdu"

Hürmetlerimle

Se.. At..

Selâmün aleyküm Efendim.

Hükümdar : Devleti yöneten kişi : **Padişah**
Elmas : Billurlaşmış arı karbon saydam sert taş.
Kaftan: İpekten yapılmış süslü giysi.

Hükümdar hayata mâ’nevi bakıyor
Vezirler nefisleri ile Hareket ediyorlar
onun için Elması kıramamışlar maddede kalmışlar
Hükümdar da onlara Vezirlere onun için kaftan hediye etmiş.

Dedikodu : Başkaları hakkında konuşulan çekiştirme kıylı-kal

Genç, Elması kırmıştır çünkü söze uyuyor
Teslimiyet söyleneni doğru yapıyor

Hükümdarla genç Mürşitle Mürit gibi Genç de mâ’nevi,
arkalarda oturmasından ön pilân’a çıkmayışından derviş gibi
(1)- Kırma fiil gence aittir Allah akıl, fikir, zekâ vermiş

Terzi Babanın da söylediği gibi **kullanın** diye

Gençle hükümdarın arasında Mâ'nevi bağ kurulmuş
kırmayanların da kendine aittir.
Madde de kaldıkları için maddi değerlere önem vermişler.
Hükümdar onların düşündüklerini zâten düşünür (Nefsi) kırmak önemli.

Selâmlar, Sevgiler.

Se.. Ta..

Selâmün Aleyküm Efendim.

Hikâyede ki gencin elması kırdığını düşünüyorum,
zira Sultan'ın emrini yerine getirmiş oldu.

Allahın kır emri Sultan'dan gözüktü,
kırma fiili ise gençte tecelli etti.

Hikâyede ki diğer vezirlerinde kendilerine göre
makul sebeblerinin olduğunu düşünüyorum.
(velhasıl **kır** dedi kırdı - **kırma** dedi kırmadı)

Ellerinizden öpüyorum

Su.. Yı..

Selâmün aleyküm, Efendim.

Bu hikâye de geçen Sultan yaradan, bizdeki Allah.
Çekiç nefsimiz elmas gizli hazinemiz.

Benim aklıma hemen Şemsle Mevlânâ hazretleri geliyor onların
buluşması.

Eğer bu olayı bünyemizde yaşarsak,
(1) Baş vezir Şeriat mertebesi
söyledikleri doğru şeriatı uygulamadan tarikatı bulamayız yani
elbisemizin olması lazım
(2)-ci Vezir
Tarikat yol yolumuz olmaz ise nasıl Hakikate ulaşabiliriz Efendim.
(3)-Ordu kumandanı
Hakikat mertebesi Hâkim donanımlı
(4)-Marifet makamına ulaşmak ne elbise kalır ne çekiç ne yol ne teçhizat
sadece elmas Sultan'la genç bir olmuştur fiil Sultan'a aittir

----

Sü.. Gü..

Selâmün aleyküm.

Hz. Şeyhim, değerlendirmemizi istediğiniz hikâye yi arz ediyorum.
Sultan elması kır fiilini söylediğinde bence genç elması kırmıştır.
Bu hikâye de şeyh ve derviş ilişkisi var.
Sultan'a yakın olan vezir, ordu komutanı, saray erkânında ki, kişiler işi kavrayamamış. Rütbeleri var ama imkânları yok
çünkü Sultan hallerini biliyor. Kendine bir can dostu arıyor.
Genci buluyor. Ona verilen görevleri eksiksiz yaptığını,
aleyhinde çıkan dedikodulara aldırış etmediğini,
sarayda en arkada oturduğunu Sultan biliyor.
Gencin hali tam derviş.
Dolayısı ile Sultan'ın isteğini yerine getirmiştir, yani kırmıştır.
Nedeni, ama, Sultan'ım dememiştir, söz dinlemiştir.
Kırma fiilinin, kır diyeninde kıranın da Allah'tan olduğunu biliyor.
Kırmayanların da düşünceleri Sultana ait.
Sultan onların hallerini biliyor. Sazan gibi düşürüyor. Gencin halini de biliyor.
Gencin teslim olmuş halini, imânını onlara gösteriyor.

Saygılarımla Hz. Şeyhim.

--

Ta..

Efendim.

Bu hikâye de ki O genç elması kırmıştır.
çünkü şöhretli, âdil, zengin ve akıllı olan hükümdar da allahın bu isimleri görülüyor
kendine can dostu olan bu genci de bulunca kendinden kendine,
yani özüne olan durumudur.

Ta.. Bu..

Selâmün aleyküm.

Sultan mürşid genç derviş oluyor.
Genç sultan'ı dinleyip elmesı kırdı ve denileni yaptı.
Kırma fiili sultan'a ait.
Genç sultan'a bağlılığından denileni yapıyor

Tu.. Şa.. Sa..

Efendim Selâmün aleyküm.

Sultan ve Genç Hikâyesinde geçen soru da;
Sultan tarafından elmasın kırılması istenen genç elması kırmıştır.
Dünya malının hiç bir değeri ve önemi yoktur.
Sultan taşıdığı sıfatlar doğrultusunda Allah'tan görünen değerleri yansıtmaktadır.
Sultan diğer kişiler olan; Baş vezir, vezir ve Ordu Kumandanını denemiş, onlar elması dünya değerleri ve eylemleri için kullanmışlar,
oysa ki, o genç, Sultan'ın kendi düşüncesi olan kırma fiilini kabul etmiş kendinden görüneni tasdik etmiştir.

Üm.. De..

Efendi Baba'm, Terzi Baba'm.

Öncelikle gecikerek cevap verdiğim,
Dergah kardeşlerimin hakkına müdahale etmiş olduğum,
talimatınıza zamanında uymadığım için özür diliyorum.
Hatam, kusurum, ve edebe uymamam nefsimdendir. Affınıza sığınıyorum.

(Rabbenâ zalemnâ enfüsenâ ve in lem tağfir lenâ ve terhamnâ,
le ne künenne minel hasıriyne.)

"Allah'm vekilim Sen'sin, cevabımın ne olması gerektiğini bana ilham buyurur musun?"
niyetinden sonra geleni arz ediyorum:

"Mânâ olmayan ne var ki?
Mânâ'da ki, her şey, dünyadaki sınavlarımızın verilebilmesi için maddeye dökülmemiş mi ?
Kûr'ân zâten bu remiz lisân'ı değil mi ?
Zâhir'de ki, her fiilin bâtın'da ki, mânâsı bir remiz değil mi ?
Dolayısıyla, kırılan taş,
Gönlümüz'de kinin görünür hâle gelmesi için gerekli değil mi?
Kırılan taş neyin sembolü ?
Seyr-i süluk'da sâlik'in cemadat noktasının kırılması anlamında değil mi ?

Rabbimizin lütfu ile gönül bu taşı kırabilirse ",
ki taşın niteliği ne olursa olsun istenen talebin yerine getirilmesidir,
o zaman sâlik (genç) içinde bulunduğu nefis mertebelerini aşma gayreti içinde oluyor. Tevfik Allah'tandır.
Taşın kırılması, gönlün Allah'a (Sultan'da görünen Allah) "bir adım" yaklaşmasıdır…

Hürmetlerimle,

Ve.. De..

Ya Şeyh'im,

Selâmün aleyküm. Gözümün Nûr'u Efendim;

Efendi Babamız dan gelen hikâyenin cevabını yazmaya çalışacağız.
Allah fark âleminde Âdem noktasında insân da görünüyor ki,
isimlerin bilinen noktalarının dışında ki anlamları ortaya çıkıyor.
Âdem aynasında Allah'ın görünür hale gelmesi **Sultan'ı,**
elmas nefsimizi, **çekiç** aklımızı gösteriyor.

Sultan'ı Mürşit olarak görüyoruz,
Mürşit kendinde olan her şeyi evlâtlarına veriyor, evlât alabildiğini alıyor.
Mürşit aynasından alabildiğimiz kadarı bize yansır.
Sultan (Şeyhimiz) bizden elması kırmamızı istediği zaman
elimizde tuttuğumuz, nefsimizle (elmas) aklımızın (çekiç)
"dengede olup olmadığını irade eden sensin rabbim" diyerek,
bizi tevhitten uzaklaştıran geçmişten gelen alışkanlıklarımızdan
kurtulmak için,
"emri verenlerin en güzeli sensin" emri
"uygulayanların en güzeli sensin" rabbim diyerek elması kırardık.

Mürşit aynasından gelen yansımalardan daha fazlasını alabilmek
ve Allah aşkı ile yanarak, içimizdeki saf karbonu elmas yapabilmek için,
tevhitte olabilmek için, Allah'ı bulabilmek için, (LÂ İLâHE İLLâLLAH)

Saygılarımla, Ellerinizden öperim**.**

--

Ya.. Ça..

Selâmün aleyküm.

Şöhretli zengin adil ve akıllı olan, bu hikâye de mürşittir.
Çevresinde doğru hidayet yolundan ayrılmayan dervişler istermiş.
Bu hikâye'de ki, can dostu yerine geçebilecek halife ararmış.
Hikâye'de ki, saray dergâh'tır.
Saraya gelen doğru ve sağlam karakterli genç bu özelliklere sahip olan
bir dervİştir. Mürşidin kanı ısınması yani onun kervana katılmasını uygun
görmesidir.
Küçük görevler yani hizmetler vermiş ve lâyıkıyla yerine getirmiştir.
Zamanla diğer dervişler bu genç dervişi kıskanmaya başlamışlar
ve dergâh'ta dedikodu yapmışlar.

Mürşit bu duruma üzülür
ve kendisine halife olarak uygun gördüğü dervişlerin hazır bulunmasını istemiş .
Genç arkalarda yâni gösterişten uzak önde olma çabalarında değil ve tevazu'daymış. Oradaki en büyük elmas kurtulamadığımız nalınlarımız yani vazgeçemediğimiz benliklerimiz bir anlamda nefsimiz.
Mürşit bunu kırmasını istemiş yalnız o dervişler mürşitlerini dinlememişler
bir anlamda sorgulamışlar. Ortaya fikir atmışlar.
Yalnız mürşit onlara sadece kaftan yani süslü ve gösterişli bir elbise verip, onların o yönünü ortaya koymuş.
Zâten bütün dervişlerin benzer konuşmaları olmalıydı
çünkü yerine bir halife geçecekti. O genç derviş elması kırmıştır.
Çünkü mürşidinin dediğinin doğru olup olmadığına bakmadan kabul etmiştir.
Tam kabuldedir.
Bu kırma fiili ise mürşitle derviş ayrı olmadığından
derviş aynada mürşidini gördüğünden
aslında kırma fiili mürşidinden görünen dervişe aittir.

Evet hikâye hakkında gelen yazıları böylece kayda alıp toplu halde sizlerin bilgilerine sunuyorum. Yazı gönderen bütün dost, arkadaş. Ve evlâtlarımıza şükranlarımızı sunarız. Yazılarda ki, cevaplar genellikle güzel olmuşlar. Aralarında bazı değişik ve bir, biririne zıt gibi görünen hükümler varsa da, aslında bunların hepsi, bireyin kendine göre, kendi doğrularıdır. Genele göre doğru olmasa dahi, kişilerin kendi doğrularıdır.

Okunduğu zaman görülecektir ki, birçok yazılar birbirlerine benzer özelliklerdedirler. Bu yüzden meselenin genel olarak iyi değerlendirildiğini düşünebiliriz. Ayrıca bazı yazılarda da oldukça güzel idrak ve buluşların olduğu da bizleri sevindirmiştir.

Eğer vaktim olsaydı! Her gelen yazıyı teker, teker ele alıp tahlilini yapıp sizlere böylece aktarmak isterdim, ancak vaktim bunları sadece düzenleyecek kadar olduğundan yukarıda görüldüğü şekliyle düzenlenmiş oldu. Bu dahi uzun bir çalışma devresi gerektirdi, çünkü her gelen yazı başka bir karakter de olduğundan, o yüzden bütün yazıları, bütününden başlayarak cümle, cümle, kelime, kelime harf, harf, işaretlemeleri ve noktalamalarına varıncaya kadar yeniden gözden geçirmek lâzımdı. Görüntüsü ve kolay okunması yönünden bir sistem içinde birleştirilmesi ve öyle sunulması gerekmekteydi.

İşte böyle bir çalışma yapıldıktan sonra, nihayet bu dosya meydana çıkmış oldu, hamdederiz. Bizlere böyle güzel dost, arkadaş ve evlâtlar nasib eden Rabb'ımıza da şükrederiz.

Bu alanda son olarak bizde özet bir yorum yaparak bu mevzuu ve dosyamızı kapatmış olalım. Aslında ilâve edlecek pek bir şey de kalmamıştır, yukarıda görüldüğü gibi çok güzel hususlara temas edilmiştir, genel kanaat oluşmuştur ama belki merak edilir düşüncesiyle birkaç kelime de biz ilâve edelim İnşeallah.

Hikâye yukarıda zaten var olduğundan, burada tekrarına lüzum görülmediğinden hemen yorumlamaya geçelim. Ve evvelâ sahne de görülen kimlikleri saymaya başlayalım.

(1) Sultan-Hükümdar- Padişâh:
(2) Sultan-Hükümdar- Padişâh: ın sarayı:
(3) Birinci vezir:
(4) İkinci vezir:
(5) Ordu kumandanı:
(6) Genç;
(7) Elmas:
(8) Çekiç:
(9) Ve fiiler:

Bunlar ifade edilenler hikâyenin temel direklerini oluşturmak-tadırlar. Yukarılar'da da değişik şekiller de bahsedildiği gibi, bu mezu ve yorumu şeriat mertebesinden, tarikat mertebesinden, hakikat mertebesinden ve mâ'rifet mertebesinden, değişik şekiller de ifade edilebilir ve her ifade de, kendi mertebesi itbariyle geçerlidir. İşte irfâniyyet ilminin güzelliği ve genişliği burada dır. Bir hâdise'nin sadece görülen yüzüne göre karar verirsek onun hakikatine ulaşamadığımızdan o mevzu bizim için sadece sûret ve şekilde kalır ki, bu da bizlere en büyük perdeyi oluşturur. Şartlanmış bir ön yargı ve kesin bir hüküm ile değerlendirdiğimiz hâdise ve olayların hakikatine nüfuz edemiyeceği-mizden neleri kaybettiğimizi, ve neleri kaçırdığımızı ne yazık ki, vaktinde fark edemiyeceğizdir, fark ettiğimizde ise o şeyi çoktan kaybetmiş olduğumuzu anlamamız zor olmayacaktır. Ancak vakit çoktan geçmiş ve sadece bir hüsran ve eyvâhhh kalmıştır. Bu kötü akıbete düşmeden evvel kendimizi fikri yönden biraz daha geliştirerek hâdiselerin gerçek yüzlerini anlamaya çalışarak, samimi olarak idrak etmeyi murad edersek İnşeallah kayıplarımız en aza incektir, diye düşünüyorum.

Bu kısa girişten sonra hikâyemize geçelim.

(1) Sultan-Hükümdar- Padişâh:

Şeriat mertebesi itibariyle baktığımız da, hikâye de geçen Sultan-Hükümdar- Padişâh, aynı zâhiri,mânâ da olduğu gibidir. Hükümdar-Padişâh, idrak binâ'sı **"ikilik**" üzere kuruludur.

Tarikat mertebesi itibariyle baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh, aynı anlayışın biraz daha muhabbete dönük yönüyle olan devamı'dır. Arada ki, fark hikâye ye biraz duygu karışması ile, biraz daha yoğunluk kazanması'dır, ancak anlayış aynıdır. Ve hâdise'ye dışarıdan bakma devam eder. Zâten burası "menkıbe **anlatma**" yeridir. "menkıbe **anlama**" yeri değildir. Buranın'da idrak binâ'sı **"ikilik"** üzere kuruludur.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, her şahsı vâhîd'in vücûd mülkünde bulunan, (Rûh-u Sultan-î) si dir. Bura da idrak inkılâb-ı başladığından kendini tanımaya dönük ilim ve fiillere öncelik vermeğe başlar ve bu yolda büyük bir çaba sarfeder, aksi halde yukarı da bahsedilen yaşantılar onun da normal yaşantısı olarak kendinden gaflet ile hayatını sürdürmeye devam eder. İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Bütün âlemlerin zâhir ve bâtın, "Sultan'ı-Hükümdar'ı-Padişâh'ı" olan, Hakikat-i Muhammediyye ve onun nokta zuhur mahalli (Eb'ul ervâh) olan, (Hz.) Muhammed (s.a.v.) Efendimiz'dir. Ancak sadece "Mekke ve Medine" de yaşamış, sûret-i yönünden görüldüğü gibi, bir beşer olarak değil, bütün "âlemlere rahmet" olarak gönderilmiş, "Allah ve meleklerin" kendisine (Salât) ettiği "Rûh-u A'zam" ın kendisinde zuhur ettiği. (Hz.) Muhammed (s.a.v.) Efendimiz'dir. Diğer ifade ile gerçek mânâ da İnsân-ı Kâmildir ki, (İnsan-ı Kamil, sûret-i İlâhiyye üzere mahlûktur) Yâni beşeri mahlûk değil, İlâh-î bir mahlûk'tur. Burada ki mahlûk kavramı İlâh-î olduğundan aynı zaman da Hâlıklık vasfı olan, mahlûktur ki, bu ifade de aslında o nu korumak için perde hükmünde olan bir ifade dir. İdrak binâ'sı **"teklik"** Ahadiyyet üzere kuruludur.

Ancak şu pragrafı okumak bunları anlamak değildir. Belki böyle bir şeylerin varlığından haberdar olmaktır, bunları gerçek mânâ'da bilmek, ve anlamak evvelâ hakikat mertebesi itibariyle kişinin çok iyi olarak kendisini bilmesine bağlıdır. Ondan sonraki samimi çalışmaları ile de bu anlayış kapılarının kendisine de açılacağı ümid edilir. (illâ bi Sultan) bu Sultan güce erişilmeyince de hiçbir kapının açılamayacağı da malümdur. Sultan güçtür, melek ise kuvvettir ve güce bağlıdır. Cenâb-ı Hakk taliplilerine kendi hakikatlerini ve Hakk'ın hakikatlerini idrak ettirsin İnşeallah.

(2) Sultan-Hükümdar- Padişâh: ın sarayı:

Şeriat mertebesi itibariyle, baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın sarayı. Gene aynen bilinen taş, tahta ve tuğla gibi malzemeler den yapılan fiziki bir yapı ve hâdisenin geçtiği yer, o yapının bir büyük salonu'dur. İdrak binâ'sı **"ikilik**" üzere kuruludur.

Tarikat mertebesi itibariyle, baktığımız da da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın sarayı. Gene aynen bilinen taş, tahta ve tuğla gibi malzemeler den yapılan fiziki bir yapı ve hâdisenin geçtiği yer, o yapının bir büyük salonu'dur. Aradaki fark yine duygusallıkta olacaktır ve hâdiseye biraz

daha yakın olarak, hikâye tarzı ile bakılacaktır. Yine idrak binâ'sı **"ikilik**" üzere kuruludur.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın sarayı. Zâhiren (anasır-ı Erbaa) "dört unsur" (toprak, su, ateş, hava) dan meydana getirilen, Vücûd'u Âdemdir. Salonu ise Âdem'in gönlü'dür. İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın sarayı. Bütün bu âlemler'dir. Salonu ise, (Mescid-el haram) dır. O nun, sahip olmadığı ve zuhur etmediği hiçbir zerre yoktur. Çünkü, "evvel, âhır, zâhir, bâtın, O dur. (Şerefi mekân, bil mekîn) "mekânın şerefi içinde oturanla'dır" denmiştir. İşte bu yüzden, gerek Vücûd'u Âdem, gerekse, bütün âlemler, sonsuz şereflidir'ler.

(Risâle-i gavsiyye) de! *"Yâ rabb'î senin mekânın varmıdır,?"* dendiğin de, cevap olarak, *" Yâ Rabb'ı gavs, ben mekânların mekânıyım"* denmiştir. Aslında mekân da O dur, mekîn de. Bu mertebenin de, idrak binâ'sı **"teklik"** Ahadiyyet üzere kuruludur.

(3) Birinci vezir:

Şeriat mertebesi itibariyle, baktığımız da, **Birinci vezir:** Sultan-Hükümdar- Padişâh'ın, aynen zâhir de olduğu gibi **başbakan**ı danışmanı en yakını, oldukça güvendiği bir kimsedir. Kendisine kırılması teklif edilen "elmas'ı" kırmayıp, Bu teklif üzerine baş vezir! **(aman efendim bu elmasa yazık olur, onu satıp fakır fıkarayı kurtaralım daha iyi olur)** demiş. Bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağ olasın diyerek kendisini bir kaftan ile ödüllendirmiş. Bu mertebe de geçerli olan da budur. Çünkü baş vezir, Sultan'ın tebasını zâhiren rızıklandırmakla görevlidir, ve aynı zaman da bir danışmandır. Elmas'ın kırılmasıyla o değerin zayi olacağını düşünerek daha faydalı olur düşüncesiyle böyle hareket etmiştir. Kaftan ile ödüllendirilmesi de yerli yerincedir. İdrak binâ'sı **"ikilik**" üzere kuruludur.

Tarikat mertebesi itibariyle, baktığımız da, **Birinci vezir:** Sultan-Hükümdar- Padişâh'ın, aynen zâhir de olduğu gibi başbakanı danışmanı en yakını, oldukça güvendiği bir kimsedir. Arada ki fark ise ilgi ve muhabbetin biraz daha fazla olmasıdır. Kaftan ile ödüllendirilmesi de gene yerli yerincedir. idrak binâ'sı **"ikilik"** üzere kuruludur.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh, Vücûd'u' Âdem'dir. **Birinci vezir:** Âdem'in varlığında mevcud olan (Vene fahtü) ile hakk'a dönük aklı'dır. Sırr'ı Âdem'in açığa çıkmasını istemediği için kırma taraftarı olmamıştır. Bu yüzden bir bütün olarak satılmasını istemiştir. Çünkü o elmas, ancak gene zengin bir Sultan tarafından satın alınabilecektir ve bu sefer, onu alan Sultan'ın hazinesinde yeni bir korunmaya alınacaktır. Böylece de kırılmaktan kurtulmuş olacaktır. Yâni sırrı Âdem, korunmuş olacaktır.

Satışından elde edilecek gelir ile de, **(fakır fıkara'yı kurtaralım daha iyi olur)** demesi. Bura da bahsi geçen **fakır fıkara,** dünyalıktan yoksun olanlar değil, gerçek mânâ da "idrak ve irfan" fakirleridir. Onların içinden kabiliyetli olanların yetiştirilmeleri için bu satıştan elde edilecek gelirin bu yolda kullanılmasını istemiştir. İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Sultan-Hükümdar-Padişâh' "Mâlikel mülk" Allah (c.c.) hü dür. **Birinci veziri:** Hz. Muhammed (s.a.v.) dir, çünkü Hakikat-i Muhammed-î yönüyle âlemlere rahmet olarak, mutlak bir salâhiyet ile gönderilmiştir. Kendinden konuşmaz konuştuğu vahy'dir, attığı zaman o atmaz, Ondan veya, Onunla atan Allahtır. Elmas'ın satışından elde edilecek gelir ile de, **(fakır fıkara'yı kurtaralım daha iyi olur)** demesi. Bura da bahsi geçen **fakır fıkara,** "*yukarı da da bahsedildiği gibi"* dünyalıktan yoksun olanlar değil, gerçek mânâ da "idrak ve irfan" fakirleridir. Onların içinden kabiliyetli olanların yetiştirilmeleri için bu satıştan elde edilecek gelirin bu yolda kullanılmasını istemiştir.

Ancak bu mertebe de diğerlerinden farklı olarak bir şeye daha dikkat çekmemiz gerekmektedir ki, o da "Risâlet ve Nübüvvet"tir. Risâlet ve Nübüvvet ise şeriat hükümleriyle gelmiştir, Şeriat ise bütün mertebeleri kapsamına aldığından elmas'tan elde edilen gelirin bütün mertebelere eşit oranda dağıtılması gerekecektir. İdrak binâ'sı Batında, **"teklik"** Ahadiyyet, zâhir de ise, **"ikilik**" üzere kuruludur.

(4) İkinci vezir:

Şeriat mertebesi itibariyle, baktığımız da Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **İkinci veziri, ulaştırma bakanı'**dır. Daha sonra Sultan ikinci vezire de aynı şeyi yapmasını söylemiş. O vezirde aman efendim onu kırmayalım **(yapılacak çok yollarımız var onları yapsak'ta halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın)** demiş. Bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağ olasın diyerek kendisini bir kaftan ile ödüllendirmiş. Bu mertebe de geçerli olan da budur. Çünkü Sultan'ın tebasının, Bir yerden bir yere emniyetle gitmeleri ve ticari mallarının kısa sürede nakli için güzel ve düzgün yollara öncelikle ihtiyaç vardır. İşte bu yüzden ulaştırma bakanı, ikinci vezir, ihtiyacı olan bu parayı Elmas'ın satışından elde etmeyi düşündüğünden, onun kırılması yerine satılmasını teklif etmiştir ve kendine göre çok doğru olan bu anlayışta gene bir kaftan ile ödüllendirilmiştir. İdrak binâ'sı **"ikilik**" üzere kuruludur.

Tarikat mertebesi itibariyle, baktığımız da Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **İkinci veziri, ulaştırma bakanı'**dır. Gene yukarıda da bahsedildiği gibi hadise aynen olduğu gibidir aradaki fark sadece hadiseye bakış açısının mehabbet yönünden biraz daha fazla olmasıdır. idrak binâ'sı **"ikilik"** üzere kuruludur.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **İkinci veziri, ulaştırma bakanı'**dır. Bu mertebe de ulaştırma bakanı, gerçek "Âlimler, Ârifler ve Mürşitler" dir. Daha sonra Sultan ikinci vezire de aynı şeyi yapmasını söylemiş. O vezirde aman efendim onu kırmayalım **(yapılacak çok yollarımız var onları yapsak'ta halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın)** demiş. Bu mertebe de bahsedilen yollar, Allah'a giden, "seyr-u sülûk" yolunda (sırât-ı müstakîm) üzere olan doğru yoldur. İşte bu yollar ilim çalışmalarıyla gönüllerde açılan, Muhabbet, aşk, sevgi, fedakârlık, yollarıdır, her sistemin kendine göre gönül yolu inşaa'ları vardır. Bunlar için de gene nakde ihtiyaç vardır. Bu yüzden de elmas'ın satılması gerekmektedir.

İkinci vezir: ulaştırma bakanı, olan gerçek "Âlimler, Ârifler ve Mürşitler" de yukarıda da bahsedildiği gibi, sırr'ı Âdem'in ve Zat yolunun açığa çıkmasını istemedikleri için kırma taraftarı olmamışlardır. Bu yüzden bir bütün olarak satılmasını istemişlerdir. Çünkü o elmas, ancak gene zengin bir Sultan tarafından satın alınabilecektir ve bu sefer, onu alan Sultan'ın hazinesinde yeni bir korunmaya alınacaktır. Böylece de kırılmaktan kurtulmuş olacaktır. Yâni sırrı Âdem ve Zat yolu korunmuş olacaktır. İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **İkinci veziri, ulaştırma bakanı'**dır. Bu mertebe de ulaştırma bakanı, gerçek "Ârifi billâh" lardır. Daha sonra Sultan ikinci vezire de aynı şeyi yapmasını söylemiş. O vezirde aman efendim onu kırmayalım **(yapılacak çok yollarımız var onları yapsak'ta halkımız daha güzel gideceği yerlere ulaşsın)** demiş. Bu mertebe de bahsedilen yollar, Allah'a giden, "seyr-u sülûk" yolunda (sırât-ı müstakîm) üzere olan doğru yoldur. Ve onun daha ilerisi olan **(Sıratullah)** tır, bu ise Zât'ının yoludur. İşte bu yollar ilim ve irfaniyyet çalışmalarıyla gönüllerde açılan, Muhabbet, aşk, sevgi, fedakârlık, ve bilhassa irfaniyyet yollarıdır, her sistemin kendine göre gönül yolu inşa'ları vardır. Bunlar için de gene nakde ihtiyaç vardır. Bu yüzden de elmas'ın satılması kırılmaması gerekmektedir. Ayrıca elmas kırıldığında **(Sıratullah)** sırrı meydana çıkıp ortalığa yayılacaktır ki, buna mâni olmak gerekir. İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

(5) Ordu kumandanı:

Şeriat mertebesi itibariyle, baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **Ordu kumandanı:** Aynen hikâyenin zâhirinde olduğu gibidir. Sultan ordu kumandanına aynı teklifi yapmış. O da **(efendim ordumuzun bir çok techizata ihtiyacı var kıracağımıza satıp orduyu güçlendirelim düşmanlarımızda çok kuvvetli)** demiş. Bunun üzerine ordu kumandanına da bir kaftan verip o nu da böylece mükâfatlandırdıktan sonra, sırasıyla bütün saray erkânı na aynı teklifi yapmış ve hepsi ile benzer konuşmaları olmuş.

Yukarıda da benzeri şekilde kıyası olduğundan daha fazla uzatmamak için özetle belirtiyorum. İdrak binâ'sı **"ikilik"** üzere kuruludur.

Tarikat mertebesi itibariyle, baktığımız da Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **Ordu kumandanı:** Aynen hikâyenin zâhirinde olduğu gibidir. Yukarıda da benzeri şekilde kıyası olduğundan daha fazla uzatmamak için özetle belirtiyorum. Aradaki fark sadece hadiseye bakış açısının mehabbet yönünden biraz daha fazla olmasıdır. idrak binâ'sı **"ikilik"** üzere kuruludur.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **Ordu kumandanı: İrâde ve Kudret,** Esmâları'dır. Mülkü üzerinde ki tasarrufunu bu Esmâ'ları vasıtasıyla yürütmektedir. Elmas'ın kırılmayışı bu hakikatin ortaya çıkmaması içindir. Sultan ona da bir kaftan hediye ederek ödüllendirmiş. Kaftan verilmesi bu sırrın örtülüp, gizlenmesi içindir. Burada ki kaftan fiziki değil mecâzi'dir, irâde ve kudret'inin sarması'dır. Bireysel olarak, bura da ki yollar, sâlik'in hakikat mertebesi yollarında ki, gayretli çalışmaları'dır. İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, **Ordu kumandanı: Rahmân**'iyyettir. (Errahmân allemel Kûr'ân-55-1-2-) "Rahmân'ın Kûr'ân-ı talim-öğrenmesi'nden sonra, (Nefesi Rahmân-î) ile bütün varlıkları kendi mertebeleri itibariyle âlem sahnesine göndermesidir. Kaftan verilmesi gene bu sırrın örtülüp, gizlenmesi içindir. Burada ki kaftan fiziki değil mecâzi'dir, Rahmâniyyet-i yönünden bütün âlemleri sarmıştır. Bireysel olarak, bura da ki yollar, sâlik'in mâ'rifet mertebesi yollarında ki, gayretli çalışmaları'dır. İdrak binâ'sı **"teklik"** Ahadiyyet üzere kuruludur.

(6) Genç; (Fetâ)

Şeriat mertebesi itibariyle, baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, sarayında, o genç te, aynen hikâye de olduğu gibidir. Bu mertebe ve düzeyde olan bir genç te elmas'ı kıramaz diğerlerinin benzerini yapar idrak binâ'sı **"ikilik"** üzere kuruludur.

Tarikat mertebesi itibariyle, baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, sarayında, o genç te, aynen hikâye de olduğu gibidir. Arada ki fark, yukarıda da ifade edildiği gibi, hikâye biraz daha ciddiye alınmakta muhabbet ve sevgi üzere değerlendirilmektedir. Bu mertebe ve düzeyde olan bir genç te elmas'ı kıramaz diğerlerinin benzerini yapar. İdrak binâ'sı **"ikilik"** üzere kuruludur.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, sarayında, o genç, sadık bir derviştir. Ve hedefi hakk'ın Zâtı'dır, kader icabı yolu saraya düşmüştür, aslında onun için saray da birdir, herhangi bir mekân da, hüküm onu buraya getirmiştir, gelişi kendi isteği ile değildr, seçilmiştir. Gelecekte kendisinden güzel şeyler beklenmektedir. Bu mertebe ve düzeyde olan bir genç te elmas'ı

kıramaz çünkü daha o idrak ve anlayışa gelmemiştir, diğerlerinin benzerini yapar. İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Sultan-Hükümdar-Padişâh'ın, sarayında, o genç, mertebe-i **(fetâ)** ı temsil etmektedir.

(Fetâ) Lügat mânâları itibariyle aşağıda olduğu gibidir.

(1) C: Fitye, Fityan veya feteyân) Genç. Delikanlı.

(2) Cömert.

(Fetâ) C. Delikanlılar, yiğitler, bahadırlar, gençler, mert'ler.

(Fetâ) C. Gençler. Genç yiğitler.

Genç; (Fetâ) Gerçek'te ise, **Velâyet ve Kâmil İnsân**, namzetidir.

(Fetâ) Ebced hesabıyla baktığımız da! (فتى) şekliyle'dir.

(ف) "fe" (80) (ت) "te" (400) (ى) "10" toplarsak,

(80+400+10=490) tekrar toplarsak, (4+9=13) eder ki, bağlı olduğu yer, Hakikat-i Muhammed-î! aynı zamanda hedefi olan yerdir.

Kûr'ân-ı Kerîm, Kehf Sûresi (18) Âyet (60) ta şöyle geçmektedir.

(Ve iz kâle Mûsâ li <u>fetâ</u>hu lâ ebrahu hattâ eblûga mecmeal-bahreyni ev emdıye hükuben.)

18/60. Mealen. ***"Ve hatırla, o vakit ki, Mûsâ, <u>yiğit genç</u>, arkadaşına demişti: Ben iki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmayacağım, yahut uzun bir müddet geçireceğim."***

Bu Âyet-i Kerîme hakkında daha geniş bilgi sahibi olmak isteyenler meal ve tefsirlerden araştırarak bulabilirler, Aslında bende, bu araştırmayı teşfik ederim bilinen hikâyedir ama tazelenmekte de yarar vardır. Bu Âyet-i Kerîme, Mûsâ-hızır, (a.s.) ların arasında geçen çok ibretli üç hikâyenin başlangıcıdır. Bizim sohbetlerimizde de birkaç defa tekrarlanmıştır.

Mûsâ (a.s.) bütün bir kavmin içinden kendine sır arkadaşı olarak bu yiğit genci seçmiştir. Buluştukları yer **(mecmeal-bahreynî-*iki denizin birleştiği yer)*** idi. Bu denizlerin zâhir bâtın bir çok yorumları vardır, özetle bizde şöyle diyelim. Mânâ âleminden zâhir âleme doğru "Rûh ve Nûr" olarak akmaktadırlar, genelde birleştikleri yer âlemdir, özelde ise "arz-ı Âdem" yâni beden toprağı olan Âdem'in sûreti'dir. Durmadan buraya akmaktadırlar. Ve aynı yerde üç mertebeyi temsilen de "Mûsâ, Hızır, Fetâ-genç) olmak üzere üç kişi vardı. Mûsâ Risâlet, Hızır Velâyet, Fetâ- genç ise, **Velâyet ve Kâmil İnsân**, namzetidir. Böylece

buluşulan bu yer de beş mertebe cem olmuştur. Bu mevzua tekrar değinmek üzere biz gene yolumuza devam edelim.

(7) Elmas:

Şeriat mertebesi itibariyle, baktığımız da, aynen zâhir anlayışta olduğu gibidir. Ve mâden olarak çok değerlidir. Elmas hakkında yukarıda belirli bilgiler verilmiş olduğundan burada tekrarına lüzum görülmemiştir.

Tarikat mertebesi itibariyle, baktığımız da da, durum fazla değişmez, ancak bu mertebe de "ittikâ-sakınma" olduğundan zâhir ehli kadar "elmas"a değer verilmez, ama genede değerli bir mâdendir.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, görüş ve değerlendirmemiz daha başka olacaktır. Hakikat mertebesi itibariyle bir kardeşimizin yukarıda tamamı bulunan yazısından izniyle birkaç satır aktarmakta yarar olacaktır.

ELMAS kelimesindeki harflerle Türkçe alfabesi ile "SELÂM" yazmamız mümkündür, aynı şekilde Arabça alfabesi ile "ELMAS" yazılırken Elif-Lâm-Mim-Elif-Sin harfleri kullanılmaktadır ki İSLÂM yazılırken de (Elif-Sin-Lâm-Elif-Mim) aynı harfler kullanılmaktadır ve ebced hesabı ile rakamsal karşılığı **(132)**'dir. **(13) (2) (132=12x11)**

Kimya biliminde karbon **(C)** simgesi ile ifade edilir ve atom numarası **(12)** dir. Meratibi İlâhiyye de 12 nci mertebe bilindiği gibi İnsân-ı Kâmil mertebesidir.

Ayrıca **(C)** simgesi bilindiği gibi Arabça alfabesinde **CİM** harfidir ve büyük ebced hesabına göre rakamsal değeri ise **(53)** tür. Bu tevafuku Gönüllerinize sunuyorum.

Kıssa ile ilgili arzımı Al-i İmrân (3) Sûresi **(132)** nci Âyeti kerime meali ile bitirmek istiyorum.

"Allah'a ve Rasûlüne itaat edin ki rahmete erdirilesiniz."

Yukarıda da dikkat çekildiği üzere, elmas'ın sayı değeri (132) Âyet-i Kerîme'nin de sayı değeri (132) dir, ve itaatten bahsetmektedir. Ayrıca (132) nin (2) sini ayırdığımız zaman geriye (13) kalır ve böylece, elmasın içinde bulunduğu sayısal değerler, sırasıyla (2) (12) (13) (53) tür. Ve bunların neler olduğu da malûm'dur.

Gene yukarıda ki yazısında tamamı olan, bir kardeşimizden de ilgili mevzu hakkında teknik bilgi bakımından, elmas hakkında, izniyle, birkaç satır aktararak ilâve edelim.

- Elmas, Bilinen en sert maddelerden biri ve değerli bir taştır.
Mineralojide kullanılan mohs sertlik göstergesinde en yüksek rakamla (**10**) gösterilir.
Bu, diğer bütün mineralleri çizebilmesi demektir.
Sertliğinden dolayı endüstriyel aletlerde kullanılması büyük önem kazanmıştır.

Keza dayanıklılığından ve ışığı çok iyi kırmasından dolayı kıymetli bir **ziynet** eşyâsıdır

- Erime noktası, 3500°C'dir.	(3 + 5) = **8**
– Yoğunluğu, yaklaşık 3,5 gr/cm^3 tür.	(3 + 5) = **8**
- Havada 850°C'de yanar	(8 + 5) = **13**
- Havasız ortamda 1500°C'de **grafite** dönüşür.	(1 + 5) = **6**

Not: Sertlik derecesinin en yüksek rakamla (**10**) olması (1 + 0)=**1**
İfade edilen bu rakkamlar remz-î ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

ELMAS
- yerkabuğunun derinliklerinde (mağma tabakasına en yakın yerden) doğar
- oluşmasında aşırı yüksek sıcaklık ve basınç gerekir
- doğal olarak varolan maddelerin en sertlerinden, en katıksızı olanıdır,
- ışık için en saydam olanı, doğada en az bulunanıdır,
- **pırlantanın** ham yani işlenmemiş maden hâlidir
- billurlaşmış arı karbon olup içinde sadece

6 proton, **6** nötron ve **6** elektron bulunduran karbon atomu ise tam bir mucizedir, elmas saf karbondur.

Not : (6 + 6 + 6) = (3 * 6) = **18.** Âyrıca (6) ciheti de ifade etmektedir.
Ve yine bu rakamlar remz-i ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

Elmas - **PIRLANTANIN** ham, yani işlenmemiş maden halidir.
Elmasın **57 fasetli** özel kesilmiş haline **pırlanta** denir.

Not : (5 + 7) = **12**
Ve yine bu rakamlar remz-i ifadeleri itibariyle çok enterasan !……..

Görüldüğü gibi
ELMAS, Oluşumu itibariyle mağma tabakasına en yakın yerinden yani yüksek derecedeki ısı ve basınçtan meydana geliyor.
Maddi olarak son derece değerli bir madde, hem sanayide hem de ziynet olarak kullanılıyor.

Ancak ziynet olarak ondan daha kıymetli olan **PIRLANTA**'nın ham maddesi, ancak büyük bir sanat ve ustalık işleminden sonra ehil bir el den bu hüvviyyet'i ortaya çıkıyor.

Bir fikir olsun diyerek;
(**6** proton, **6** nötron ve **6** elektron bulunduran karbon atomu) sayı sal değerleri itibariyle

(6 + 6 + 6) = (3 × 6) = **18** İlmel - aynel - hakkel yakıyn'lik 6 yevm üzere meydana gelişe remiz olabilir… (6) ciheti de ifade etmektedir.

(**18**) de, **18 bin** âlemdeki muhteviyata işarettir denebilir…

Diğer sayılar da aynı şekilde mânâlandırılabilir.

Yukarıda belirtilen (10) sayısına Ârifler (aşere-i kâmile-on kemâl sayısı) demişler, çünkü içinde tek ve çift sayıların bunduğu, teklerin bittiği ve çiftlerin başladığı sayı değeridir. On (10) da ki, sıfır'ı kaldırdığımız zaman geriye bir kalır ki, zâten o bir (Ahad) olan her şeyin kaynağıdır. Sıfır kendi başına hiçbir şey değildir, ancak bir'e ayna olduğu zaman bir'in yansımasıyla pırlanta gibi çok, yani on, yüz, misli gözükür. Sıfırlar arttıkça da o nispette çokluk, kesret, artar.

Netice itibariyle, bu mertebe de "elmas" genel de, bütün varlıktır. Özel de ise "vücûd'u Âdem" dir. Bu mertebenin, İdrak binâ'sı **"teklik"** Vâhidiyyet üzere kuruludur.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Bu mertebe de (elmas) "vücûd'u Âdem"dir, "vücûd'u Âdem" in hakikati ve özü olan İlâh-î kimliği (a'yân-ı sâbite) si, ise (pırlanta) dır.

"A'yân-ı sâbite" kişinin özü hakikati ve ilâh-î kimliğidir. Bunlar İlâh-î isimlerin birer terkibidir. A'yan-ı sâbite, varlık kokusu almamıştır. Ve a'yân-ı sâbite, mahlûk değildir, denmiştir. Çünkü o mertebe henüz daha zuhur mertebesi değil Hakk'ın zâtıyla ve kendi Zâtında ve ilminde olan programı dır.Zât mertebesinden, sıfat mertebesine doğru olan yolculukta Rûhân-î lâtif mahlûkiyyet, başlamaktadır. Oradan Esmâ Nûr mertebesine indirilen a'yân-ı sabite programı'na ef'âl âleminde anâsır-ı erbaa'dan bir elbise giydirilerek hayat sahnesinde "vücûd'u Âdem" olarak ve beşer lâkabıyla faaliyyet'e geçmektedir. İşte sûreta beşer ismi ile anılan "vücûd'u Âdem" in varlığında bütün âlemlerden hisse vardır. İşte bu yüzden de (ne var âlemde o var Âdem de) denmiştir. Âdem sûreti itibariyle mahlûk özü ve hakikat-i ve a'yân-ı sâbite'si itibariyle Hakk'tır. Ancak tabiat âleminde zuhura geldiğinden, bunun gereği olan tabiatıyla kayıtlanıp nafsân-î ve beşeriyyet yönünün daha evvel faaliyyete geçmesiyle kendinde bulunan Hakk'an-î tarafı olan özü perdelenmiş olmaktadır. Yâni tabiatın içinde meçhul bir mâden "elmas" olarak kalmakta ve zâyi olmakta'dır.

Bu elmasın bulunması için bir mâden araştırmacısına mutlaka ihiyaç vardır elmas (genç-feta) bulunduktan sonra da, o elması işleyecek kâmil bir kuyumcuya ihtiyaç olacaktır. İşte bu kuyumcu, gerçek mânâ da tevhid ehli olan, (Sultan-Kâmil İnsân) dır. Ancak bu eğitim ve çalışma sonrasında (pırlanta) olan (a'yân-ı sâbite) kimliği ortaya çıkarak kişi aslı olan Hakk'a kendi varlığında ulaşmış olacaktır. Buradan kıyasla bütün âlemdeki varlığın Hakk'ın varlığından başka bir şey olmadığı anlayışının da yolu ve idraki kendisine açılmış olacaktır. Böylece kişi "zuhur" hâlini

(elmas) "kadîm" hâline **(pırlanta)** dönüştürmüş olacaktır ki aslında velâyette budur.

Velâyetin özetle tarifini, *(velâyet, zuhur halini kadim haline dönüştürmektir)* şekliyle yapabiliriz.

Bunun dışında ehil olmayan kimselerin eline elmas mâdeni geçse bile onu yontup pırlanta haline getiremeyecekler ve yazık edeceklerdir.

(8) Çekiç:

Şeriat mertebesi itibariyle, baktığımız da, aynen zâhir anlayışta olduğu gibidir. Çivi çakmak bazı şeyleri darbelerle yerine oturtmak, kırmak, ve benzeri işler için kullanılan bir âletin ismidir.

Tarikat mertebesi itibariyle, baktığımız da aynen zâhir anlayışta olduğu gibidir. Çivi çakmak bazı şeyleri darbelerle yerine oturtmak, kırmak, ve benzeri işler için kullanılan bir âletin ismi'dir.

Hakikat mertebesi itibariyle baktığımız da, zâhir anlayış itibariyle gene aynı durumda dır. Ancak bâtın-î anlamda baktığımızda, çekiç'in sâlik'in elindeki tesbih, ve dilinde ki zikr, olduğunu anlamamız zor olmayacaktır. Çekilen her bir tesbîh tanesi, nefsimizin kötü huylarına indirilmiş birer çekiç darbeleridir. Dilimizle söylediğimiz zikr ve dualar ise, hayal ve vehmimizin hakikatine dönüşmesi için lisânen vurduğumuz çekiç darbeleridir, bu darbeler ne kadar bilinçli ve ustaca vurulmuş ise üzerimizde ki nefs kalıntıları aslına zarar vermeden zamanla ve sabırla kırılıp dökülecekler ve geriye özümüz kalacaktır. İşte bu yüzden zikrin sayısal olarak çokluğu değil az olmakla birlikte bilinçli olarak yapılanı daha değerlidir. Diyebiliriz.

Mâ'rifet mertebesi itibariyle de baktığımız da. Anlayış biraz daha değişmektedir.

Beden: Elmas:

A'yân-ı sâbite: Kazâ-İlâh-î hüküm,program, pırlanta:

Çekiç ise: Yevm-gün'dür: Diyebiliriz.

Kişi sûret-i Âdem olarak yer yüzüne ayak basıp bulûğa erdikten sonra, a'yân-ı sâbitesinin-kazâ-hükmü gereği bir mükellef olarak, kader-miktar, miktar, her gün ve her an hayatını yaşamaya başlar. Eğer kişi İlâh-î hükümleri yerine getirerek hayatını sürdürüyor ise, her gelen gün yapmış olduğu ibadetleri yönüyle nafsinin başına inen ve idrakinin eliyle onu her gün biraz daha ufalayarak azaltan çekiç darbeleridir.

İşte bu çekiç darbelerinin sırasıyla nerelere ve ne kuvvette vurulacağı, bilinemez ise kişinin kendi kendisine farkında olmadan bilinçsiz olarak vurduğu darbelerin zararı olabilir. İşte bu yüzden bir

elmas ustasının atölyesine girip epey uzun bir süre bunun eğitimini alması gerekmektedir.

Eğer kişi yaşadığı hayatını nefsinin istikameti yönünde kullanıyor ise o zaman her gelen gün nefsaniyyetini arttırdığından özünün ve hakikatinin üstüne bir perde daha ilâve ediliyor demektir, işte bu durumda yevm-gün, çekici her gün üretilen nefsi halleri kişinin sûretine çekiçle çiviliyor demektir. Bu perde ve çivilemeler ne kadar artarsa özü ve hakikat-i o kadar derinde kalacağından bunlardan tekrar çözülüp soyunmak o kadar zor olacaktır. Eğer vaktiyle bu üst, üste yığılan ve çivilenen katmanlar dünya da iken temizlenmez ise, bunlar ancak cehennem ateşinde uzun süreler de temizlenir ki, nasıl zor bir akıbet olduğunu bu günden anlamak mümkün değildir.

Bu özet bilgilerden sonra gelelim, sarayda ki, Sûltan'ın "çekiç" ile "kır" emrine.

Yukarıda bu hususların değişik kişilere göre değişik metrtebelerden izâhları yapıldı. Biz şimdi hayalen o günlere gidip bu hadiseye salonun bir köşesinden seyirci olarak müdahil olup hadiseyi **(aynel yakîn)** mertebesinden izlemeye çalışalım.

Salon ve saray erkânı hazırdır, sultan da gelir, elmasın ve çekicin getirilmesini ister, onlar da getirilir. Nihayet Sultan birinci vezirine elmas ını kırmasını söylemektedir, her kes heyacan içinde baş vezirin ne yapacağını merak etmektedir. Bu teklif üzerine baş vezir! **(aman efendim bu elmasa yazık olur, onu satıp fakır fıkarayı kurtaralım daha iyi olur)** demektedir. Bunun üzerine çok güzel düşündün vezirim sağ olasın diyerek kendisi bir kaftan ile ödüllendirildiğini görmekteyiz. Bu olanları not alıp bulunduğuz yede kısaca değerlendirmeye çalışalım.

Birinci vezir'in hayat tecrübesi vardı fakat irfaniyyet-i yoktu, elmasın kırılmaması ve satılması yönünde fikir yürütmesi, bu yüzden değerlendirmesi, zâhir üzere oldu, ve elmas'ın içindeki pırlanta açığa çıkmadan gene elmas isimli elbisesiyle perdeli kaldı. İşte bunun farkında olan Sultan ona "örtünme-perde" hükmünde olan bir hil'at-kaftan hediye ederek kendi hükmüyle kendini perdeliliğe mahkûm eden, vezirin kendi hükmüyle mukabele ederek vezirine adalet ile mukabele eyledi.

Kendisine verilen kaftan, vezir düşüncesinde, kendini perdelediğinden, kendisine zâhirde örtünme ve övünme vesilesi olan kaftan, bâtında ise en büyük perdesi oldu. İşte bu hadise bizlere de zâhir ve bâtın değer yargılarının ne kadar faklı olduğunu göstermekte ve yaşantılarımızı nefs-î değerlere göre değil İlâhi değerlere göre düzenlememiz gerektiği uyarısını da yapmaktadır, diye düşündük.

Bunun üzerine Sultan'ın, sesi tekrar yükselerek aynı teklifi **ikinci vezirine** de yaptığını duymaktayız. Gene hepimiz bu sefer, ikinci vezirin ne yapacağını merakla beklemekteyiz. Evet ikinci vezir de masanın başına geldi o da kırılmaması yönünde karar verdi ve yukarıda bilindiği

üzere aynı sözlerini söyledi. Daha fazla zaman kaybı olmasın diye bilinen-i tekrar etmeyelim.

Sultan o na da birinci vezirine yaptığı davranışı yukarıda belirtildiği üzere, aynı şekliyle yapmakta olduğunu gördük,

Ve sıra ordu kumandanına geldi onunla muameleside aynı yukarıda belirtildiği gibi geçti. O da kendi hükmüyle kendini perdeliliğe mahkûm etmiş olduğundan o nun da bir örtü-perdeyle mükûfatladırıldığını gördük

Sonra, sırasıyla bütün saray erkânı na da aynı teklif yapıldı ve hepsi ile de benzer konuşmaları oldu ve hepside, kendi düşündükleri fikirlerine uygun düşen hediyelerini aldılar ve hayatlarından memnun görünüyorlar. Çünkü onların hepsinin genel kanaatları bu yönde, "ikilik üzere" olduğu görülmekte idi.

Nihayet sıra en sonlarda olan o gence gelmiş ve Sultan tarafından yine elmasın kırılması ondan da istenmiş idi, acaba o genç ne yaptı,?………………….

İşte şimdi bura da sorumuz başlıyor. Acabâ o genç te aynı onlar gibimi davrandı, yoksa onların tam tersimi! Yâni elması kırdımı? Eğer kırdı derseniz makul geçerli sebebi ne idi. Eğer kırmadı derseniz makul geçerli sebebi ne idi! Gerekçesi ile yazmanızı bekliyoruz. Ve başarılar diliyoruz.

Evet biz bulunduğumuz yerden görünmezler olarak gene etrafta olan biteni seyretmekteyiz. Bütün saray erkânı düşüncelerini söyleyip ödüllerini de aldıktan sonra, hepimizin gözleri en sona kalan gence takıldı o yine bulunduğu köşede sakin durmaktadır. Fakat bütün gözler Sultan'a ve o gence takılmakta acaba?... Fısıltıları yükselmektedir.

İşte tam bu sırada Sultanın gür sesi o genci de masa başına davet ederek ondan da elmasın kırılmasını istedi. Salonda büyük bir heyecan ve sessizlik vardı, genç emri alınca sâkin adımlarla masanın başına gelerek çekici aldı ve havaya kaldırıp elmasa, başkalarının farkında olmadığı nazik bir darbe vurdu ve durdu. Bu arada uzaktan elmasın kırıldığını zanneden vezirler ve saray halkı yerlerinden fırlayarak gencin üzerine doğru hücüm etmeye başladılar.

O esna da gene Sultan'ın gür sesiyle **(durun)** diye bağırması neticesinde bütün salonda bulunanlar durdular ve etraf sakinleşti, işte o zaman Sultan! salonda olan bütün kişilere dönerek, "gencin üstüne yürümeniz yerine, neden bu harekette bulunduğunu sormanız daha adaletli olmazmı idi"? diye sorunca hepsi evet yanlış yaptık dediler. Ve

bu sefer Sultan gence dönerek, oğlum kimsenin kırmaya kalkışmadığı bu elması neden kırmaya kalktın sorusunu yöneltti.

Bunun üzerine genç bulunduğu yerden çekici gene kaldırdığında altta kalan elmasın zaten kırılmadığı görüldü, bunun üzerine saray erkânı da birer ohh çektiler ve rahatladılar. Gerçek mânâ da olan bitenden işin hakikatinden haberleri olmadan dağılıp gittiler.

Geride Sultan ve genç-fetâ kalmıştı, bizde görünmez kişiler olarak orada idik ve gerçek mânâ da neticenin ne olacağını merak etmekte idik. Aradan bir müddet geçipte onlarda sakinleşince Sultan genç'ten neden böyle davrandığını sormaya, bizde dinlemeye başladık.

Sultan, "oğlum neden elması kırar gibi yaptında kırmadın" dedi.

Genç, "Efendim saray halkının gözden kaçırdığı bir şey oldu, eğer o çekiçle hepsi elması kırmaya kalksalardı gene hiç biri kıramazdı, çünkü o elmas bu tür aletlerle zaten kırılmaz, çünkü bütün madenlerden daha serttir". Dedi,

Sultan, "pekî; sen bunu nereden biliyorsun"? dedi.

Genç, "bir zamanlar bir elmasçının yanıda çalışmıştım, oradan biliyorum," dedi.

Sultan,"madem elmasın o çekiçle kırılamayacağını biliyordun, peki sen niye kırmak için çekici elmasın üstüne verdun" dedi. Bunun üzerine.

Genç,"efendim elmasın üstüne vurduğum o darbe kırmak için değil, evvelâ (kır-yani-vur) Sultanımın emrini yerine getirmek içindi. Eğer o fiili işlememiş olsaydım emrinize asî olmuş olacaktım. Diğer sebebi ise, elmasın içindeki özü olan pırlantayı çıkarmak için'di" dedi. Bunun üzerine Sultan o genci daha büyük bir muhabbetle bağrına bastı. Bizde bu sahnelere görünmez kimseler olarak şahit olduk ve onlarla birlikte oradan ayrıldık.

Biz yine hayal dünyamızdan ayrılıp gerçek dünyamıza ve mevzuumuza kaldığımız yerden devam etmeye gelelim.

(9) Elması kırma veya kırmama, fiileri:

(1) (Eğer genç elması kırdı ise, "bu kırma fiili" gence mi, aittir, yoksa Sultana mı aittir?)

(2) Elması genç kırmadı ise kırmayanların düşünceleri de kendilerine mi aittir yoksa Sultana mı aittir?)

Yukarı da özetle bahsedildiği üzere, (elmas)ın "vücûd'u Âdem" (pırlanta)nın ise, "vücûd'u Âdem"in özü olan "a'yân-ı sâbite"si olduğunu belirtmiş idik. A'yân-ı sâbite, Hakk'a ait ve lâtif olduğundan herhangi

maddî bir araçla zaten kırılması söz konusu değildir. İşte vezirler ve saray halkı bu hakikatin bilincinde olmadıklarından, görünürde olan beden gibi elmasın kırılıp paçalanacağını ve değerinin zâyi olacağını zannettikleri için elması kırma fiilini işlemediler. Burası ve bu anlayış şeriat ve ikili görüş mertebesi olduğundan "kul ve Hakk" anlayışı ayrı olduğundan vezirlerin ve saray halkının, kendi hayali varlıklarını kendileri yönünden gerçek zan ve kabul etmeleri dolayısıyla, *"elması kırmama fiili kendilerine ait olmuştur."* Ve yukarıda ifade edildiği üzere zâhiren bu iyi niyetlerinden dolayı mükâfatlarını almışlar, ancak bâtınen aynı mükâfatla tekrar perdelenmişlerdir.

Gene özetle yukarıda da belirtildiği gibi "genç-fetâ" elmasın kırılmayacağını biliyor idi ve çekici elmasın içindeki pırlantanın zuhura çıkmasına yardımcı olması için bilinçli olarak vurdu. Bu anlayışla vuruş, emri ve fiili âmir hükmünde olan kendinden idi. Ancak diğer yönden, Sultan'ın emriyle yaptığı vuruş ise kendi memur hükmüyle vurduğundan bu vuruş bu yönüyle de Sultandan idi.

Bu yaşadığımız hayatta bir çok yönlü vuruşlar ve fiiller vardır, aslında bunların izahları oldukça zordur, izah edilebilmeleri için bazı mezheplerin kader bahsinde ki, itikadlarına bir göz atmak lâzım gelmektedir. Özetle bakarsak.

Ehli sünnet vel cemeat, kader bahsini zâhir itibariyle en güzel biçimde izah etmiştir. Ancak onun da kemâli bâtını ile birlikte idrak edilmesidir. Hepsinden kemallisi budur ancak bu da büyük bir eğitim ve tatbikat gerektirir. Zâhiren ehli sünnet vel cemeatin kaza ve kader anlayışı. Özetle şöyledir. Bilindiği gibi (kaza-a'yân-ı sâbite-hüküm-program,)dır, (kader) ise bu programın miktar, miktar zaman'a yayılarak kişinin ömrü müddetince uygulanıp tamamlanmasıdır.

Bu program iki bölümlüdür, bir blümüne, (kazâ'ı mübrem-mutlak) diğer bölümün ise, (kazâ'ı muâllâk) denir. Kazâ'ı mübrem hiçbir şekilde değişmez hakk'ın kulu üzerindeki mutlak hükmüdür, ancak kul bu bülümden sorumlu da tutulmaz. Kazâ'ı muallâk bölümünden ise kul sorumludur, kendi iradesine bırakılmış, o zaman bölümlerini nasıl kullandığı kendisine sorulacaktır, ve bu zaman dilimlerinden mes'uldür.

Mutezîle fırkası. Kul kendi fiilini halkeder ona daha evvelden bir şey yazılmaz der. (Fiilin fâili kuldur.) Kul bütün fiillerini kendi iradesiyle yapmaktadır, anlayışındadırlar.

Cebriyye fırkası. İse tam tersi, kul fiilini işlemek mecburiyyetindedir der. Kendisine ne verilmişse onu yapmağa mecburdur, anlayışındadırlar. Bunların dışında daha bir çok benzeri fırkalar vardır, konumuz o olmadığı için bu kadarı ile yetinelim ve bize lâzım olanı almaya ve anlamaya çalışalım.

Bu anlayışlara baktığımızda, **Mutezîle**, kuldan çıkan bütün fiilleri kula bağlamak sûreti ile hakk'ın kulun üstündeki irade ve tasarrufunu tamamen kaldırarak hükümsüz hâle getirmektedir.

Cebriyye, ise "kul fiilini işlemek mecburiyetinde dir," demek sûreti ile, kulluğu hükümsüz bırakarak, kulun kendi üzerindeki irade ve tasarrufunu kaldırmak sûreti ile hükümsüz hâle getirmektedir.

Ehli sünnet vel cemeat, ise kulun hayatındaki fiillerinde ve yaşamında hem kula hem Hakk'a irade ve tasarruf hükmü tanımaktadır ki, gerçek ve hakikat olanı da budur. İşte bu sistem içerisinde kul seyr'ine başlayıp yola çıktığı zaman mertebesi ve o mertebenin hakikat-i üzere değişik hallere ve o hallerin değişik idrak ve yaşamlarının geçici tesiri altına girer, ancak orada kalıp o anlayış ile kayıtlanmak kendi seyrinin sonu olmaktadır. Aslında oralardan da geçip (Ehli sünnet vel cemeat) anlayışını zâhir ve bâtın tatbik ederek nerede ne yapılması lâzım geliyorsa orada öyle davranıp bu hakikatleri kemâl üzere yaşamak, gerçek bir kemâlât olacaktır.

Bu özet bilgileri neden verdim derseniz, bunlar bilinmeden, gerek saray erkânın gerek genç-fetâ'nın elması kırma veya kırmama fiillerinin hangi asla dayandığı hakkında bâriz bir idrak ve anlayışımız oluşamazdı da onun içindir. İnşeallah sıkılmamışsınızdır.

Şimdi tekrar (Genç-fetâ)nın elmas'ı kırma veya kırmama fiiline gelelim. Yukarıdan küçük bir bölümü tekrar inceleyerek devam edelim.

*****

Burası ve bu anlayış şeriat ve ikili görüş mertebesi olduğundan "kul ve Hakk" anlayışı ayrı olduğundan vezirlerin ve saray halkının, kendi hayali varlıklarını kendileri yönünden gerçek zan ve kabul etmeleri dolayısıyla, ***"elması kırmama fiili kendilerine ait olmuştur."***

Gene özetle yukarıda da belirtildiği gibi "genç-fetâ" elmasın kırılmayacağını biliyor idi ve çekici elmasın içindeki pırlantanın zuhura çıkmasına yardımcı olması için bilinçli olarak vurdu. ***Bu anlayışla vuruş, emri ve fiili âmir hükmünde olan kendinden idi.*** Ancak diğer yönden**, *Sultan'ın emriyle yaptığı vuruş ise kendi memur hükmüyle vurduğundan bu vuruş bu yönüyle, Sultandan idi.***

*****

Görüldüğü gibi üç tür vuruş ortaya çıkmaktadır.

Birincisi: Vezirlerin beşeriyyetleri ve gafletleri üzere olan iradeleri ile elmas'a vurmayışları. Kendilerine, **nefislerine aittir.** Burası "fenâfil nefs" karşılığı nefsinde fâni olması, yani nefsinin hükmü altına girmesidir.

İkincisi: "Genç-fetâ"nın, bir yönüyle elmas'a vuruşu ilmî yönden bilgisi istikametinden nefs-î benliğinden değil, izâfî benliğinden bir asla dayanarak vurmasıdır. Bu vuruşu **izâfî benliğine aittir.** Burası kendine dönmeye başlaması hakikatine ve hakikatini anlamaya doğru yola çıkmaya başlamasıdır.

Üçüncüsü: "Genç-fetâ"nın, diğer bakış ve anlayışa göre vuruşu. İzâfî benliğinin Sultan'ın iradesinde ifnâ-fânî-yok, olduğundan **Sultan'a aittir.** Görüntüde olan "Genç-fetâ"nın, sûreti, ve o sûrette tasarrufta olan ise "Kün" emri ile Sutan'ın kendisi'dir. Burası "fenâfil Sultandır," Karşılığı, "Fenâ fillâh"tır.

Dördüncüsü: Bu hikâye de yoktur yeri gelmişken özetle biz ilâve etmeye çalışalım. Yukarıda da bahsedildiği gibi "Genç-fetâ" henüz **Velâyet ve Kâmil İnsân**, namzetidir. Daha sonraki çalışmaları ile **Velâyet ve Kâmil İnsân**, olacak o zaman da "baka billâh" "Allah'da ve Allah'la bâkî" olacaktır. O zaman gene mutlak mânâ da kendi fiilini kendi icra edecektir ancak bu sefer izafiyyetiyle değil İlâhiyyat ve hakikatiyle icra edecektir. Bu hususta daha bir çok anlayış ve tatbikler vardır herhalde bu kadarıyla, fiillerin kimlere ve hangi mertebelre ait olduğu hakkında az da olsa bir fikir vermiştir zannediyorum.

Yukarılarda da bahsedildiği üzere bu mertebelere ait bir çok Âyet-i Kerîme'ler vardır, tekrar olmasın diye buraya da almıyorum, sizler zâten hangi makamdan hangileri olduklarını bilirsiniz. Yeri geldikçe başka yerlerde de zâten onlardan da bahsedilmektedir.

Son olarak "vurmak"la ilgili birkaç hadiseye de göz atmakta yarar olacağını düşünüyoum.

İbrâhîm (a.s.) oğlu İsmâîl'in boynuna bıçağı acaba hangi mertebe-ler'den vurdu; diye düşünürsek, genç ve elmas mevzuu bize bir kıyas olabilecektir. Yukarıdaki ifadelerden bunu bulmamız zor olmayacaktır.

Bu İlâh-î kıssa da, Sultan yerine gerçek âlemlerin Sultan'ı olan Allah (c.c.) vardır. "Genç-fetâ"nın, yerine daha kemâllisi, Hakk'ta fânî bir Peygamber vardır. Elmas'ın yerine ise, a'yan-ı sâbiteli, bir Peygamber namzeti vardır. İbrâhîm (a.s.) o bıçağı İsmâîl'in boynuna vurdu bıçak kesmedi çünkü o boynun yukarısında a'yan-ı sâbitesi vardır ve a'yan-ı sabite de Hakk ve lâtif olduğu için zâten o boynun hiçbir bıçakla kesilmesi mümkün değil idi. Ayrıca "farzı muhal-olmayacak iş" ama bir bakıma kesildiğini düşünelim. İşte bu kesme fiilini işleyen görünürde İbrâhîm (a.s.) olmakla birlikte, İbrâhîm (a.s.) da Hakk tahallül ettiğinden yani bütün varlığında Hakk'ın zuhuru oladuğundan kesme fiili Hakk'a ait olmuş olur bu durumda İbrâhîm (a.s.) da zâten suçlu konumunda olmazdı. Çünkü o kesme fiili zamanında İbrâhim'in sûreti, Hakk'ın elinde onun âleti hükmünde idi. Bir kimseye veya mala zarar veren bıçak veya tabancaya ceza verilmez ceza onu kullanana verilir.

Mûsâ, (a.s.) kavmiyle çölde susuz kalınca Hakk'ın emriyle asasıyla taşa on iki defa vurunca taş kırıldı ve içinden on iki kaynak çıktı. Çünkü taş kolaylıkla kırılabilir cinstendir ki içindekini fazla zorlanmadan ihtiyacı olanlar alabilsinlerdi. Bura da da fâil Hakk Mûsâ (a.s.) âlet yani "fenâfillâh" idi. Diğer ifade ile Hakk zâhir, Mûsâ bâtın, idi.

Gene Mûsâ, (a.s.) Fir'âvn'dan kurtulmak için Hakk'ın emriyle asasıyla kızıl denize on iki yerden vurdu ve on iki yol açıldı. Bura da da fâil Hakk Mûsâ (a.s.) âlet idi. Diğer ifade ile Hakk zâhir, Mûsâ bâtın, idi.

Hazret-i Peygamber hakkında. *(Attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı)* "Enfal 8/17" Bu Âyet-i Kerîme'nin üzerinde çok, çok durulması lâzımdır ancak yeri olmadığı için kısaca değinelim. Bu mertebe de fenâfillâh mertebesi'dir, gene fâil Hakk, Muhammed (s.a.v.) âlet idi. Diğer ifade ile Hakk zâhir, Muhammed (s.a.v. bâtın, idi.

Ve (şakk'ı kamer- ayın ikiye bölünmesi) "Kamer 54/1" hazret-i Peygamber (s.a.v.) parmağını aya doğru kaldırıp vurur gibi işaret eyledi ve oradakiler, "ay-kamer"in ikiye bölündüğüne şahit oldular. Bu hadise diğerlerinden farklıdır. "Bakâbillâh-Hakk'ta- Hakk olarak bâkî olmak." Bu fiili "Hakk olan Muhammed'in kendi işlediği fiilidir ona aittir." Ve Muhammed (s.a.v.) zâhir, Allah (c.c.) ise bâtındır.

Bütün bu ifadelerden, az da olsa her halde bazı gerçekler daha iyi anlaşılır bir hâle gelmiştir zannediyorum, en azından herhangi bir hadiseye ön yargılı şartlanmış bir anlayışla bakmayıp başka yönlerinin de olabileceğini düşünmemize yardımcı olacaktır diye düşünüyorum.

Yazı, ve bu yazılarıyla aynı zaman da fikir üretimi gönderen arkadaş, dost, kardeş ve evlâtlarımızın hepsine tekrar teşekkür ederek, Cenâb-ı Hakk'tan muhabbet, gayret, ve irfaniyyetlerinin artmasını niyaz ederim. Kitabın sonuna bir elmas hikâyesi ilâve ederek bitirmek istiyorum. Cenâb-ı Hakk cümlemizi kendine yakışır İrfan ehli olanlardan eylesin. Âmînnnn. İnşeallah.

Memleketin birinde olan mâden ocağın da çok nâdide bir elmas parçası bulunur, fakat yöre de onu işleyecek ve içindeki pırlantayı ortaya çıkarabilecek ehil bir usta yoktur. Araştırmaların neticesinde anlaşılır ki bu elmas ancak İsviçre de işlenebilecektir. Elmas sahipleri uygun bir zamanda bahsedilen yere giderler ve bu işlerle ilgili firmaları bulup görüşmelere başlarlar. Buldukları birinci firmaya gidip isteklerini söylediklerinde, firma sahibi bu elmesı işleyemeyeceklerini bildirir. Daha sonra başka bir firmaya giderler o da elmas'a bakar ve aynı şeyi söyler. Birkaç fimadan daha bu yanıtı alınca elmas hakkında endişelenmeye başlarlar. Nihayet bir firma daha bulurlar ve son bir ümitle isteklerini bildirirler. Firma sahibi elması gördükten sonra peki deyip belirli bir süre verdikten sonra elması gelip alabileceklerini söyler. Onlar da izin alıp firmadan ayrılırlar. Ancak merak ve tereddütleri de artmıştır.

Oldukça sıkıntılı bir zaman sonra verilen süre dolduğundan ertesi gün merak ve hecanla firmanın yolunu yutarlar, ve geldiklerinde elması yontulmuş ve çok nâdîde bir pırlantaya dönüşmüş olduğunu görürler ve bu işin nasıl olduğunu merak ederek firma sahibine baştan beri gelişen hâdiseyi anlatırlar.

Bunun izerine firma sâhibi, "o ilk götürdüğünüz firmaları tanırım hepsi işlerinin ehlidirler ancak gelen elmas çok değerli bir elmas olduğundan işçilik ve yontma esnasında bir zarar oluşursa bu zararı karşılamağa güçleri yetmeyeceğinden bu yüzden korkarak rizke girmemişlerdir," diye izahatta bulunmuş. Bunun üzerine, elmas sahibi "peki siz niçin alabildiniz diye" sorunca, firma sahibi izahat vermeye başlamış.

Efendim, "benim genç ve çok kabilyyetli bir elmanım vardır, bu elemanım daha henüz bu elmasın gerçek değerini bilmediği için onu işlerken herhangi sıradan bir taş gibi işleyeceğini düşünerek ve ona güvenerek bu işi kabul ettim. Ben de bu elması işleyemezdim çünkü yüksek değerini bildiğimden işçilik ânın da ellerim titrer, bu ara da bir hata yapabilirdim, o yüzden bende genç elemanıma güvenerek bu işi aldım" demiştir.

Bilindiği gibi genelde gençler de cesaret vardır, bilgi ve tecrübe azdır yaşlılarda bilgi ve tecrübe vardır fakat hayat boyu başlarına gelen zorluklar onları ihtiyata yöneltmiştir. İşte asıl olan gençlik, güç kuvveti ile, güngörmüş yaşlıların tecrübelerini birleştirerek verilen kararlar ve yapılan işler daha faydalı olmaktadır. Bilindiği gibi araba kazalarının büyük çoğunluğu sonunu düşünmediği câhil cesaretinden olmaktadır.

İşte her iki hikâye de de geçen "Genç-fetâ"lar hem cesaretli ve hem de akıllı kimselerdir.

Elhamdülillâh bu kitabımızı da bura da bitirmiş oluyoruz hepimiz den hepinize selâmlar ömür boyu başarılar dilerim.

Necdet Ardıç. Terzi Baba. (Allah Hakk söyler, Hakk'ı şöyler.)

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü,(Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler:
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):

9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi:
15. 6 Peygamber (1) Hz. Âdem Safiyyullah: (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek:
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i:
20. Terzi Baba Umre (2009):
21. 6 Peygamber (2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Peygamber (3)-Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'daTesbîh ve zikr:
29. Karınca, Meml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. İstişare Dosyası.
33. Terzi Baba Umre dosyası. (2010)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

41- 12- Terzi Baba-(1)
42- Terzi Baba-(2)
---İnternet dosyaları-
43-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-
44-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-
45-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-
46-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-
47-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-
48-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-
49-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-
50-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-
51-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-
52-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-
53-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-
54-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-
55-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-
56-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-16-
57-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-17-
58-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-18-
59-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-

NECDET ARDIÇ

Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18
Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <**http:// necdetardic. org/**

Veb sayfası: Amerika: <**www.necdetardic.info>**

Veb sayfası: Almanya: **<www.terzibaba.com>**

Radyo adresi (form): <**terzibaba13.com>**
MSN Adresi:
Necdet Ardıç <**terzibaba13@hotmail.com**